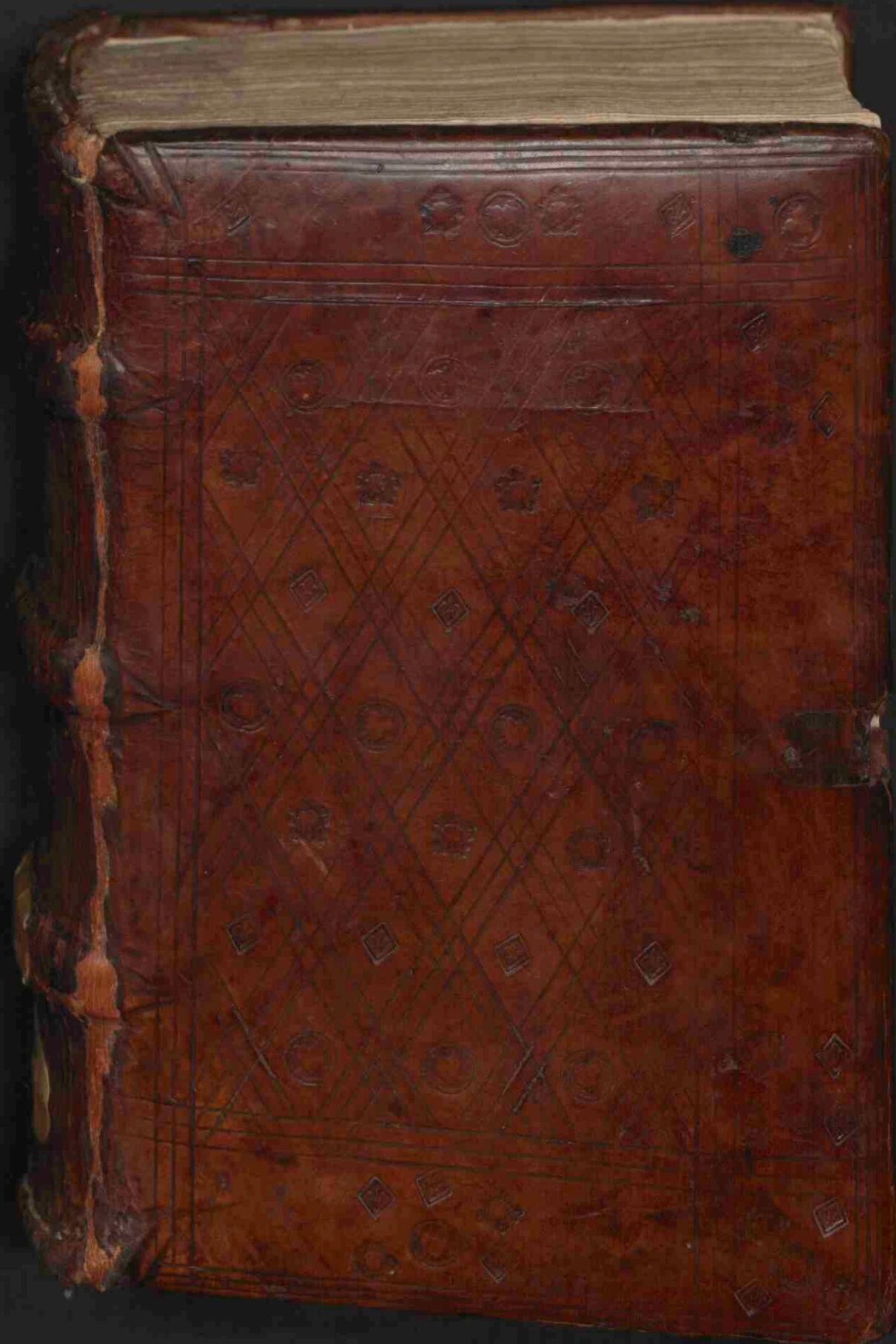

De morali lepra

<https://hdl.handle.net/1874/340392>

385 (*Libri impr. F. qu. 173.*) *Charta. 4°. 27 ff. Saec. XV.*
Copia donationis altaris S. Nicolai in ecclesia parochiali in Asperen

domino Petro Johannis praeposito ecclesiae S. Martini Trajectensis,
a Theod. de Polano dom. de Asperen, 1391 die Lucae evang., fol. 1a.
Tractatus de laude psalterii, fol. 1b—5.

Fol. 1b. In primis dicendum cur psalterium ab omnibus primitus discatur, cet.

Wilhelmus Block, *Conclusiones de valore missae*, fol. 6—10a.

Titulus invenitur in tabula voluminis. Tractatus incipit: Primo ratione conti-
nentie que in hoc sacramento, cet.

Collatiuncula tripartita subitationis (?) insperati temporis facta in capi-
tulo generali in Windesem a° 1442, fol. 11—14.

(Incipit:) In nomine etc. Onus hoc presens inbecillis humeris meis super-
impositum, cet.

Articuli Parisiis condemnati a° 1265. (N° 1—114), fol. 15—27.

In eodem volumine inveniuntur Joh. Nider Tract. de morali lepra et Pii II
Bulla retractationum, cet. impressi s. l. et a. (Coloniae ab Ulr. Zell c. 1467).

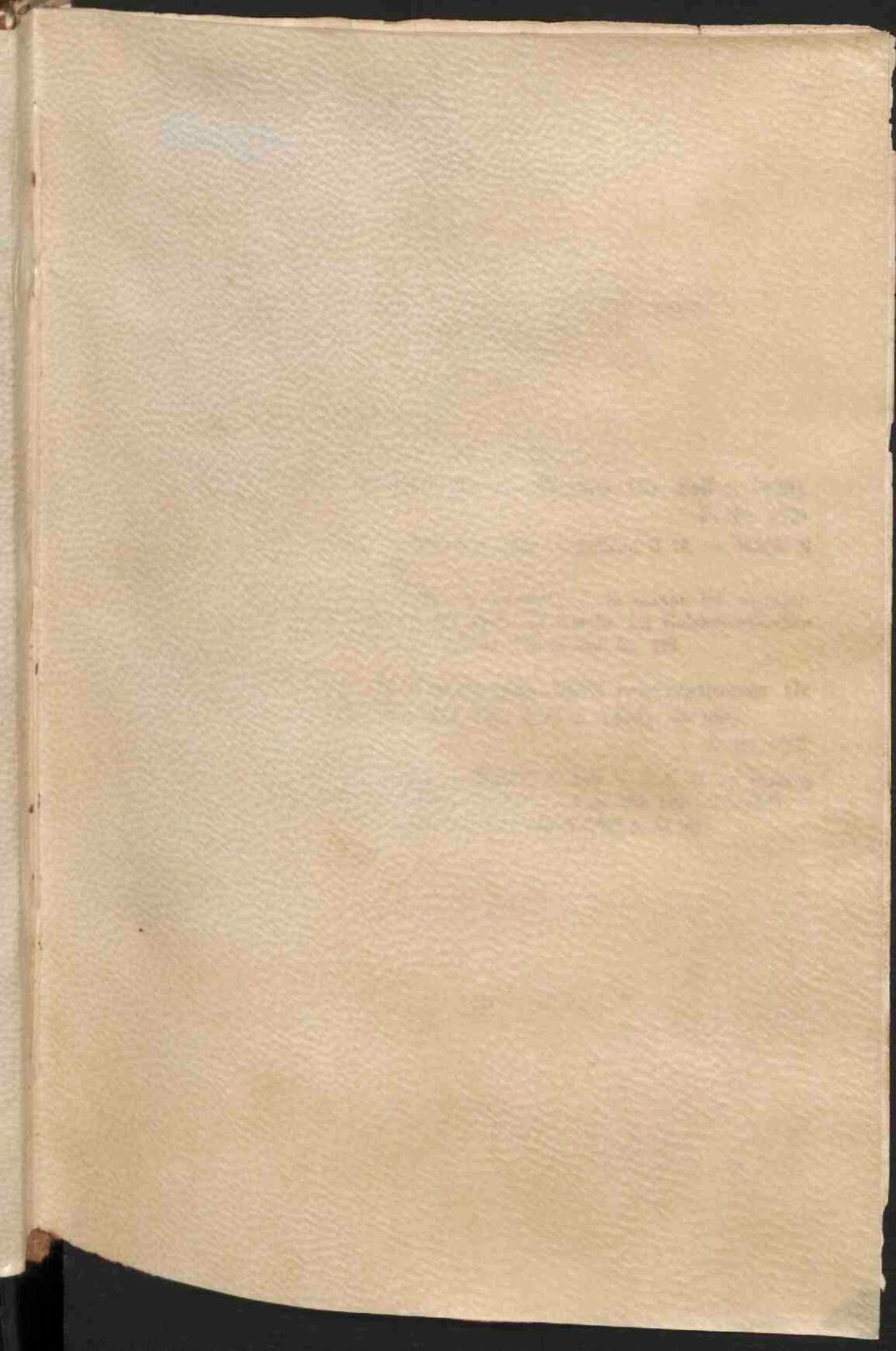
„Pertinet Regularibus in Traecto.”

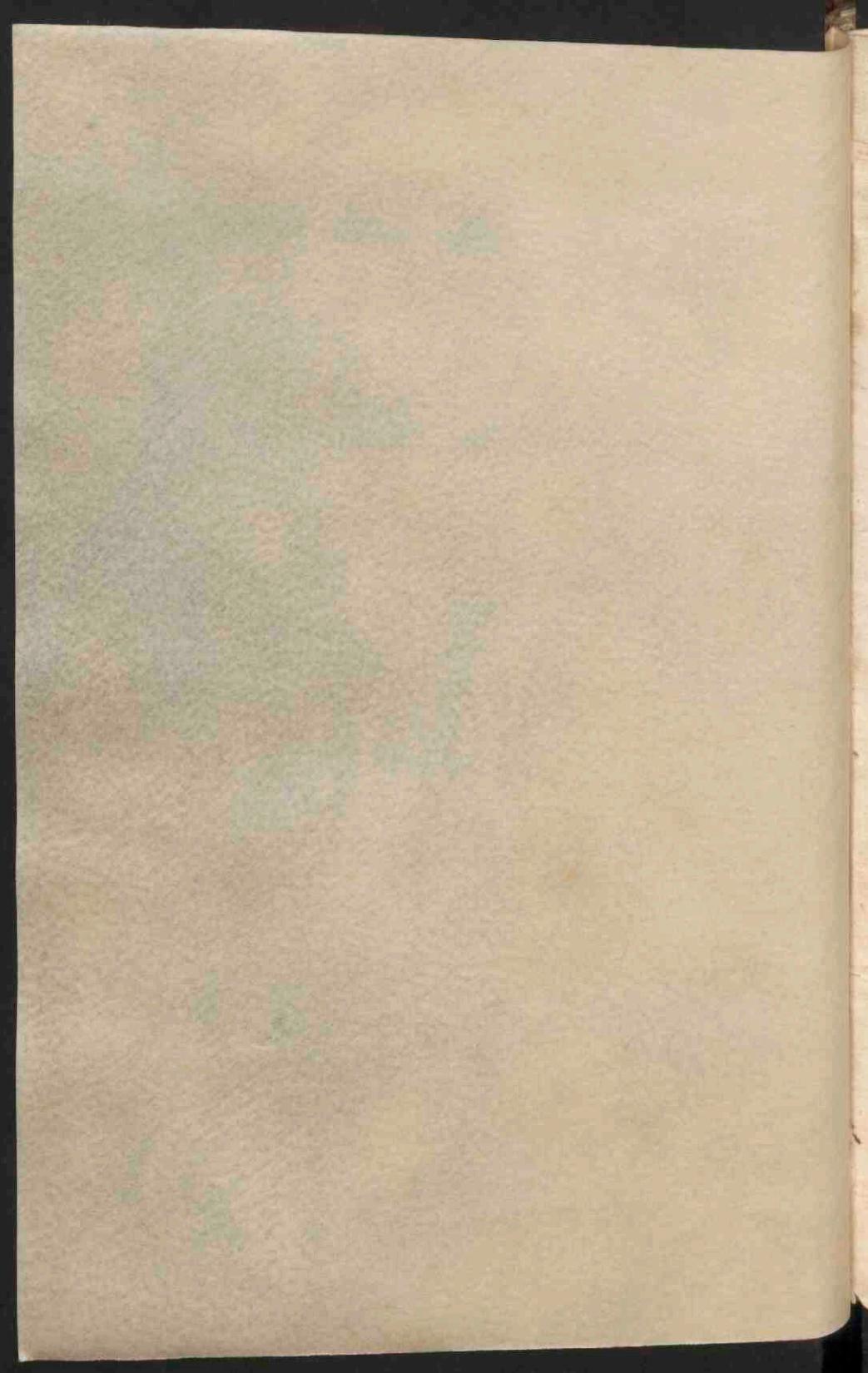
385

Articuli Parisiis condemnati a° 1265. (N° 1—114), fol. 15a—27b.

Perperam in codice legitur „1265.” Sunt enim articuli Parisiis condemnati an.
1276 (1277), de quibus vide supra ad cod. 318 fol. 146a—151b. Enumerantur in
codice 114 tantum articuli (art. 114 est in ordine 115 ap. Denifle-Chatelain);
caeteri desunt ex codicis defectu. Singulare id habet codex noster, quod singulis
articulis subiungitur brevis explanatio.

5-12-85
Rariora

Johannes Nider
morali lepra

T. 385

In h' volumen genet
Johes nider de morali lepra
+ Retractio p[ro]p[ter]e omni scripto[rum] p[er] silv[io] balev[is]i g[ra]m[atica]e.
Epla eiusd[em] ad q[ua]ndam dissuadentia sequela riuaz
+ Si cedussem m[eu]ri wilhel'm[er] block de valoc missi
Articul' p[re]ficien' q[ue]dnam
Et q[ua]ndam alia

424. Johannes Nider, De lepra morali. [Keulen, Ulr. Zell c. 1470].
40 min.

F. 40. 1731

Type 1. — HC 11814. — BMC I p. 185. — Holtrop II 78. — MMW II 382. — Pr. 845. — VK 866.

Op bl. 1b: „pertinet regularibus in traiecto”. — In oorspr. led. stempelband, waarvan de stempels zijn afgeb. en beschr. bij Hulshof-Schretlen p. 5, pl. I 4, 8. — Samengeb. met no. 616 en met hs. 385.

616. Pius II (Enea Silvio de' Piccolomini), Bulla retractationum. De curialium miseria. [Keulen, Ulr. Zell c. 1470]. 40 min.

F. 40. 1732

Type 1b. — HC* 260 + 194. — BMC I p. 186. — C II 79. — Holtrop II 38. — MMW II 385. — Peddie I p. 9, 7. — Pell. 186, 134. — Pr. 847. — VK 954. — Zie over dit werk: Madden, 1ste S.-1868 p. 34 vlg.

Samengeb. met nr. 424.

RARIORA.

419. **Johannes Meder**, Quadragesimale novum de filio prod
Bazel, Mich. Furter 1495. 8o min.
F. 8o.
Typen 1, 2?, 4, 5 (83, 84 m.M.). — Rubr. β. — Drukkersmerk
Houtsn. Schr. 4604 (van de 18 houtsn. slechts twee aanwezig). —
III p. 783.
Samengeb. met nr. 45.
420. **Johannes Melber**, Vocabularium praedictorum
10 bl. 21 (—28) r. — type 1. — HC* 187. — Holstrop II 125. —
II 464. — Peddie I p. 7. — Pell. 127. — Pr. 976. — VK 958. — Zie over
drukker: Voulliéme, Die deutschen Drucker des XV. Jahrh. (1916) p.
Samengeb. met nr. 3, 77, 125, 157, 574, 617 en 619.
622. **Pius II** (Enea Silvio de' Piccolomini), Epistolae familiae
[Leuven, J. Veldener] 1477. 2o.
B. 2o.
Type 3. — HMT 47 (28) 4. — HC 149. — CA 22. — Peddie I p.
Pell. 90. — Pr. 9206. — Bl. 98 in photogr. reproductie.

**Johannes mit de
monachis Regia I. xiii.**

F. 385

- In h^o volume gemit
Johes mder demoralis lepra
+ Renartus pⁿ p^e om̄ seproz y ḡ filio balwisi geuge.
Ep̄la eiusd^o ad q̄dā dissuadens sequela cuaz
+ d^r Codicis oec̄ m̄gr̄ i wilhel' block de valoc̄ miss.
Arteul' p̄sion ḡepnian
Et q̄dā alia

filio prod
F. 80.
kersmerk
wezig). —

125. —
— Zie over
h. (1916) p

e familial
B. 20.
ddie I p

L 76 a.

RARIORA.

ptinet regulisq; recto

Esolutio mea foris ab exorcis^t q̄ sit . c. 12. g. 8.

Affine immo e peior voati^r . c. 6. g. 12.

Accidit q̄ esti^r de bono spūali ad qd̄ q̄s de
niti^r tenet . et ex gne mōrle . c. 8. g. 9.
Accidit qd̄ a e ex suo gne veial fit tñ i aq̄ casu
mortalis . c. 8. g. 2.

Accidit q̄ e tedium boni aq̄ solu e motu nāl . c. null^e p̄t̄m . c. 8. g. 3.

Accidit filie s̄ f̄go . s̄ l̄ d̄ s̄ mali rācor pusilla de
s̄ f̄ ysid . s̄ octo . ibid . g. 26.

Enq̄ tenet accusae p̄t̄m alti^r . c. 11. g. 6.

Accusator p̄t̄ t̄pl̄ p̄t̄cāe . ibid . g. 1.

Adiuuacē d̄mōes p̄ exorcismo lucros eliciunt . c. 9. g. 20.

Adulato fit aq̄ mltit^r . c. 2. g. 18.

Adulato qm̄ e veiale p̄t̄m qm̄ mōrle . ibid.

Adulatum e q̄ cubit q̄ violat coniugalib̄ thori et
fit t̄b̄ modis . c. 2. g. 11.

Aduocat p̄t̄ qm̄ a credit iusta e dampnificat tenet
ad restituoz . c. 11. g. 10.

Aduocatis liḡ i capo pecunia^r modatē p̄ usus scie . fili^r
et medico . ibid.

Affitatis q̄ sit dupl̄ . c. 12. g. 12.

Affitate no causat polluto exordiaria qm̄ seme no
mittit in debitu vas . c. 12. g. 12.

Affitas ip̄d̄ mīo eis q̄ctū . ibid.

Ambito q̄ sit et q̄t mōrle qm̄mittit . c. 2. g. 10.

Appellacē ea more affende e p̄t̄m . c. 11. g. 12.

Appetitū glīe qm̄ ē m̄itoris. c. 2. g. 1.
Appetitū vane gloie ē q̄dru^x
Astūcia q̄ sit. c. 3. g. 16.
Auāi ē modāt̄ appē. h̄ndi petūias. c. 3. g. 1.
Auāi qm̄ ē moēle pcam̄. qm̄ veūale. ibid. g. 2. 3. 2.
Auāi ē nouē st̄ sp̄s. c. 3. g. 4.
Auditoēs turpiloq̄oz pccat̄. c. 2. g. 18.
Jugnū q̄re ubi dīnac̄o

Blasphemia q̄ sit. et q̄tu^x est z qm̄ ē pcam̄
m̄ sp̄m̄ sc̄m̄. c. 1. g. 14.
Quid s̄c̄ed̄ ē de bāmis r̄v̄ sp̄osalū. c. 13. g. 4.
In baptismo q̄ sit uicā. c. 12. g. 2.
Bellū male sit. qm̄ modis. c. 4. g. 22

Caritas ē q̄diligit d̄eō ex toto corde i. c. 8. g. e.
Cont̄ cauitatē ē nō suac̄ ordies ei. id. g. 4.
Sibi q̄titas ā q̄litas nō ē m̄ virtus appetitū. c. 6. g. 3.
Chorūae p̄t̄ si su pcam̄ qm̄ ḡc̄etib̄. c. 6. g. 19.
Choream̄ male sit ep̄plia de cā. ibid
Chorūates i festis su ip̄festis illicitas choreas duce
tesca icitadelibidis pccat̄ moēlū. c. 6. g. 20.
Cladestina desposa^o fit 6. modis. c. 13. g. 3. et e.
Cladestina desposa^o ē vnu ip̄e^{t̄} m̄r̄mon. c. 13. g. 2.
In cladestinā desposa^o p̄t̄ si dispesa^o. 6 mod. c. 13. g. 6. et A.
Cognac̄ m̄molum s̄c̄et̄ quād̄ m̄ q̄ru t̄cio inclusi

ne est minima veritatis peccati. c. 9. g. 3. e. 4.

Dignatio carnal' spiritual' & legal' impedire mirio. c. 12. g. 2.
Confessio sacramentum peccatum mortale fieri operi in sex casib⁹
c. 12. g. 6.

Cofiteor si natus ex ista the⁹ in ad genitul' spe⁹ peccati. ibid.

Cofiteor di⁹ confessio⁹ opilius telaes⁹ pte. ibid.

Quia ad confessio⁹ pte⁹ ut prima iuxta et ius tractatores

facter et cano inducere ad malum si de confessio⁹ secto. ibid.

No m'leas puer et glas de confessio⁹ & fire⁹. ibid.

Confessio⁹ dicio si ob hypodesim a p'mmo tiore fiat impedit beatitudine absolutio⁹. ibid. g. 1.

Confessio⁹ ita itari debet ex integro. ibid. g. 9.

Conugalis act⁹ e' m'tor⁹ i sex casib⁹. c. 16. g. 2.

Conugalis act⁹ qm⁹ e' m'dris n' m'tor⁹ n' d'm'tor⁹. id. g. 3.

Conugal' act⁹ e' p'cam mortale i dece casib⁹. id. g. 2.

Nemod' hec ubedi i copla n'reionali. vide. id. g. 8. usq; ad. 16.

Conugal' act⁹ e' veriale p'cam i sex casib⁹. id. g. 19.

Confessio⁹ m'ptatu⁹ q' sit et qm⁹ e' p'cam mortale. c. 9. g. 6.

Sep' ho agit ex gesu d'lcacoris ut d'lcacoris mutat ut
si t'p'c' act⁹ tact⁹ ubalibidiosa e' mortale. c. 3. g. 8.

Tandis sit cōceptu⁹ ul' h'tepne. c. 1. g. 4.

De h'tepnu no tres proes scoti. c. 2. g. 1.

Concepne et neglige dent. c. 2. g. 1.

Contentio quid sit. c. 4. g. 18.

Cōtēctio p'c' i port' que⁹ i locutor⁹ e' i pugn' vitatis
cu' q'sfēcia clamoris et e' qm⁹ mortale qm⁹ veriale
c. 4. g. 18. et. 19.

Confessio⁹ sacramentum t'c' oia xam' h'ne usu rois no con- stepne. c. 12. g. 3.

Concupiscentia e qm̄as id qd̄ e ḡ hore alioq̄ deducit potis
sie p̄ uba. c. 4. g. 23.

Concupiscentia quietū r̄ ipseū dñt. ibid.

Concupiscentia qm̄e mōrē qm̄ veiale. id.

Copula carnalis. de copula carnali vide. ubi luxuria
fornicatio coniugalis actus. c. 8. g. 22.

Concubitus sene omisso p̄ si mōtoie p̄ si tū p̄co

Cuiositas q̄ sit et qm̄ e p̄co. c. 2. g. 19.

Cuiositate iqr̄ facta ul̄ acty p̄coz licitu e duob̄ mo
dit. ibid. g. 20.

Inq̄e vītate ita sesiblia licet duob̄ mod. ibid.

Debitū reddē nō tenet alter q̄ uigiliū in no
table dñmē. corporis sui. c. 12. g. 11.
De debiti redditione vide ubi reddē
Defectus vestū seu vilitas e p̄co mōrē. c. 2. g. 22.
Defectus seu vilitas vestū excusat. ibid. id. g. 24.
Defectus i dñmē ab ipso si s̄ p̄co vide. c. 6. g. 9. 10. 11.
Defectus se armis adūshū iudicē nō licet q̄ depnato ad
mortē. fugē tñ p̄. c. 11. g. 12.

Diversio uel flosana q̄ fit qm̄ p̄co alti hōis pro
ludo uel i nū acipi e qm̄ mōrē qm̄ veiale. c. 4. g. 21.

Divertitio e dñmē alienē fame p̄ uba occultaret
fit 6. modis. c. 1. g. 11.

Detractio fit mōrē dupl̄. ibid. g. 12.

Decē qm̄ e veiale qm̄ nū p̄co. ibid.

Divactio em audies q̄ eu ad h̄ iduc̄ p̄ceitat mor
talis. ibid. g. 13.

Ceteris hęc libet audit p̄cas sic detactor. ibid.
Detrac^r qm̄ e mōre p̄conciā i eo cui d̄tractio
displacet trib̄ moit. ibid.
Detactorē audie qm̄ ē vere alec. ibid. g. 12.
Dilige^r **C**ed sit diligē dēū ex toto corde ic̄ p̄ut
suffic̄ viatoī ad salutē. vide. c. 8. g. 1.
Dilic̄ p̄im̄ deb̄ h̄re. e^o. ibid. g. 6.
De dilic̄ p̄xi nō qm̄ ugl̄as q̄s p̄nit cāc. c. 1. g. 8.
Diminu^r ab i^r potyli s̄ p̄am. vide. c. 6. g. 9. 10. 11.
Ditte **S**i p̄ vir dittē uxore nō m̄ e^o q̄clones
c. 14. g. 1. 2. 3. 4.
Dmitti nō p̄ formicas i^r casib^r. id. g. 4.
Cn̄ vir n̄co tenē dittē adulterā. id. g. 6.
Cm̄ s̄ casi^r q̄b^r vir in oces nō tenet dittere
adulterā. idem. g. 1.
Ditte nō tenet uxor virū si formicet s̄ viciens
n̄ i aliq̄b^r casib^r. id. g. 8.
Duit aliq̄ casi^r p̄t formicato^r i q̄b^r q̄m̄ p̄t dittē
alii. et nō de h̄ tres q̄does. idem. g. 9.
Discordia ē dis̄ḡga^r voluntatū r̄ sit dul. c. 4. g. 11.
Dispesac p̄t ep̄s i mpe^r m̄rionī. c. 12. g. 13.
Dina^r oīs ex pte dmo^m pueit a q̄ dmoes mai
feste i uocat a q̄ se oualte i gerut. c. 9. g. 3.
Dinacoris q̄ dmoes mai feste i uocat s̄t. 8. sp̄es
s̄ p̄stigur. r̄t. id. g. 4.
Dinacoris sp̄es q̄b^r dmoes tacite se i gerut s̄t
sex. s̄ auigurū om̄er. r̄t. de quib^r omnibus

vide pordiez. c. 9. g. 4. us. ad. 16. inclusine
quod sit dolus et quatuorplex. c. 3. g. 16.

vibia in meliore pte st' mptia da. c. 1. g. 20.

Ebetas e' in modam app' bibedr. c. 6. g. 13.
ebetas e' morte pcam qm q' s' edispositu
q' a vmo cito ledit' r'm se no cauet. id. g. 12.

Inebriat alii quo petret. ibid.

ebetas et ois dlcia' tibi' z potu' e' morte pcam si q'
tata libidine comed' z bib'. q' postpo' den. id. g. 14.
Id enchaistic supercor' ydonei st' q' st' habiles ad
mibendu'. c. 12. g. 2.

Quo sci' pt an i' encha' supco' vntet' distinme
noui pti mortis. vide. c. 12. g. 2.

Excellentia appet' aliud e. et q' appet' excellenti
p'iam. c. 1. g. 3.

Excusacio' m pcam ad sibia' ptmz. c. 1. g. 8.

Falla' e' qm q' s' vnt' dolo ad acq'redu' ipsius
c. 3. g. 12.

feriay teph' iped' celebitate mptiaz. c. 13. g. 8.

filie accidie st' et q' st' vide. c. 8. g. 14. 26.

filie auacie st' septe. c. 3. g. 1.

filie gride st' qm q'. c. 6. g. 16.

filie luxurie st' octo. c. 2. g. 20.

filie inuidie st' qm q'. c. 11. g. 10.

filie ire st' sex. c. 4. g. 8. us. 12.

filie iomis seu vane gloie est septe. c. 2. g. 6.
formic⁹ sim⁹ q̄ sit. c. 2. g. 11.
formic⁹ q̄ dñi de cap⁹ diti maxi p̄con⁹. ibid.
formic⁹ p̄t dñmitti i septe casib⁹. c. 14. g. 4.
formic⁹ t̄pler p̄t exurge it̄giuget. c. 15. g. 1.
fraud⁹ quid sit. c. 3. g. 12.
fur t̄t̄ restitue ablata et nō solū sed dapna
mde septic⁹. c. 3. g. 14.

Gloria ē clara tū laude noti⁹ et ei⁹ ap
petit⁹ qn⁹ ē m̄itor⁹. c. 2. g. 1.
de iām gloia. vide. ubi. vana glia
Gula ē inmodat⁹ appetit⁹ comededi ⁊ bibedi et evgnē
suomōrle. c. 6. g. 1.
Gula sit mōrle p̄con⁹ t̄pl⁹. ibid. ibid. g. 3.
In vicio gule appetit⁹ ē vicio no q̄m⁹ cibi a qluar⁹
En⁹ gula nō facile denet⁹.
Quid sit h⁹ vici⁹ motim ⁊ aie deceptim vide. id. g. 2.
Tu nō facile poss̄t̄ studi⁹ q̄titas vt̄ ignoracia
excuseth⁹ p̄con⁹. ibid. g. 4. et. 6.
Gule spes st̄ qn⁹. ibid. g. 1.
Vt̄ i sumedomin⁹ debito sit p̄con⁹. id. g. 10. et 11.
Gula et p̄ca tārlia st̄ p̄m⁹ q̄ maiora spūalib⁹. sed
spūalib⁹ s̄m̄t̄ maiora. ibid. g. 12.
Gule filie st̄ qn⁹. ibid. g. 16.

Histroica vidē an sit licet. vide
c. 6. g. 21

Honoracē Sub p̄cepto de honore p̄ntū ophendit
prīa q̄ sanguinei genueb̄ bēnioli p̄re et m̄grī
c. 10. g. 8

Contra h̄o p̄cep̄ faciūt q̄ reliq̄is sc̄is et eōm̄ reli
quib⁹ t̄uenīcā nō ip̄edūt id. g. 9.

Contra h̄o p̄cep̄ faciūt q̄ an ingressū religiōis p̄ntū
exemētati nō p̄uidet si p̄nt. ibid. Et nota
ibi q̄ s̄dā regulas cancellarij.

Iactatia ē meda q̄ q̄ s̄ib⁹ a signo sib⁹ ho
mī attibuit qd̄ no habz. et ē p̄ctū mōrle
trib⁹ modis. c. 2. g. 8

Iactatia dīt a sib⁹. c. 1. g. 8.

Ignoratia sepe facit p̄ctū. c. 8. g. 19. et nota
ibi sex reglae

Ignoratia q̄n̄ triple ē p̄ctū. ibid. g. 20.

Imagine astrono. ad sisticōz p̄met. c. 9. g. 18.

Inidelitatis tres s̄ sp̄s. c. 1. g. 14.

Incest⁹ ē cont⁹ q̄ sanguine ē q̄ miss. c. 2. g. 12.

Inḡitudo sit omissoe et q̄missioe et utrāq; habz
grad⁹. et ē qn̄ veiale qn̄ mōrle. c. 8. g. 21.

Inobedie ē q̄ p̄cept⁹ p̄cept⁹ s̄rioris cui q̄s obedie te
net. et habz sex grad⁹. c. 1. g. 18.

Invict⁹ ē ex ḡne mōrle et ē dux. c. 3. 6. g.

In pacie

In pseueracia

c. 4. g. 12.

In constancia

In timiditas

In quietudo suu sollicitudo e studiu quoddam ad agm acquedam
et si sit da spualia e lauda. dicitur talia peccatum est
quoniam modis. c. 3. g. 11.

In poenis e quoniam similiter persona boni uel uirtutis quam
quoniam non habet. c. 2. g. 11.

In poenis quoniam e mortale. quoniam veiale. id. g. 12

per quod signa ipsa coguntur id. g. 13.

In poena duobus modis dicitur. id. g. 12

f. 5. ret 2

In iudicia estitia de bono alieno et sententia iudicia. c. 1.

In iudicia etodiu dicitur. c. 1. g. 4.

In iudicia estitia. f. 5. ret 2 accidia

In iudicia quoniam e mortale quoniam veiale quoniam nullum peccatum. id. g. 9.

f. 5. ret 2

In iudicia filiae sunt quoniam. idem. g. 10.

In iudicio respicie propria ecclesia sibi alicuius scribitur. idem. g. 3.

In iracudia e appetitu iordanius videtur sub iocu homini
uel iusti et e capitule uicium. c. 4. g. 1.

In ira quoniam e mitioia quoniam veiale. quoniam mortale. ibide.

In ira per zelum et uia per uicium dicitur. idem. g. 2.

In ira sex mortis fit peccatum. idem. g. 3.

In re tress sunt spes. idem. g. 1.

In re filiae sunt sex. idem. g. 8. usq; ad. 12.

Ex iura nascitur multa uictia quae sunt ipsa ipsu uictus

re de quibus plus. idem. g. 12.

Judeo non debet vendere iusta similes et ideo de publico

St' iudicab' d'ada stupedia labo'is . c. 11. g. 11.
Judicau' e' diff'c' ei' qd' iusti' e' et e' sp'lex. s. iusti' vsur
patu' et p'su'ptu'osu'. c. 1. g. 16. 11. 18.
Judi' suspicio' q' sit 2 de suspicio'e. ibid
de q'bq'psio'ia iudic' suspicio' p't h'ri. id. g. 19.
Judicale utr' judicale p't q's alii de occultis cordis. g. 21.
An q's se p'p'judicale p't de occultis cord. id. g. 22.
Jurae q'n' v'cas' s'best et ruen' comitat' liciti' e' et
m'itoru'. c. 10. g. 14.
Tu'nd' sit iurae m' v'cam' ibid
Tu'nde nono sit tu'us' alic'itatis nō t'et q' s'v'lam' e'
to q'citas s'v'atur a se p'us' iurau'. n' nouis canonicz
statuta collegij. id. g. 2.
Si v'lam' etu' exige'tes peccat. vide. id. g. 4. et 6.

Laus huā' v'assi' e' q'nicu'. roe. c. 2. g. 2.
litigiu' e' q'n'q's iordiante ubi' alti' q'dict' roe
p'soe' qua' gestae' itend'. c. 4. g. 20. s. c. 6. g. 11. et 18.
Iudic'seu'oc' i ubi' q'sistit et e' q'n' mo'rele q'n' ve'iale
luxuria e' libidiose volupt'is app'g. c. 2. g. 1.
luxurie st' septe' spe'is. id. g. 10.
luxurie somera' st' 2'. id. g. 16.
luxurie filie st' octo. id. g. 20.

Magisteria tem' me' m' p'uficeia' z b'anau'
siam. c. 3. g. 20.

Haledicē s̄. suū gele mōrle et ē qn̄ as̄ ipat sen optat
altī malū i ḡ e malū r̄. c. 4. g. 22.
Haledicē catis i p̄tū care dī st̄ e p̄t̄ blasphem̄ ibid.
Haledicē care m̄oh f̄ seḡte vanū e ibid.
Haleſi e qn̄ q̄s ſeſtis obſuāc̄is aliu dmois coo
patet i amore altī uel odiū iſtāmat. c. 9. g. 20.
Hrio ḡhedū nouē ipeduit. c. 12. g. 1.
Hrio iped clādētia d̄p̄f̄o. id. g. 2.
Hrio iped m̄esth̄. id. g. 9. 10. et. 11.
Hrio iped m̄ef̄o m̄ilea ḡre. id. g. 12.
Hrio iped ſuſcep̄ p̄e plus de ſote bap̄t̄. id. ibid.
Hrio iped iſt̄o ſac̄dotis. id. g. 12.
Hrio iped q̄p̄ ſolemis p̄me. ibid.
Hrio iped ſi q̄s de ſco accipiat moiale p̄fēſſā. ibid.

De q̄tia eſ dimū ſctū

Vrio. ḡhedū ipeduit 2 dimū ſctū. 12. c. 12. g. 1.
P̄o iped error qd̄tis 2 p̄ſoe. id. g. 2.
2. qd̄tis. 1. ſuſt̄. idem. Et de aliis p̄ ordmē vide uſ
ad. p. 12. i clausue

Hedai. Sub p̄cepto nō mechabia e ph̄itū oe nō
cumē. qd̄ p̄t mſtr̄ p̄ſoe quide p̄mo. libl̄. c. 11. g. 1.
Heda. e flā vocis ſiḡ cu iteoſe ſalledi et ē ſplex.
tocoſu oſticoſu p̄micoſu 2 qd̄l; p̄t ee mōrle. c. 11. g. 3.
q̄uissa audie dieb̄ ſest̄ e de obſuāc̄e ſabbi. c. 12. g. 4.

Nec luſte q̄ e dſta debite ſollic̄m̄ ſta bo q̄q̄ ſa
ce d̄b̄. qn̄ e mōrle qn̄ veiale. c. 8. g. 16.

Negligēt et ḡtept̄ d̄nt̄ c. 8. g. 11.

Nupciar celeb̄tate iped̄ tps fiax. c. 13. g. 8.

Obseruac̄es huaor actui illicite st. c. 9. g.
Obſuare ars notoie ē illicitv. id. g. 16.
Obſuare ordinate ad corporū ſai^{re} ſt qn; ſeſtioſe
ibid. g. 19. tuita ſt illicate. id. g. 19.
Obſuare ordinate ad p̄cōgſcēda d̄q fortuita uſiſor
Obſuare dies fauſtos uel iſauſtos ē qn; ſeſtioſe
ſum. idem. g. 20.
Ocide Sub p̄cepto nō occides itelligi phitū om̄e
noctiū qd̄ iſtu p̄t pſoē p̄t iuſte ut occiſio mutila^o
libato mactaco iſuuntur iſdac^o arresta^o nō p̄ma
to or^{ne} iueris. c. 10. g. 10.
Ocidiſo uel mutila^o ſtiuſta. iu. mod. ibid.
Ocide vxore p̄pā iped̄ mrio^m. ghēd. c. 12. g. 12.
Ocide p̄t q̄s vxore q̄tiḡ tpls. id. g. 12.
Odū dei ē i opeſo i ſp̄z ſem. c. 1. g. 16. c. 1. g. 1. et 10.
Odū dei ē om̄ p̄cōz max^m c. 1. g. 6.
Odū p̄ei dupli^o q̄mit^t. id. g. 1.
Opā me ſt̄ ncc̄. c. 3. g. 8.
Opā me q̄t et q̄s ad h̄ ſtenet^t. ibid.
Ornat⁹ vestiū qn; ē mōrle qn; veiale p̄z. c. 2. g. 21. 22.
Ornat⁹ bestiū ē mōrle t̄b̄ modis c. 2. g. 21.
Ornat⁹ vestiū p̄t ee ſm p̄cō qn; mod. id. g. 22.
Ornat⁹ vilitas qn; ē p̄cām qn; no. id. g. 20. 24.

Oratione debitarum omissione e pcam mortale qm
modis. c. 8. g. 20.

Omen. qre ubi dinato

Dicitur i spm ltm st. 6. spes. c. 1. g. 14.
Per inuitum e meda. numento summatu
et ex suo gne mortle et su tpte. c. 10. g. 2. et
c. 3. g. 13.

Quis sit pius. c. 10. g. 2.

Ptmata e virtut qm qm plq op; pseuad m sma
ppa. c. 2. g. 15.

Psona accep e qm psoa pfert psoc pp causa
debitu et fit tpte. c. 3. g. 22.

Punificia e qm qm cu tistica expetas magis
facit p magno ope. c. 3. g. 19.

Polluto i sponis lig no sit pcam etn sig a qm pti
pcedetis lig no sp. pt em si in pco qm mod. c. 2. g. 2.

Polluto e sig pcedetis pti. n mois. ibid

Polluto ex ordianaria qm semne no mittit i debitum
vas no causat affitate. c. 12. g. 12.

Presupcio ad sebia ptnz et e qm qm assumit
aqd magni lme fiducia dñi auxilij ays. c. 19. g.
presupcio est est qm qm psumit gloriam adipisci si
mittit vel veiam sri pma. ibid. g. 14.

Pncipis st' oria no qd iure ppetatio n p se si pro
nre rei pub. c. 3. g. 16. c. 3. g. 14.

Predicte e qm qm vnt dolo i ope qm ad psonas

Prenatia e iudi cma absconde frauduler. c. 11. g. 8.

Prodigalitas ē q̄ q̄ sūt spalia iordiātē. c. 3. g. 6.
Pruide^a De prude^a et p̄tib⁹ eis vide. c. 8. g. 8. g. 10.
prude^a carnis seu mudi q̄n̄ e mōrle q̄n̄ veiale
c. 8. g. 18. **S**negli^a de hys. c. 8. g. 12. us. 11.
Vicia op^{ta} prude^a st. e. p̄cipita^a ihsida^a iostacia^a
pusillātās evitā q̄n̄ p̄supco et e q̄n̄ manuor
cū q̄ p̄supco. c. 1. g. 10.
Pusillāmīs q̄s d. et quo ad iobiaz p̄tiz. ibid.

Rapt⁹ p̄est act⁹ venē q̄mittit q̄n̄ puella
violet^a adomo p̄ntu abducit ut corrup
tai vixre heat. c. 9. g. 12. **S**. c. 11. g. 1.
Redde dñi e debitu quigi petet ip̄e dñlito et ip̄e sc̄i^a
Inno idde dñi debitu maḡ. p̄cta i c̄rit quiges. id. g. 2.
Sor sit cañi q̄b̄la p̄cepto idde dñi debitu q̄s excusa. g. 3.
Anlep excus a idde dñi. ibid.
en̄z st. tpa i q̄b̄ no lig. idde debitu. c. 18. g. 1. us. ad sc̄i
Redde debitu deis ip̄bi q̄lit petz. ibid.
Redde debitu idtme^m sui corporis noble a seti nasa
tui nllq̄ quigū deb. c. 12. g. 11. **S**. c. 12. g. 6.
Redde tenet ad bñā r̄citi^m q̄ alios ad p̄tm sedux.
Restituē tenet falsi aduoti medici ihdeles. falsi
iudices. plan p̄ficeres ostijs q̄s p̄scut malos. fu
res. c. 3. g. 14. **S**. ibid. g. 22.
Quo itelligi n̄ restituat ablatu no dñmtti p̄tm
Renclae sigillū gesſiois nūq̄ lig. c. 6. g. 22.
Renclae sigillū secreti q̄n̄ luet. ibid.

et qm̄ non. g. 22.
tenuela p̄em alia qm̄ licitu ē. id.
de tenuela oē signilli ḡfoms. Vide ubi signilli
Tenuela ē qdā p̄uatū bellū qd̄ m̄ p̄os p̄uatas
agit nō publī autē hex iordāta volū. et est
qm̄ mōrle qm̄ veiale. c. 4. g. 22.

Sacramēto In oī sacramēto si deest itēcio
actiual uel hiciual facie dī qd̄ v̄s m̄sticu
a qd̄ ectā itēd̄ m̄chil agit. c. 12. g. 1.
In oī sacro fōr p̄ corriūpi a p̄ addi. a s̄bctioz a
vauacōz a nōblez m̄trupoz. ibid.
Saclegū qm̄ittit qm̄ d̄q̄ fit qd̄ ad irrenuētiā sacy
rey p̄tm̄. c. 3. g. 21.
Saclegū tres st̄ sp̄es. ibid.
Saclegū putē sp̄es lueue q̄ sit. vide. c. 2. g. 10.
S̄cifico sabbī m̄lti m̄fngit. c. 10. g. 1. Et nota
ibi reglas cancellarij.
Scādalū ē dem̄ uel fām̄ min̄ rectū p̄bes occasioz
ruine et ē du x actim̄ 2 passim̄. c. 8. g. 1.
Scādalū qm̄ ē mōrle qm̄ veiale. ibid. Et nota
ibi reglas cancellarij.
Scire d̄q̄ m̄tpitatiē q̄ s̄d̄ qm̄. c. 6. g. 2.
Scisima q̄ sit et q̄ dicitū scisima. c. 1. g. 11.
S̄dicio q̄ sit 2 q̄ s̄d̄ sedicioz. c. 4. g. 22.
S̄dicio ē f̄. suū gen̄ p̄tm̄ mōrle. et sunt gra
due in sedicioe. ibidem.

Serpentū dicitur alius lata silicatis. vide. c. 9. p. 20.
Sciurus q̄ sit q̄ sciurus q̄ vnde dicitur q̄ crudelitas
vide. c. 4. p. 4.

Sigillū ē tplex ḡfōm̄. secerū fōlīr̄ receptū eq̄
ualeat. et qd̄ iste frāges p̄cat mōrēt. c. 6. p. 29.
Ad sigillū ḡfōm̄ tenet tāgnā p̄son̄. idem erit
p. 24. 26.

Ad scēdū q̄ cadūt sub sigillo ḡfōm̄. vide. ibid
Symoia ē studiosa volūtas emēdi qd̄ sp̄iale
vel anexū sp̄iale. Et sit etiam lita. c. 3. p. 19.
Silacō emēdatū i exticib⁹ sigib⁹ s̄cor ḡsistēt
c. 2. p. 16.

Vt̄ silanā sc̄itate ad hōre dei r̄ p̄xi edificatoz pec
Sollido ē studū adhibitū ad ad obtēdu et
si fuit eti p̄alā sit p̄am qm̄ mois. c. 3. p. 11.

Dors ē qn̄ aliq̄ sit ut ei heuetū ḡsidato a qd̄ ocul
tu in otestat r̄ sit mlt̄. c. 9. p. 12.

Dors ē tplex. disora. ḡsultoia. dīmatōia. id. p. 14.
Dorsib⁹ vt̄ illicitu ē m̄ sex casib⁹. idem.

Stultiloquū q̄ sit. c. 9. p. 19.

Stupru ē luxuria q̄ vñial icorrup⁹ dissipat. c. 9. p. 11.

Sposalia q̄ hñt pue r̄ s̄n q̄ dicoe. at̄ mod. c. 10. p. 10.

Sposalia ne q̄ hñt dece ip̄eduit. id. p. 11.

Sposalia dissoluunt s̄ q̄ dīmut m̄rio q̄tū uel
grahend. ibid

Supbia qm̄ ē viau ignale. qm̄ speale. c. 1. p. 1.

In s̄vbia auſio a deo ē fōle m̄ alij s̄ p̄tis auſio

- Sōpm̄ dīma ē ellī q̄n s̄tropa dīmo. c. 9. p. 4.

Emāle . id . q . 2

Dribia qm̄ e mōrle qm̄ veiale p̄t̄ . id . q . 2

Dribia sp̄es st̄ e or . id . q . 6 . n . 8 . 9

Dribia qlibz sp̄es habz e grad⁹ . id . q . 11

Dribia qdīces mlte st̄ . id . q . 14 . Smōrli . c . 3 . q . 9

Supflua siq̄ dñmit nob̄ p̄t̄ si no exūsa a

Supsticō e qdā r̄ligio sup̄ modū suā et haber
tres sp̄es ḡniales . c . 9 . f . 12 . et . 14

Suspēdē uba sac̄ ad collu p̄ saute ul̄ p̄sp̄e sup̄
strosū e or̄ modis . c . 9 . q . 20

Suspto e opio mali ex leuib̄ dīcōs p̄ced̄ et
fit t̄pl̄ f̄ . tres ḡd̄ . c . 1 . f . 18

Susurra e qdā p̄ oclēa oblocutō; m̄t̄ aicos mi
t̄ sc̄are discordā . c . 1 . q . 14

Temptac̄ deū q̄ sit et q̄ dē t̄pl̄ teptat̄
c . 9 . q . 20

Tenē re alienā m̄to dno q̄uis ne sc̄it̄ nō d̄ q̄s qm̄
P̄sūt̄ roabit̄ ḡs̄sur si sc̄ueit̄ . c . 3 . q . 14 . f . et . 18 . q̄ uino
Triast̄ t̄p̄a m̄t̄dā celebtat̄ m̄pt̄ay . c . 12 . q . 8
Lerguſlū e i v̄miso ab amisa e iudi d̄s̄t̄e . c . 11 . q . 9
T̄st̄io s̄im̄d̄ie i iudi sp̄ e mōrle . quō t̄m̄ qm̄ excu
sat̄ vide . c . 10 . f . 3

Test̄io ferre t̄et̄ q̄s i q̄s̄t̄ et q̄s̄t̄ nō i q̄s̄t̄ . c . 11 . q . 4
Thesaurac̄ nō e illicitū q̄uis ex c̄st̄a fit arm̄
nale . c . 3 . q . 10 . f . qm̄ nō . c . 4 . q . 14 . et . 16
C̄lo m̄dāng q̄ sit̄ et q̄ t̄or fūlū . et qm̄ e p̄c̄m̄

Lrist^a de bonis alienis p^t si e^r mori. et e^r qm^r petim qm^r
sme peto. c. 8. g. 10.

Anaglia quod sit. c. 2. g. 1.

Anaglia et sibria dnt. c. 2. g. 2.

Anaglia f mōrle p^t e^r moris. id. g. 4.

Vane glie filie st septe. id. g. 6.

Vedico p^t si petim tbo moris. c. 3. g. 18.

Vedeadz rex dñs qd ad ex qlibz psuit cogitare non
e^r nāz dñe. ibid. saitare e^r s̄istitutu e^r mod. c. 9. g. 20.

Herba dinascepta suspedit ad collu a secu portae p^p
hianq^a naz eluxuia q^a nāl vsh mcoendi maius et
seie putit^r fit mltis moris. c. 8. g. 14.

Veitale nega^r iudicio peccat. c. 11. g. 2.

Viole. e^r q^a q^a iacqre^r bo aliena virtut. c. 3. g. 12.

Victio postrema obligata ad nō 9tēpnēd dūfime
vite visile expectat. c. 12. g. 10.

Ois voluntaria voti fractio e^r peti mōrle. c. 8. g. 22.

Votu sm^r castitas no dñmt mriō. qctu. c. 12. g. 11.

De voto etia vide. c. 12. g. 3.

Vonē 9tēcia si lice^r qm^r si licet vid. c. 16. g. 8.

Vsura e^r qm^r recipit a^r q^a ex pacto vle forte. c. 3. g. 18.

Incepit tractatus venerabilis magistri Johā
nis Nider ordinis p̄dicatorū de morali lepra

Non deum legim⁹ in leuitico veteris te
stamenti mandauisse sacerdotibus ut
lepraz corporalium multimodas sciē stu
derent differencias. qnibus iuxta om̄
theologorum glosas amplissimas figurate dat
intelligi sacerdotes noui testamenti preceptis a
stringi grauioribus. quatenus in fudent lepras
scire morales et varias rationis aie peccōrum. vii
letalium in se et a venialibus dñas. **H**orum
enim ignorancia culpabil de confessore deceptorez
lupum ex pastore et de predicatorie puaricatorez
constituit. **R**ue ut evitentur sub. i. 6. capitul qnq;
sequentes colligere materias studii. **Q**uarum
prima erit de peccatis que sub. i. capitalibus mili
tant vicijs. **S**cda de bijs que directe transgressi
ones coērnuunt decalogi. **T**ertia de bijs q̄ circa
i. sunt sacramenta ecclie. **Q**uarta de mēimonij
impedimentis q̄ plerumq; i cautis grauissimos
iniciunt laqueos. **Q**uinta vero de coniugatorū
abusib⁹ veteris quos heu multi licitos estimat
cum sint nephandissimi. Verum q̄ in prefatis
materijs mandato sapientis satissimacere desidēo
quo dicit Eccl. 3. Que p̄cepit tibi deus. illa cogita
semper et in plurib⁹ opib⁹ ei⁹ ne fueris curiosus

IIdcirco lectorem sequencium per tria auiso notabilia. Quorum primum est sancti thome qd libeto. octauo. q. i. i. dicentis. Omnis questio in q de peccato mortali queritur nisi expresse veritas habeatur. pyculo se determinat. Quia error quo non creditur esse peccatum mortale qd peccatum mortale est conscientiam non excusat a toto sed forte ex tanto. Error vero quo creditur esse mortale qd mortale non est. conscientia ligat ad peccatum mortale. **S**ecundum notabile est Alle xandri de hall. parte secunda questione de peccati mortalibus et venialibus differentia ita dissimilans. **P**ececcatum veniale est libido siue voluptas in creatura circa deum. Mortale vero est libido siue voluptas in creatura supra deum vel eque deo. Si vero creatura. Diligatur propter deum omnino a modo quo debet virtus est. quia virtus est ordo amoris. Sed si creatura diligatur non omnino propter deum diligitur tamen propter utilitatem homini necessariam. sic est dilectio naturalis a etiam ordinatur ad deum licet homo non referat. Et concludit. Cum autem valde vicina sint peccatum mortale et veniale in eodem generre materie. difficile est dicere. usque ad quid extenditur veniale peccatum. a quando incipit esse mortale. **T**ercium notabile est Cancellarius tractatu suo de vita aie. doctrina inquit salubris

pro doctoribus theologie est ut non sint faciles
asserere actiones alijs aut obmissiones eē peccā
mortalia· presertim sub verbo vniuersali. et dum
predicandū erit ad populū· h̄ijs motus auctori
tatis prorsus nichil de xpr̄ijs intendo dicere i
sequentibus. sed dūtarat autenticoz in sacra pa
gina verba fideliter curabo connectē sc̄i thome po
tissimum nisi quando alium doctore nominauerō
p̄ cuius verba statim sequuntur verba beati tho
me predicti q̄ idem sc̄is omnes videt s̄c̄ter ma
gistros precellere ubi de differēt̄is pccōz agie

Primū capitulū est de Supbia.

Se supbia igitur prīmū capitulum contīn;
quale sit pccm. Quid sit contempt⁹. Spe
cies supbie Ingratitudine Jactancia Excusa
cō in pccis. presuppcō pusillanimitas. Gradus su
pbie Infidelitas. blasphemia. peccā in spiritū san
ctū. et Odiū dei. Scisma et inobedietia ac.

Secundū capitulū est de māni gloria. et contīnet si
lias manis glorie que sunt nouitatū presumptō
inobedientia. Jactancia. ypocris. Contento p̄t
nacia. discordia. et quid sunt Jactātia yromia. Am
bitio. ypocris. Similacō. p̄tinacia. Mollicies. adu
latio Culositas. ortus supfluitas. et ort⁹ defectus
Tertiū capitulū contīnet. Quid et q̄ sunt spe
cies auaricie. pdigalitas. Injusticia et ei⁹ sp̄es.
Filio auaricie que sunt obduracō. Inquietudo

Violēcia. Fallacia. Periūtium. Fraus. prodi-
so. Opera misericordie quādō fīnt in pīcepto.
Sollicitudo qd̄ sit fraus. violēcia fallacia. pīuri-
um. restitutio. Symonia. vītia. Emptio. vendi-
tio. paruificēcia. Sacrilegium. personarum. ac-
ceptio. et restitutio. **Q**uartum capitulum cōti-
net quid sit luxuria. pollutionum diuersitas.
gradus luxurie. morosa delectatio et eius con-
sensuſ quid fīnt. Species luxurie septem. for-
micaonem. adulteriū. Stuprum. Raptum. Ince-
stum. Sacrilegium vīcū contra naturam mo-
dos eiusdem. Modos incontinentie. Et filias lu-
xurie. que fīnt. Cecitas mētis. precipitatio. In-
consideratio. Inconstantia amor fui. Odium dei
Affectionis presentis seculi. Desperacione horor
futuri. **Q**uartum capitulum continet de Ira. in
dia. Ira per zelum. Ira per vīcū. Seuicia seu
crudelitate. Quid sit vindicatio. Species ire. fi-
lie ire sex. que fīnt indignatio. Tumor mentis
Clamor blasphemia. Contumelia. Rixa. Seueri-
tas seu feritas. Crudelitas. Remissio. impaciē-
tia. imperseuerantia seu mollices. Inconstantia
Audacia. Intimiditas. Timor mundanus. Hu-
man⁹. seruit⁹ et alij timores. inuere cūdia. Disco-
dia. Cōtentio. litigii derisio seu illusio. Maledi-
cio. Contumelia Rixa. Sedicio et bellū qd̄ fīnt

Sextum capitulū. Quid sit gula Cibi mensura debita. Gule qñq; spēs Gula qñ sit pccm Inten pāncia quid sit insensibilitas. Diminuō cibi qñ sit pccm. Dr̄ia carnalium et spūalium vitōrum Ebrietas et ei⁹ dr̄icie. Filie gule qñq; q̄ sūt In mūdicia m̄tiloquii. Ebetudo mētis iep̄ta leticia Scurrilitas. Luci mali qui sunt. Chorea. Reuelatio sigilli cui⁹ cūq; secretū aut confessionis.

CSeptimū capitulum continet Inuidiā et ei⁹ p̄tes. Quid sint Emulacio et odiū inimici. Et q̄cū 3 quo mō diligendi Tristitia quo triplex sit. Fi lie inuidie et q̄ sunt Odiū affixio in prosperis. Ex ultaco in adūsis. Detractio Sufuracō. Detractio n̄s audiencia. Sufurii Judicium temerarium. Suspicio p̄sumpcō. et Judiciū de occultis cordis an fieri possit.

Octauum capitulū continet de accīdia neglē gencia exteriori. Gaudio vero. dilectione dei et proximi. et ei⁹ obmissione. Inimico diligendo. Scandalo. Ordine actuum humanorum interio rum. Prudentia. imprudentia. seu temeritate. precipitacōne. Incōsideracōne. incōstantia. negligē tia. interiori pigritia. torpore. Obmissione. Astutia. Prudentia carnis seu mundi. Ignorantia in gratitudine. Corrēone fraterna. Voti fractōnez Oracōnum debito. Accīdie filiab⁹ fm̄ Gregorii que sunt Malitia. rancor. pusillanimitas. despe racō. torpor circa p̄cepta. vagacō mētis. Accīdie

filiabus s̄m p̄sidorum q̄ae sunt amaritudo. ociositas. somnolentia. Importunitas mentis in quiete corporis insensibilitas. Culofitas v̄bositas ac
Consumum Capitulum continet peccata plura etra p̄num preceptum decalogi p̄petrabilia. ut de. g. spe ciebus ubi demones expresse inuocantur. et de sex ubi tacite inuocantur. Item de sortibus obserua conib⁹ varijs. Arte notoria. In mutacōib⁹ corporis ymagib⁹. fortunis a infortunis. suspicioib⁹ a ligacōib⁹. In catacōib⁹ serpentum. maleficio. p̄ quid aliquid cognoscatur esse supsticio su. Adiuracōib⁹. Temptatione dei.

Consumum Capitulum continet de secundo precepto. ut de periurio multa. De tertio precepto. videlicet de obseruatione sabbati. De quarto sez de honore parentum. prelatorum. dñorum. et bñ factorum. ac de obedientia. De quinto precepto videlicet de non occidendo vel primum in corpe ledendo. De differencis occidendum. et de differētis conceptus in utero necancium.

Consumum Capitulum continet de ultimis. et preceptis sc̄i mechia. mendacio multiplici. De negante veritate testimonii ferentibus. accusacione. Calumpnia. prevaricatione. tergiuersatione pena talionis. Aduocatione Judicibus. De defendentibus se in iudicio. et de Appellatione.

C. i2. Capi. continet que sunt necessaria in oī sacro

De baptismo Confirmatione. eukaristia confessio
pnie. iniunctio. forma absolucoes. Extrema vncione.
et de mērimonio.

Credeciū capitulum continet de matrimonij
impedimentis que solū dirimunt matrimonium
contrahendū non contractū. Et sunt nouem.

C.ix. Capitulum continet de impedimentis q̄ co-
trahendum matrimonij dirimunt. et contrahendum
impediunt. Et sunt. i.ii. Item quō contrahunt spon-
salia. Quomō impediunt p̄ decem.

C.i. Capitulum continet. Quādo vir possit vel tea-
tur dimittere uxorem ppter formicacōem. pfidia
vel ppter aliud crimen. et econuerso mulier vir.

C.i. Capitulum continet qn̄ actus matrimonia-
lis sit meritorij. Quō in p̄ casibus mortale peccatum

Quō in. vi. casib⁹ est veniale peccatum.

C.i. Capitulum continet qn̄ alter coniugum pos-
sit sine peccato reddere debitum etiā alio peccante. Et
cur aliqui tenetur alter reddere. et qn̄ nequaquam te-
netur reddere. ut in sex casib⁹. atq; de triplici for-
micacone q̄ fieri pot in matrimonio.

C.i. Capitulum continet. i. tpa qn̄ licet vel non li-
cet exigere debitum in matrimonio. Et qn̄ nuptie
celebrari possint vel non.

Supbia dupliciter capitulatur. Uno modo gene-
raliter p contemptu p̄ceptorum dei. et sic re-
pitur in omni peccato mortali. Quia ita Ambrosius

diffinit peccatum. **E**st preuaticatio legis domine a celesti
um in obedientia mandatorum. unde sic superbia non
est speciale vicium nec capitale sed regina omnium
viciorum. **A**lio modo est spale vicium. a sic est
appetitus inordinatus seu inmoderatus proprie excep-
tione. a sic idem est cum nolle obedire superiori. p-
sertim deo et regulis eius debitis. nam sicut quodlibet
peccatum habet duo scilicet aduersio[n]em ab incon-
mutabili bono. a conversione ad mutabilem creatu-
ram. **I**ta a superbia habet duo. unum se a complectuum pec-
catu[m] ac formale. a hoc est contemptus. **A**liud materia-
le. a illud est appetitus inmoderatus proprie excellētis
propter primū habet superbia quod est maximum peccatum. a ergo
na viciorum. non aut propter similitudinem nolle subiecti deo vel
superiori loco dei ac eorum regulis. seu contemptus
talium est prius actus superbie. ymmo talis con-
temptus dei est maximum peccatum a additus
alio facit perfidiam. desperationem a omnia ali-
a peccata maiora facit. **I**nsuper omnia alia pec-
cata. excepto prefato contemptu. procedunt per
principaliter. aut ex ignorantia. aut ex infirmitate
seu propter desiderium cuiuscumque alterius
boni a deo. et ista habent pro formalis. auerti-
to a deo pro materiali. **S**ola autem superbia et
conuersio[n]e habet pro formalis auersio[n]em a deo seu
contemptum. a idcirco etiam principaliter habet quod est
peccatum mortale. **C**ius autem motuum est unitas principatus

ut in angelo patuit et homine primis. per materi
ali vero habet conversionem ad immutabile bonum
Supbia igitur est appetitus immoderatus proprie ex
cellentie. Aliud autem est appetere excellentiam dicit
Alexander. et aliud est appetere excellentias pro
priam ut propriam. Appetere enim excellenciam cum
sit naturale angelo et homini in quantum sunt facti
ad imaginem dei. non est peccatum. Sed appetere ex
cellentiam propriam ut propriam seu immoderate super
est peccatum. Et hoc sit multipliciter. Primo reputa
do se illam habere a se non ab alio. Sed o reputa
do se illam habere ab alio sed suis meritis. Ter
tio reputando se falso illam habere cum non habeat
Quarto reputando se habere illud in quo excel
lit plus omnibus. Et ideo in dissimilitudine licet propri
nat in vicium. putata cum dicit in corde suo quod habe
at aliquid a se. vel cum dicat meritum esse a se et
sic de aliis differenter seu spiritibus per beatum Greg.
assignatis. **S**upbia completa est secundum suum genu
mortale peccatum tripliciter. Primo quoniam est contra
dilectionem dei ut quoniam post deliberacionem rationis
renunt subiecti deo ac regulis eius. ad que necessita
tis debito tenetur. Sed quoniam est contra dilectionem
proximi. ut quando aliquis sic se perfert primo. fu
piori. quod ab eis subiectione se subtrahit ad quam te
netur debito necessitatis. Qui inquit deus vos sper
nit. me spernit. Tercio peccatum ista quod ex superbia

completa procedunt etiam sunt vel fieri possunt
mortalia. **V**eniale vero peccatum est quādo
nolle subiecti superiori preuenit iudicium rationis
vel appetitus immoderatus proprie excellentie. **C**a
cellarius diffinit contemptum di. Contempnē
aliquam rem ut auctoratem superioris est ipaz
vere vel interpretatue nullam vel vilem aut mi
nus iustum reputare. Contempnens itaque au
ctoratem superioris non ex passione vel fragili
tate vel ignorantia. sed ex contemptu qui est prin
cipalis causa aut simis transgressionis sue reus
peccati mortalis existit. ut dum quis dicit supi
ori in eo q̄ superior. ego in despectum vestrum ecce a
gam qd inhibetis alias non acturus capitulo. 2.

Septimo Species supbie sunt. & s̄m teatum
Greg. a tedam Prima credē se habere bonum
a se. id est q̄ aliquis inordinato appetitu proprie ex
cellentie ita de bonis suis gloriatur ac si ea a se ha
bet. Nam si in uniuersali simpliciter quis crede
ret q̄ bonum a se haberet. eēt infidel' seu hereti
cus. & infidelitatis species. Sub illa specie sed
non proprie. nec velut species continetur ingra
titudo. quā quis sibi attribuit qd ab alio habet.
Secunda species est credere bona sibi data p
prījs meritis habere id est q̄ aliquis ex immode
rato appetitu proprie excellentie ita de bonis su
is gloriatur ac siea proprijs meritis haberet.

Credere autem aut sentire q̄ ex meritis p̄cedentibus aliq̄d bonum aut premū consequatur. nō est p̄chumpcō vel error si ad deum tanq̄ ad originale principiū actu vel habitu solum referatur. Si vero quis crederet simpliciter & in vniuersali q̄ bona a se haberet p̄p̄r̄is meritis reēt sp̄c̄ies in fidelitatis pelagianorum. In istam sp̄c̄ie. s̄ non velut sp̄c̄. etiam reducē in gratitudo qua quis suis meritis bona ascriberet que meritis habet a lienis. ymmo ista in gratitudo est magis effectus prime vel sc̄de sp̄c̄ei. ¶ Tercia sp̄c̄ies est iactare se habere q̄d quis non habet. vnde p̄fumpto de multis meritis & gracijs si non insunt. ut inde dum sit in deuotarijs & eoz reuelacionibus. p̄phe c̄is. & huiusmodi falsa est & temeraria. vel attri buere sibi maius bonum q̄ quis habet & ad idem reducitur. ¶ Differt aut̄ ista sp̄c̄ies a iactatice vicio quia iactanciā est sp̄c̄ mendacij quo ad extreorem actum facti. sc̄ilicet quo quis falso sibi attribuit q̄d non habet ut habes in capitulo. 2. l. 8. Sed ista sp̄c̄ies comittitur quo ad interiorez cor dīs arrogāciā. qua sc̄ilicet quis se alij p̄fert Excusacō in peccatis p̄tinet etiam aliqualit̄ ad istaz sp̄c̄em. quia ibi sibi quis attribuit innoēciā quā non habet. Excusatio enim in peccatis nō est sp̄c̄ sup̄bie. s̄ magis effectus eius. vel dispositio ex ipa vñs. ymmo dicatur p̄p̄e effūs p̄fumpcōis. Item

excusatio pccū est quēdā cīrcūstantia aggrauās
 omē pccm̄. etiā ipam̄ blasphemā. ¶ Quarta spe
 cies est. despectis ceteris velle singulariter videri
 vide de hoc. c. 7. f. 8. 9. 10. 19. 20. 21. Item infra pñ
 ti. c. f. 1. c. A. f. 3. Ad istam speciem pertinet presum
 pco. Est autē psumpcō vicū quo quis assumit sta
 tū sine fiducia diuīm̄ auxiliū opus magnū ad a
 gendum ea q̄ pferuntur sue virtutis seu q̄ pporto;
 sue facultatis excedunt. Vnde presumptuosus
 estimateronee suum martirium sustinēdum vle
 ad vincendum tēptacōnem. qñ materiam earū
 pīquam non vitat. vel se estimat maiores diuī
 cias. scīas. aut potētias habē q̄ habeat. vel qui
 se estimat magnū a magnis dignū. ex quo non ē
 sc̄; ppter diuīcias bona fortune. vel ppter vestes
 a similia. ¶ Pusillanimitas p defectum opponit
 vicio psumpcōis. dicitur autē pusillanimis q̄ ēcu
 sat in id tendē qđ est sue potentie omēsuratum.
 Item pusillanimis est qui dignus est magnis &
 pportionatus ad magna facienda sīm̄ habilitatē
 ad virtutes. q̄ habilitas inest ei vel ex bona di
 spositione nature. vel ex scientia. vel exteriori for
 tunā. quib⁹ cū recusat vt̄ pusillanimis dicāt a ēd
 ditur. Et ista recusatio ē negligētia orit̄ aliquā ex
 p̄fata hilitate v̄tendi. Est autē pusillanimitas ma
 ius vel pei? vicū q̄ presumpco. Dicit etiā Cāel.
 tractatu suo de drā vīctorum sic. pusillanimitas

qua quis contra Iudicium superioris sui et prudenteris sui reputat se minus iusto ad aliqua facienda et pernaciter refugit officia a superiori imposita. ad obedientiam superbam imputat. quia in dictum suum nimis perfert et iniuratur prudentie proprie. Secus si ducatur propria lege spiritus sancti de qua debet esse certus. Secundus preterea si sciat piculum suum evidenter de quo fidem facere superiori nequit.

¶ Nota etiam quod quilibet spes superbie habet tres gradus. Primus est superbia in corde. secundus in ore. tertius in opacitate. Anselm. point. 2. gradus. **¶** Primus et pes simus est superbia in opinione. quoniam aliquis opinatur vel estimat se esse dignum aliquo magno honore. et in hac estimatione sic delectatur.

¶ Secundus superbia in voluntate. quoniam aliquis non se estimat esse dignum aliquo honore. vult tamen illum habere. tamen non percutit ope vel sermone. et delcatur in voluntate. et illud est minus malum quam primum. **¶** Tertius est exaltatio in sermone quoniam quis non estimat se esse dignum honorem aliquo nec vult ultra ipsum habere. nec laborat ope ad optimendum. nichilominus tamen magnificat se in sermone. **¶** Quartus est exaltatio in ope. quando nullum trium facit. et tamen facit aliqua opera ex quibus dignus habeatur. et iste est minus. **Iste** difference sicut in Alexander sunt materiales superbie sicut greg. sicut fortes. **¶** Superbie itaque adiutoria

11

12

13

14

15

sunt s̄m tho. ad regulam rātōnis recte s̄m quam
 aliquis veram estimacionem de se habere potest
 non attendere. et de se maiora q̄ sint estimaē. Ali
 orum defedus nō p̄ptios considerare supiois man
 data contempnere. Sup alios videri. appetē ex
 cellētiā veram. In alijs existentē fastidire. et in
 p̄p̄ia excellentia inq̄ptum xp̄ria delcāri velle. In
 fidelitas etiam cum suis speciebus apta nata est
 ex supbia generari. Est autem infidelitas vicium
 quo quis repugnat seu dissentit auditui vere si
 dei. aut quo cōtempnit ipsumz. ¶ Tres sunt infide
 litatis species. Prima iudeoz qui remittuntur fidel
 suscep̄te in figura. Sed a prior p̄ aganoz. qui remi
 tuntur fidei nō suscep̄te. Tercia pessima xp̄iano
 rum qui remittuntur fidei iam suscep̄te in ipsa ma
 nifestatione veritatis. et hanc habentes dicun
 tur heretici. vel sedam habentes. vel apostate
 ¶ Species autem infidelitatis q̄ accipiuntur se
 cundum diuersitatem erroris i diuersis que ad
 fidem pertinent non sunt determinate. sed secū
 dum errores possunt in infinitum multiplicari.
 ut alia est heres. Arrianoz. alia zabellianorū
 et sic de alijs. ¶ Blasphemia opponitur confel
 sionī fidei vere et est derogatio vel detestatio ali
 cuius excellentis bonitatis divine presertim. Et
 est duplex blasphemie quedā in corde alia in lo
 cuore. Species improprieis blasphemie sunt tres

Vna cū quis attribuit deo vel sancto alicui qd
 ei non cōuenit. vt dicendo deus est mendaꝝ. Se
 cūda cū a deo remouet qd ei cōuenit ut dicendo
 deus non est bonꝝ xc. **Tercia** cum attribuitur cre
 ature qd deo appriat vt dicendo iste homo ē deus
 vel scrutator cordiū pscius futuroꝝ ex libertate
 arbitriū dependētū. Sic etiam blasphemia est tri
 pleꝝ. Gradus etiam sunt in blasphemia. Primiꝝ
 qn̄ aliquis credit corde id qd blasphemat. et ibi ē
 infidelitas. Scd⁹ si ibidem sequit̄ detestacō volū
 tatis. Tercius si prumpit in verba. sicut etiam
 laus fidei augetur p dilcōnem et cōfessionem. Re
 tus cum quis blasphemat in ope. Ita etiam blas
 phemie qn̄ sit pccm̄ notandi sunt grad⁹. Vn⁹ ē
 qn̄ blasphemans subito ex aliqua passione i ver
 ba ymaginata prumpit. et significacōne eorum
 non cōsideret. sic est pccm̄ veniale. Scd⁹ qn̄ quis
 aduertit hoc esse blasphemā. cōsiderans signifi
 cata verborum. et tunc nō excusat̄ a pccō mortali
 sicut nec ille qui ex subito motu ire aliquem occi
 dit vide. c. i. 6. ii. et. 22. Blasphemia est pccm̄ in
 spiritū sanctū. quādo aliquis ex certa maliciā p
 contemptū abicit̄ et remouet spālem aliquē effe
 dum spiritus sancti. scilicet illud qd elcōnem pec
 cati pot̄ impedire. et sic qdlibz pccm̄ in spiritū san
 dum videtur fieri cum cōtemptu. Quād aut̄ sit cō
 temptus dictum est. s. r. Et sunt sex spēs peccati

in spm sa nctū. prima desperatō. nō q; ibi misericordia nō credat s; q; ctempmitur. De hoc vide infra .c. 8. f. 2. a. 3. ac. 27. Scda psumptō non q; deiusticia nō creditur s; quā ctempmitur. Ista presumptō est quādo quis psumit gloriā ad ipsiā sine meritis vel remā sine pnia. Nota tū q; peccare cum pposito pseuerādi in pccō sub spe reie est psumptio et aug; pccm. S; peccare sub spe reie qn q; pcipiende. cū pposito abstimendi a pccō a penitēdi de ipo. hoc nō est presupposis sed dimidit pceatū. quia p hoc videtur habē voluntatē min⁹ firmatā ad pccādū. Tertia spēs est impnia. q; est ppositū nō penitēdi. Quarta spēs est obstinatio q; ē fieriatio ppositi in pccō. Quinta Inpugnacō veritatis agnitus. qn scilicet aliquis veritatē fidei impugnat. vt licent⁹ peccet. Sexta Inuidencia fraterne gracie. puta quando aliquis non solum inuidet persone fratris aut bono eius; sed etiam inuidet de augmento iphius gracie dei in mundo crescere. Odire vero deum omnium actorem ex deliberacone inuenit in omni specie peccati in spiritū scm. Iō non inter sex species peccati in spiritum sanctū computatur. vide de hoc .c. A. f. 6. a. io. Item .c. 7. f. 8. Item .c. A. f. 6. Scisma ē eadē opinatē atq; eod titu colētē q; ceteri solo gregacōis delēari disficio. Scismatici dicunt q; ppria spōre et intencōne se ab vnitate ecclie separāt ut q; sbeisse renuūt papz.

16.

IA

et qui membris eccie ei subiectis coicare excusant
penitentia. quia precepta pape contempnunt et
iudicium eius subire tenunt. **I**nobedientia est
propter contemptus precepti superioris cui quis obedi-
re tenetur. Si quis autem non propter preceptum item
potest facit aliquid contra preceptum sed propter
aliquid aliud. penitentia formaliter ad aliam speciem
peccati. Quid autem sic temptus. et quod aliquid pos-
sit quodammodo contempi. irrationabile et instructio
sum reputari habes. c. 2. l. 1. et hic. f. 1. Gradus
habet inobedientia. Primum qui deus contemnitur
in sua persona directe. sicut in odio dei vel blasphemia
dictum est. Secundum qui contemnitur bona. per quod fit
peccatum in spiritu sanctum. et sic est peccatum in spiritu
sanctum ut diffinitum est. Tertium qui quis contem-
nit dei aliquod preceptum. Et propter est dei preceptum de meli
ori bono. et atque inobedientia est peccatum maius. Quar-
tus qui contemnitur homo proprieiens ipsa persona peccati
pientis. Quintus qui contemnitur etiam preceptum
hominis. Sextus quando quis non propter preceptum
contemptum facit aliquid contra preceptum. sed propter
aliquid aliud. Sed talis inobedientia penitentia forma
liter ad alias spem peccati. **C**api. 2. de inani glo.

Oloria inanis seu vanavar appetitus vano glo-
rie est motus mordimat ad laudem huma-
nam. et est prima filia supbie atque vicium
capitale. Pro cuius noticia sciendu quod gloria est

frequēs de aliquo fama. cum laude. vel est dara
 cum laude noticia. vel ore multoꝝ celebrata lau
 dacō. vnde gloria est effectꝝ duoz scilicet laudis
 a honoris. quia in hoc qꝫ aliquis laudatur vel ho
 noratur. darꝝ redditur in noticia alioꝝ. Appeti
 tis igitur glorie est quidā effectus darificacōis
 seu manifestacōis talis bonispūalis vel temporal
 qd apud homines decoris videtur. Appetitꝝ glo
 riae non est p̄cēm p̄mmo meritorius. quia tūc est
 de vere bono gloria digno. Primo quando quis
 solum bonum p̄priū qd vere est bonum cōsiderat
 a hoc approbat. Secō quādo aliquis bona sua q
 vere sunt bona vult ab alijs approbati. Tertio si
 appetitur gloria ista intencōne solum ut deus ab
 homine glorificetur. Quarto si appetitur illa intē
 cōne vt homines pficiant ex bono qd in alio co
 gnoscunt. Quinto si ista intencōe vt ipse homo
 met ex bonis qm se cognoscit per testimonium
 laudis alienē studeat in eis perseverare et ad me
 liora proficere. Sexto si desideratur pro euātacō
 ne infamie ad bonum finem. Sed gloria vana
 id est appetitus vane seu īmāis glorie semper ē
 peccatum. quia vanum seu īmāe idem est vel pe
 ne sicut falsum. Pro quo notandum qd s̄m Al
 lerā. de halle. i. 3. pte qꝫ appetitꝝ glē ē velle lauda
 ri ab hoīe l'honorai huāna aut lans q̄ntuplici rō
 ne qd vaissimū est. p̄mo qꝫ. s. Anf. ois creatura

inquitum talis habet solum ex se quod est ex nichilo
laus est creatura. Sed o quod vanam laus habet ma-
lum finem et indebitum. Ideo etiam vanum quid est.
quod vanum est quod non sortitur debitum fine. Ter-
cio ex parte eorum qui laudant habent vanitatem. quod
hominum iudicium est instabile. nunc rectum nunc cur-
uum. Quarto ex parte materie de qua laus est quia
sunt verba et per omnes ventus fracti vel aer. Non
est ex parte eius de quo est laus. quod aliquem iudicatur
ab uno bonum. ecouerso ab alio. ergo qui delec-
tantur in vanam gloria. delectantur in re vanissima

Test autem appetitus vanae glorie quadruplex. pri-
mus quoniam quis gloriam appetit de eo quod non est. Se-
cundum quando gloriam querit de eo quod est. sed non est
gloria dignum ut de re fragili et caduca. Tercio
quando querit gloriam ab homine. cuius iudicium non
est certum. Quarto quando gloriam non refert in de-
bitum finem actu vel habitu scilicet ad dei honorem
vel proximi salutem. **D**icit enim etiam manis gloria et
superbia. sicut causa et effectus. quia superbia imordi-
nate excellentiam appetit. sed manis gloria appetit
excellente manifestacionem unde Alexander
de Hall. dicit Non sunt idem formaliter. superbia
et manis gloria licet unum contingat cum alio esse ut
in pluribus. Nam appetitus laudis ut quis honore
tur et laudetur ab aliis verbo est manis glorie si est
imam vel vano. Appetere vero pessime et efferrari

3

4

b 2

Supra alios est supple. Et quis manis gloria nō
fit ex suo genere peccatum mortale fit tamē pec-
catum mortale quatuor mōis. Primo q̄i quis glo-
riatur de aliquo falso qđ contrariatur diuine reue-
rente. ut si quis sibi attribueret qđ esset deus et
familia. Seco quando quis bonū tempale de quo
gloriatur putat fortitudinem diuicias a honores
ac huiusmodi prefert deo sicut de quibusdam p̄n-
cipibus videtur in euangelio Joh. eo qđ prefera-
bant testimonium hoīs. dei testimonio id est licet
in cristum corde credcent. tamen ne eicerentur
de synogaga vel honoribus temporalibus: non
fatebāntur p̄p̄m ore a operibus. Tercio quando
gloria est de peccato mortali de liberate. ut cū q̄s
gloriatur deliberato animo complacenter de lu-
xurīis suis. vel aliis peccatis mortalibus que se-
cit. Quarto quando quis non curat transgredi
preceptum dei vel ecclie ppter vanam gloriam
sicut in tornamentoribus patet. et de ornati-
bus se ut luxuriose appetantur. sicut infra de
ornatu dicitur in fine huius capituli. Quāto q̄n
quis intencionem suā ēfert ad gloriā tanqđ ad ul-
timum finem. ad quē scilicet oia virtutū opa or-
dimet p̄ quo cūdō nō pret mittat facē etiam ea
qđ sūt cōn̄ deū. alias appetit̄ manis gl̄e si nō ē p̄p̄
gn̄; cōlāti deī à primi q̄tū ad id de qđ ē gl̄a nec
q̄tū ad intēcō; gl̄az q̄rētis tūc ē solū reūle p̄cēt̄

Filie autem manus glorie sunt septem vii nouitatum presumptio. inobedientia. iactanciam. yocrib. contencio. punitia. discordia. **E**t nota quod secundum Allexandrum de Hall. filie dicuntur non quod sint spes eiusdem speciei cum matre. vel quod unaqueque denomiatur ut mater. sed quia conformitatem habent equalitatis a qua immediate nascitur vel apte nate sunt nasci. **N**on uitatum presumptio est quoniam quis intendit manifestacionem sue glorie per facta vera habet aliquid ad miraculum. **Q**uid autem sit presumptio habes in qua specie superbie supra. Inobedientia non est species in amis glorie seu superbie formaliter sed nascitur ex ea. Inobedientia enim sumitur penes nolle subesse voluntati alterius. vel precepto. Superbia vero sumitur penes velle preesse. **D**icit tam est hoc in circa dicitur. tres positiones. Prima nullus tenet ad aliquod preceptum diuinum nisi per aliquem ydoneum et autenticum sibi promulgetur. vel ex fama veridica et testimonio bonorum cui debet quilibet et rationabiliter credere. Et hoc inquit intellige de lege positiva que non est nota interius in corde. **S**cda positione Notandum generaliter quod promulgatio facta de consilio domino obligat ad non contempnendum. Qui enim contempnit consilium contempnit consilientem in quantum consilientem. **E**t ideo nolles seruare consilium dominum euangelicum. et contempnes illud tantum irrationabile et infructuosum. peccatum mortaliter. **V**nde

videant mordentes paupertatem euangelicam. ne
forte si nolunt seruare quia non est necessarium
non contempnent. quia tales contempnūt xp̄m q̄
hanc suāsc̄ seruari tanq̄ meritoriam a vtile ad
vitam eternam. ut de verbo & significantibus li.
•6. **Tercia p̄positio p̄mulgaō p̄ modū preceptū**
facta obligat non solum ad non contempnēdū
sed etiam ad seruandum si est affirmatiuum. vel
cauendū si est negatiuum. **Hec dixi intelligendo**
de consilio a precepto diuino. quia secus est de hu
mano. etiam loquendo de consilio vel precepto ho
minis superioris seu prelatū. licet enim tam cōfiliū
q̄ preceptum alicuius superioris contempnere id ē
irrōnabile a infructuosum iudicare. **Sed nō licet**
preceptum prelatū dum est prelatus contempnē
nō obſuando ea. **Quia dicitur mat̄. 23.** Super
cathédra moysi sede. scri. a pha. q̄ dixerit vob̄ fa
cite **Istud autē de contēptu cōfiliū vel preceptū supe**
rioris probatur. quia non tenetur necessario h̄cē
falsam op̄inionē de suo superiore. **Nunc autē cōfiliū**
um ei⁹ vel preceptū pot̄ esse in se irrōnabile a in
fructuosum. a rōnabiliter a v̄liter tunc laborand⁹
est ad ei⁹ reuocacōe; a ad correpōe; vel amocōe;
talis plati fatue p̄cipiētis. **Nō tū tenetur s̄bdit⁹**
ēpudiaē p̄ceptū ei⁹. vel reputare tanq̄ irrōnabi
le et infructuosū. Sed potest oppositū ēputare si
cūt ē. a sic contēpnere nō approbādo hoc scō. tec̄ sco

Nota p̄terea s̄m Bernh̄. dara ōtra henc. de gan-
 g. 2. q. 32. dicit cōtempnē xprie. & negligē. quia
 cōceptus nō solum importat priuacōnem actus
 volendi ad illud qd cōcēptūtur sed etiam actū
 positiū displicētē. **Vñ** actus vilipēsiōnis posi-
 tive est de rācōe cōceptus. sed negligētā nō ipor-
 tat actum displicētē circa illud qd negligitū. s̄
 solum priuat actum placētē. **Vñ** si negligo ire
 ad eccl̄iam. nō oportet qd displiceat michi ire ad
 eccl̄iam sed sufficit qd nō placeat michi. **T**erūt ei
 displicētē et placeat. sicut nō volēs & volens. qd vo-
 lens dicit actum positiūm. sed nō volēs non vt
 patet. 3. ethicoē. vnde omis qui cōtempnit negli-
 git & nō econuerso. **I**nobedientia quid sit habes
 in. c. precedēti. **N**is **J**actātia est mēdaciū quo
 quis verbo vel signo sibi attribuit bonum vel per
 fectōem quā nō habet. **E**t cōsistit vt plurimum
 in verbis. puta quādo quis se verbis extollit su-
 pra qd in veritate in eo est bonum. Et oritur ali-
 quādo ex superbia ipellēte vt ex arrogātia. qua
 aliquis interius supra seipsum eleuatur. **T**alis
 arrogātia vt. §. 8. primi capituli supra tactum ē
 species est supbie. **J**actātia autem nō est ista ar-
 rogātia. sed frequētū eius causa est **I**deo etiāz
 Greg. pro. 3. specie eandem vocat iactantia. **J**actā-
 tia p̄terea aliquādo oritur ex mani gloria. quia
 ex vanitatem quis ad iactantia procedit. & in hoc

delectatur et ad gloriam quādam tendit p̄ iactantia
 et sic ratione finis est filia ianis glē. Iactantia in
 sup̄ aliquā oritur ex auaritia rōne finis. vñ aliqui
 seip̄os iactant nō solum ppter gloriā. si ppter lucy
 qui de seip̄is singunt ea ex quibus lucrat pñt. pu-
 ta q̄ sint medici vel sapientes. vel diuini. Iactan-
 tia est pccm mortale. uno modo quādo aliquis ia-
 cter pferit id qd est coii gloriam dei. ut dico
 se deum esse et similia. Scđo mō si quis se iactar;
 de eo qd esset cōtra dilcōnem proximi ut phaise-
 us qui ait. Nō sum sicut ceteri homin̄ fides latro-
 nes. velut etiam hic publicanus. Tercio modo
 si procedat principaliter ex fine q̄ est pccm mōrle.
 seu ex causa que est pccm mōrle. tunc etiam ia-
 ctantia ē pccm mōrle. Exempli grā Si iactan̄ pce-
 dit ex supbia mortali. vel ex ianī gloria mortali
 vel ex ianī gloria mortali et ex auaritia mortali
 principaliter. **T**roia ē vicū oppōitū iactantie et
 ē mēdaciū quo q̄s de se dicit aut singit minoria a
 veritate declinans. puta quādo aliquis asserit de
 se aliqd vile qd in se non recognoscit. vel negat
 de se aliqd magnū qd tamen p̄cipit in seip̄o esse
Ambitio est appetit⁹ inordinatus honoris. Et
 omittitur tripliciter. primo p̄ hoc q̄ aliquis appetit
 testimonium de excellētia quā nō h̄. Scđo q̄ hōre
 sibi cupit nō ē ferēdo in deum cū tamē honor ois
 tēat a deo nō a nobis. quia excellētia om̄is p̄ca

Est quasi quoddam simum in homine. Tercio per
 hoc & appetitus eius in ipso honore quiescat. non
 referens honorem ad utilitatem aliorum. Id enim in
 quo homo extollitur. datur ei a deo ut ex eo aliis
 prospicit. **P**ropter quis sit similis personam
 boni seu virtutem quamcumque quam non habet. **I**ntrus enim
 malus est aut intentionem malam habet. **S**ed exterior
 us personam bonam ostendat & sic in hypocrisi duo sunt
 unum est defectus sanctitatis quam quis non curat
 habere. aliud est simulatio ipsius sanctitatis. sic &
 solum curat sanctus appare. & ad ista intentione p
 rocerite fertur. **H**yprocrita enim dupliciter dicit
 uno modo ille cuius intentione fertur ad duo. vii
 ut non curet scientiam habere. sed solu[m] scimus appare & sic
 proprie capititur in scriptura. Secundo modo dicitur hypocrita
 ille qui intendit similare sanctitatem a qua deficit
 viii quando aliquis per bona opera quae sunt ex suo genere
 ad dei seruicium pertinetia non querit deo placere
 sed hominibus similat etiam intentionem quam non
 habet & sic est hypocrita. Item si quis ista intentione
 ne habitum sanctitatis vel religiosis assuerit ut
 se iustum ostenerit qui tamquam eo sciente iustum
 non est: talis esset hypocrita. Non est autem hypocri
 ta nec simulato[r] qui habitum sanctitatis assumit in
 tendens se ad statum perfectonis transferre etiam
 si per infirmitatem deficiat a perfectione. **Q**ueritur
 qui sunt fructus vel signa per quae hypocrita cognoscatur

11

12

13

res. allerāder. i. videlic; fauor humanus. questio
 tpalis. a laus humane. q̄ cum quis cōsecutus fu
 erit. vel etiā si videat se nō posse conseqtūc cessat
 ab opib⁹ exteriorib⁹. q̄ p̄fatis tribus ypocrita
 p̄ncipaliter intendit frui. Ideo sic cognoscie q̄s
 sit pastor vel lupus. **T**yposis est pccm mōle.
Primo quādo quis non curat sanctitatē saltem
 que est de necessitate salutis habē. a tamē simi
 lat eā habere tātum ut appareat. **S**econdo quando i
 tentus simis similacris repugnat caritatē dei vel
 proximi. ut quādo quis similar sanctitatem ut l
 falsam doctrinā seminet. vel ut adipiscatur ecclē
 siaistica dignitatem indign⁹. vel q̄cūq; tpalia bo
 na in quib⁹ finē osticuat. **S**i vero simis intēcus nō
 repugnat caitatē est veniale. **Q**uādo aut̄ quis in
 tēdit similaē sanctitate; a q̄ deficit p̄ pccm mōle
 talis q̄uis sit in pccō mōli. non tamē semp ipa
 similacō est ei pccm mōle. **C**ontingit autem q̄n
 q; p̄ aliquis similar p̄fectionem sanctitatis que
 nō est de ncēitate salutis. a talis similatio nec sp̄
 est peccatum mōle nec semp cum pccō mortali
Preterea di. Cancella. Celare pccā sua nō ē ex se
 ypocris h̄ cautela prudens a debita. secus si fiat
 hoc ex appetitu laudis false a alterius malicie p̄n
 cipaliter. vel si ad malum finem vltimare refera
 tur. Secus cūiam si per mendacia opm vel signo
 gū vel verborum talis absconsio queratur fieri

19

quē ad modum si ad celādūm pētā sue luxurie fin
gar se aliquis ope signo aut verbo luxuriam m̄xi
me detestari & castitatem amplexari. cum sufficē
debeat ut illam non ostendat. **S**imilacō vero
xprie sumpta est qđam mendacium in exteri
oribus signis factorum consistēs. Et sic qn̄ aliq̄s
p aliqua signa exteriora factorum vel rerum ali
quid significat qđ non est. Mendacium vero p
prie fit verbo. a cordis sententia discordante. Nō
autem est similacō si aliquis p̄mittat significāe
qđ est. vt si est pecōr vel nocens. Sicut etiam mē
dar non est. quādo tac̄ qđ est. qđ aliqui lic̄. Vl
ricus addit p̄t cūm aliquis similat sanctitatem
quā non hab̄; p̄t hoc ut aliquid ei detur sicut il
li de quibus dicitur math. 23. vē vobis scribe &
pharisei qui comeditis domus viduarū & pec
catum mortale est. quia rapiunt. qđ debetur scō
quia qđ datur ei. datur nomine iusti **I**dem quā
dō talem similacōem facit ex insaciabili auaricia
Si autem aliquis p̄ sua necessitate similat āpli
orem in dīgentiam p̄ habeat: non est hoc pētā
mortale. sicut faciunt coiter trutām quia ibi s̄m
Criso. plus est culpa diuitium aliqui p̄ paupum
Suterum aut̄ aliquis similans sanctitatem ad
honorem dei & edificationem proximorum peccet
R. d. i. p̄. de. tar. distinguendo qđ duplex ē simi
lacō. qđā fit ab aliquo ut iniquitas sua pallietur

16.

et ipse ab hominibus laudetur et bonus reputetur.
 a sic est peccatum. Alia est que fit ad honorem dei et
 primorum edificationem ut aliquis religiosus
 maiorem eligionem ostendit et ram seculaibus pro co-
 ram suis fratribus ut ipi magis edificetur. iste no-
 peccat sed metitur. **P**ertinacia est vicium quo quis pli-
 quam oportet perseverat in propria sententia. mollis autem
 minus quam oportet perseverat. Sed perseverans dicitur qui
 continuat secundum quod oportet. Pertinacia vero in opinio-
 nibus et arbitris christiani per quam quis non est para-
 tus corrigi dampnabilis et vir sanabilis presumptio
 est. Et dum in rectore alio perdit aut apud religiosum
 est cuncta turbata et perdit. Contencio et discordia
 quid finit dicitur in c. 1. 18. **A** adulator fit quis
 multipliciter et peccat primo quoniam quis aliud lau-
 dat in malis. Secundo quando aliud laudat in incertis
 per veris. Tercio quando quis laudat aliquem quem
 verisimiliter de hoc in manu gloriae cadet. vel in supbi-
 am. Quarto quoniam laudat aliquem etiam de verbo
 non ut placeat ei propter manum gloriam. Quinto quoniam a
 liquis vult placere alteri et ipsum laudat propter lucrum
 virtus vero affabilitatis nullum peccatum est.
 quoniam quis laudat aliud et intendit delcare eum. pri-
 mo quando hoc facit ut ex hoc eum consoletur in tri-
 bulacionibus ne deficiat. Secundo si laudat aliquem ut
 in virtutibus proficiat vel proficere in eiusdem studeat. Ter-
 cio si laudat et vult placere propter nutrimenta caritatis

q[uo]d ut homo in alijs sp[iritu]aliter placere possit. Adū
laco est peccatum mortale. Primo cum quis laudat
alterius peccatum graue. p[ro]fertur quia dei iusticie no
tet. et proximum scandalisat. **Sed** q[uo]d aliu lau
dat fraudulenter ut scilicet ei notabiliter noceat
corpaliter vel spiritualiter. Tercio q[uo]d preter intentio[n]es
adulacōis quis alteri est occasio peccandi. graui
ter saltem quia tunc est scandalum. et de eo sicut
de scandalis antibus est iudicandū. De hoc h[ab]etur
infra. c. 8. §. 1. 8. et 9. **Veniale** vero peccatum est p[ri]mo
q[uo]d quis adulatur ex sola au[di]tate delectandi a
lios. **Sed** quando adulatur ad evitandum ma
lum. Tercio q[uo]d adulatur ad se quēdū aliquid
in necessitate. Curiositas est vicium quo quis in
ordinate affectat veritatē aliquam inquireat. et fit
hoc peccatum per se vel per accessus. primo quādo quis v
erbit de cognitōne veritatis. sedo quādo quis v
erbit cognitōne veritatis ad peccandū. tertio q[uo]d
quis studet sciām veritatis ut exinde supbiat. q[ue]n
to quādo quis studet addiscere aliquid ad peccā
dum ut de supsticōne et h[ab]emōi. quanto quādo q[uo]d
etia; circa sensibilia quo ad exteiores sensus stu
det inquātum cognitō sensibilium non ordinatur
in aliqd utile. s[ed] potius auertit hominē ab aliqd
utile cognitōne. ut videndo canes leporem inseque
et similia. Similiter quādo quis p[ro] studium min⁹
utile retrahitur a studio q[uo]d ei ex necessitate i[n]cubat

Sexto q̄n quis studet abdiscere ab eo a quo non
licet ut a supstitione. Et in cantatore veritatem fue-
ti inquirere. **S**eptimo q̄n quis appetit cognoscere
veritatem circa creaturas. non referendo actuū
habitu ad debitum finem scilicet ad cognitōne
dei. **O**ctavo quando quis ordinat studiū suū cir-
ca sensibilia ex quibus verisimiliter pccm sequit
ur in inspectione mulierū aliquā. et in inspectione lu-
doꝝ aliquorū. **N**ono quādo aliquis studet ad inq-
rendum vicia primorū ad despiciēndū eum. Et de-
trahendū cī. vel saltē inutiliter inquirendo.

20 **T**hōlicum tamen est p̄quirere facta vel actus pri-
morū si sit bono animo. **P**rimo si sit ad utilia
tē p̄priam. ut se; homo ex bonis opibus primo
p̄uocet ad melius. **S**econdo si sit ad utilitatem alte-
rius. ut se; corrigatur sī regū ā calcatis et debi-
tū officiū si aliquid ab eo agitur viciose. **E**tū tādī
tū est si q̄s circa sensibilia affect; veritatem inquirit
Primo si sit p̄p̄t necessitatem natuē sustentādā. Se-
cūdo q̄n sit p̄p̄t studiū intelligēde velatis. **O**ma-
tē vestiū calciorū et exteliorū reꝝ sit pccm. p̄mo q̄n
q̄s sine rōbili cā alijs vesti. utē q̄p̄ hēat oblietudo
eox qbz cuius. di. fine rōbili cā. que statī erpmē-
tur. **F**. 23. **S**econdo q̄n q̄s er superfluo cultu glā; q̄cī
Tercio q̄n erfupfluo cultu delicias q̄rit et nō sī
q̄ vestis ordiatur ad corporis somētū. **R**ēsto si quis
nimia sollicitudine; apponit ad vestium cultum

Quinto quādo sine necessitate mulier utētur veste
 virili vel ecōuerso vir veste muliebri. **S**erto qñ
 mulieres q̄ viros non habent nec volunt habē
 et sunt in statu non habendi volunt placē viris
 p̄ vestium ornatū ad cōcupiscendum. quia hoc
 est eis dare incentiū ad peccandum. **I**dem de vi
 ris erga mulieres est dicendum. **V**nde q̄ tales
 portant ornatū ad lasciuam puocandū est illi
 citum. **E**st autem semp pccm mortale qñ mulies
 q̄ viros non habet nec volunt habere et sunt in
 statu non habendi se ornāt ut viros puocēt ad
 cōcupiscentiam. **S**i aut ex quadam leuitate l̄ etiā
 ex vanitate ppter quādā iactantiam se ornāt: nō
 semp est mortale pccm. sed qñq̄ veniale. **E**t eas
 ratio est de viris. **S**ed o preciositas vestium l̄ oī
 tūs dicit v̄l. est pccm mortale cum est contra p̄
 fessionem alicuius. sicut aliq̄ moniales professae
 paupertatem et seculi ab renūcia cōnem ornant se
 ad modum theatricarum mulierū. **T**ercio secū
 dum eundem quādo monachi abieco hitureli
 giomis sue defecunt hitum clericorum seculariū
 Quarto fm eundem quādo hoc pcedit ex supbia
 dampnabili. ex supbia l̄ imam gloria q̄ ess; mōr
 le pccm ut supra patuit. **I**nexcusabiles sunt aut
 mulieres cum a viris p̄hibite nichilomin⁹ se
 moderate ornant. pat; enim q̄ tūc hoc faciunt ex
 supbia. l̄ exhibidine. **P**orro mulies se colorātes

vel alia signa ad apparentem pulchritudinem
 adhibentes a hominibus facientes semper peccant. ad
 minus tamen venialiter quoniam singunt pulchritudinem
 non habitam. Solum autem per talia peccat in hominibus
 liter. Primo quoniam ista sunt propter lasciviam. Secundo
 quoniam sunt in dei contemptum. Sed non peccant quoniam
 solum occultant turpitatem ex aliqua causa pro
 uenientem puta egreditatem vel aliquo hominibus. quia
 ut Aplus dicit. Que putamus ignobiliora mem
 bra esse huius honoris habundantem circum amorem
¶ Tertio vero vestium vel preciositas eorum aut simili
 lum potest haberi sine precio. primo ratione dignita
 tis officij domini. propter sacramentum enim quis po
 test preciosioribus vestimentis etiam ad significandam excellen
 tiem sui status vel cultus domini. Sed ratio dignita
 tis alterius officij publici est nobilitatis eorum propter excel
 lentiem sui status significandam. tertio ratio sue eorum cum
 quibus coniuncti. Quarto ratio solennitatis matrimonii indu
 di. ut sit circa nuptias. Quinto ratio continetie seu ca
 stitatis matrimoniali altero conjugatorum obuade. Sie
 enim secundum apostolum mulier potest studere ut placeat viro. por
 tu oportet decessus sit pecuniam primo quoniam quod coniuge eius
 quibus coniuncti irrationabiliter vestes mutat. Quod addic
 et rationabiliter hoc fieri potest ut statim dicatur. 27. Se
 cundo quoniam quod ita negligens est ut adhibeat studium laboris ad hoc per exteriores cultus utatur secundum quod oport
 est ut qui non levat vestes sed trahit per terram

23

29

tercio qñ quis ipsum defectum exterioris cultus
ad gloriam ordinat ut hypocrite faciunt aliquando
Quarto quando quis ex auaricia vestes viles co-
tra stat⁹ sui decetia; portat. R^uonabiliter aut et si
ne pccō potest quis viles vestes portare. Primo
racōne officij pdicacōnis vel fructus aiariū procu-
randi illud ap̄ hē quidam fecisse leguntur. Secū-
do racōne penitentie ut eligiosi vel alij sicut rex mī-
niue sacco se induit. Tercio racōne edomacōnis
carmis vel humiliandi spiritu xp̄tium sicut fecit
Allexius et heremite. multi etiā seculares.

24.

De Auaricia Capitulum. 2.

Auaria est fm Aug⁹. immoderatus amor
habendi pecunias. vel qd̄ mensurari pot
pecunia et cōmittitur actib⁹ interioribus
tripliciter. primo qñ quis immoderate diuicias
amat quas habet. scđo quando quis immodera-
te diuicias desiderat quas non habet. tercio quā
do immoderate in diuicijs habitis delcatur. Ex
terioribus etiam actibus cōmittatur dupliciter
primo quando quis plus debito pecunias acq̄rit
aut pl⁹ debito t̄palia cōseruat. **A**uaria potest
firi mortale peccatum. primo si quis tenetur da-
re paupib⁹ in articulo necessitat̄. scđo si ha-
bet superflua. psone. status. & honestatis. de hoc vi-
de ḡ. g. vltimis duobus modis est pccm mortale
ex suo ḡne. s̄ tribus p̄mis modis nō est mortale

2

missi tantū cresceret q̄ p̄feretur caritati dei aut p̄
ximi. vt sc; p̄p̄ diuiciaꝝ amorem aliquis non ve
reatur facē ōtra amorem dei aut p̄ximi. sic enim
erit mortale pccm. Si autem inordinatō amoris
infra hec sistat. scilic; ut homo q̄uis sup̄flue diuī
cas amet: non tamen p̄fert earum amoreꝝ amo
ri diuino. vt scilic; p̄pter diuicias nō velit aliqd
facere contra deum & proximum sic est reiale pec
catum. Cancellarius ponit breuius ista sic. Aua
ritie objectū est immoderata posseissio. Qd ex ge
nere suo non videtur esse mōle v̄lir. sed in mō
le transit. Primo dū ex deliberatione efficaci et
absoluta appetuntur vel querūtur vel rapiuntur
aut étinentur aliena. inuitis dñis qualicvꝝ mō
fiet dam. vel palam. vi vel fraude consilio. vel au
rilio presertim si res sit notabilis detrimenti. Se
cundo dum appetitu suffocante rationem & a dei
seruitio penitus impediente etiam licita vel pro
pria bona. nimia libidine. sollicitudine appetun
tur querūtur seu retinentur quasi in eis spes toc
us auriliꝝ velud i deo poneretur. mōle est. Quā
auaricie spēm Apostolus ob hoc appellauit yclo
lorum seruitutem. Ex quibus patet cum auaritia
sit immoderatus amor hñidiz; q̄ hoc fieri pot̄ tri
pliciter ut di. auctor comprehendit tho. videlic; i ap
petēdo. In acqrendo. & in étūndo. Si p̄mo mō nūc
ē pccm mōle tripliact. p̄mo qn̄ q̄s appetit aliena

Cap 3^m

appetitu cōpletu qui p̄ceder; in opus si eēt facul
tas. **S**cđo qñ quis app̄c̄it illīcta. voluntate con
pleta ut si aliquis indignus conatur beneficium
eccīasticum adipisci. Si tamen appeter; talia sive
aliena sive illīcta cum voluntate cōdiconata. sc̄i
lic; si posset habere sine offensa dei. vel iniuria p
ximiztunc est vel nullū vel veniale pecc̄m sive con
dicō actualiter sive habitualiter addatur. **T**er
cio qñ quis simpliciter appetit sup̄flua a hoc ap
petitu suffocante mētem a cōfideracōne fui a cō
fideracōne diuinorūm. Si tamen sup̄fluo amore
inhereret tp̄alibus infra dei amorem est veniale
pecc̄m. **V**Si aut̄ auariciā cōsistit in scđo s. i. ac
quiringendo est mortale pecc̄m. **V**no modo si acquit̄
res iniuste quoq; mō. **S**cđo si acquirit res per
tale opus aut artē aut officiū qđ p se mōle pec
catum est si etiā esset sine lucro ut in p̄curanti
bus ad venerea extra mēmonūm a similibus.
Si aut̄ acquirētur res per ea que solum venialia
sunt vt cum aliquis verba iocosa compōnit ad lu
crum salua tamē honestate veniale est. **T**ercio
si aliquis ppter delcāconem dissoluconis totalit
e talibus prefatis iocosis dar; **D**ico autē ppter
delcāconem. quia si aliquis ppter necessitatē per
talia sustentacōnem sibi c̄quirer; quādo aliam
artē lucrosam nescir; non eum reputarē in sta
tu dampnatorū. **S**i autē auariciā cōsistit i tercio

sc; in retinendo sit mortale. Primo qn̄ quis retinet sc̄ienter aio retinendi ea que restituē tenet. Sc̄d qn̄ qs̄ étinet supflua respectu psonae et suorum a respectu conseruacionis status sui et suorum et hoc tpe extreme necessitatibus alicuius. Tercio si retinet supflua etiam citra extremā necessitatē ex insaciabili cupiditate. cuius p̄cipuum signum ē. q̄ qs̄ potius res putrescere simūt apd se q̄ alij vñitutis dispenset. Si quis aut̄ retinet supflua quādā ex inordinato amore trpaliū p̄ que modicū deficit a medio largitatis. saluo tamē statu virtutis. sic est remeiale peccati. Nullum vero peccatum est qn̄ quis retinet ea q̄ ad necessitatem pertinent suam et suorum. vel ad conseruacionem status sui et suorum secundū qd̄ decet suam dignitatem. Sunt autem nouem sp̄es auaricie. etiam fīm p̄hīm. & ethicōm fīm quas diuersi auari denominantur. Primū dicunt peccatū. qui scilicet nimis parum dat. Secundū tamen quā nichil dāt. Tercius chimibilis qui cum magna difficultate dat. de pariū magnam vim faciens. Quartus illiberales operationes operates. et sunt qui turpia lucrantur vel vniuersalia vel seruilia opera exercēt. Quintus de meretrio pasci. qui aliqua de vicioſis actibus lucratitur de meretricib; et huiusmodi aliquo. Sextus vñitutis q̄ lucrantur de eo qd̄ oꝝ gratis cedēt. q̄ lucrantur patua cum magno labore aut multo.

Septim⁹ latrones qui luctantur aliqua iniuste
vim vi inferēdo. Octauis mortuor⁹ spoliatores si
militē vim inferūt. Non⁹ aleatores qui iniuste
lucrant aliqua ab inimicis. ¶ Prodigalitas est
viciū quo quis tpalia dat vel consumit inordina
te et opponit avaricie. Injustitia etiā hic comp
bendit que est vicū gnale quo quis infert
alteri notabile nocumētū cōtra ius a est ex ge
nere peccātū mortale. Ille tamē qui in pūis facit i
usticiam deficit a pfecta ratione eius qd est in
iustum facē. iniquātū potest reparari non esse oī
no contra voluntatem eius qui hoc patitur. puta
si auferat aliquis alicui vnum pomū vel aliquid ta
le de quo pbabile sit q ille inde non ledatur. nec
ei displiceat. Injusticia aut̄ est duplex. Vna ille
galis spāle vicū. inquātū respicit bonum cōe
qd cōtempnit. si gnale p̄tum ad intencōnem. qr
per attemptum boni oīs potest rāco ad oīa pccā
dēduci. Alia p̄ticularis que fit sī m̄equalitaz
ad alterum put scilicet homo vult plus habere
de diūcīs et honorib⁹ et min⁹ de malis put a la
boribus et dampnis. Prīma op̄omē iusticie le
gali. Scđa p̄ticulari iusticie. Sub iniusticia conti
nentur quiq; iniusticie videlic; carētia habituū
ēgnatiue. scilic; pollicite simplicis. Regitiue siue
pconomice. et militaris debite in cē alicui. ¶ Filie a
avaricie sunt septē scilic; Obduratio. Inquietudo

Violentia. **F**allacia. **P**erjurium. **F**raus. **P**rodi-
tio. **P**rīma sc̄; obduratio est cōtra misericordias;
& sit qñ quis nimis tpalia retinet. & cor ei⁹ mise-
ricordia non emollitur ut de diuīch̄s suis subuei-
at miseris. **A**d sc̄iendū autem qñ opa misericor-
die sunt necessaria. **N**otandū q̄. Sunt opera
misericordie corp̄ alia **J**uxta illud. **v**estīo. **c**ibo. **p**o-
to. **d**otectum. **v**isito. **s**oluo. Spūalia sunt totidem.
Juxta illud **C**onfule. **c**astiga. **r**emitte. **s**olare. **f**e-
ora. **N**otand⁹ q̄ ad talia opa misericordie exhi-
bēda quis tenetur sub precepto. puta diues ad
dandum elemosinam. medicus ad prestandum
medicinam aduocatus seu patronus ad cōfule-
dum. et sic de alijs multis conditionibus videli-
ter sequentibus simul concurrentibus. **P**rimo
quando locus adest. non enim tenetur quis per-
mundum currere ad querēdum egentes. sed suf-
ficit si eis qui sibi occurruunt misericordie opus
imp̄endat. **S**ecundo etiam quando tempus oc-
currit. quā non tenetur homo future necessita-
tū alterius prouidere. sed sufficit si presenti nec-
sitate succurrat. **T**ercio considerat quis si egēs
sit sibi coniunctus quacumq; necessitudine. quā
talib; marie curam quis d; impēdē suoꝝ videlicet
& maxime domesticorꝝ p̄m Ap̄l̄m vt sit p̄ntes p̄
lati p̄uei būfici & sic de alijs h̄js occurrētib;. **R**ēto
videndū an aliquis tantam necessitatēmpaciatē

¶ Non in promptu appareat quō ei possit aliter sub
uemiri. q̄ in tali casu tenetur ei op̄ mie impendere.
Si aut̄ in promptu appareat quō ei aliter subueniri
possit. vel p̄ seipsum. vel p̄ aliam personam magis
conuictam aut maiore facultatem habetem. non
tenetur tunc ex necessitate indigentia subuenire ita
q̄ non faciendo peccet. vnde Cancellari⁹ dicit. Ne
mo de necessarijs suis simpliciter tenetur elargiri
ymonec de necessarijs sum statum. Sed nec de super
suis suis ut sua sūt sub pena peccati mortali nisi ubi
gravis necessitas circa alterū imminet ip̄o presu
mere debente q̄ aliis nō succurreret. Necessitas enī
extrema p̄ximi preferenda est soli decentie p̄prij
stat⁹. quāto magis supfluitas. ¶ Pretēa sc̄iēter
dimitte supflua sua nob̄iliter consumi p̄ putrefa
ctionem. aut alias. poti⁹ q̄ in usus pios ipsa lā
giantur. vir a culpa mōli aut nūq̄ possunt excu
fari. ¶ Insup notandum q̄ thesauros de se nō
ē illicitiū si prouid. q̄ quis ex circumstancijs possit
fieri criminale. ut si fiat ex alieno aut desperando
de diuino auxilio. aut in grande p̄iudicium reipu
blice. aut si alijs peuntibus nō succurrat. hec Can
cellari⁹. ¶ Secunda filia est inquietudo quando
sc̄i quis nimia habet sollicitudinem et curas super
fluas in acquirendo diuitias. Est autem sollicitu
do studium quoddam exhibitum ad aliquid co
sequendum. Et si est circa spūalia est laudabilis

10

11

si sic discreta. **C**irca t^apalia vero sic p^cem. v
 no mō ex pte ei⁹. de quo quis sollicitatur. Si sc̄
 tpalia tanq̄ finem q̄rit. Sed o mō ppter supfluū
 studium qd̄ apponitur ad tpalia. siue sit ppter vi
 dum necessariū. siue ppter opa pietatis supflua
 ppter q̄ homo retrahitur a spūalibus. quib⁹ p̄n
 tpali⁹ inseruire debz. **T**ercio ex pte timoris sup
 fluū. qn̄ sc̄ aliquis timet ne faciendo qd̄ d^r. necel
 saria sibi sufficientant. **Q**uarto si supflua queit vlt̄
 pñtis vite necessitatem. Necessitatē dico nature
 psone & status ac honestatis. **Q**uinto si tempus
 sollicitudinis quis poccupat. Sufficit enim diei
 malicia sua id est afflictio sollicitudinis. vt si q̄s
 tempore estatis iam cogitarz de vñdemia actuali
 & similibus. **T**ertia filia est violentia. qua sci
 licet quis in acquirendo bona aliena vi vtūtur. vt
 in rapina que est rei alienae notabilis & violēta
 acceptio. Similiter si quis rem notabilis reputa
 fionis inueram que in alicuius domino fuit. nō
 habita pro derelicta retinuerit. animo non resti
 tuendi domino. rapinam committit. **Q**uarta fi
 lia est fallacia quando scilicet quis ad acquiren
 dum temporalia vtūtur dolo per verba simplicia
T Quinta filia est periurium quando quis in ac
 quirendo temporalia vtūtur dolo per verba q̄
 confirmat iuramento. de quo infra capitulo de
 cimo. **S**e cūdo. **T**Sexta filia est fraus quādo q̄s

12

13

14

in acquirendo t'palia vñitur dolo q̄tum ad res in
ope. ut in furto quod est occulta & dolosa rei alie
ne accep̄tō. **S**eptima est proditio. quādō quis
in acquirendo t'palia vñitur dolo in ope quātum
ad p'sonas. **D**icit autē Cancellari⁹ q̄ non debet
aliquis dic̄i tenē rem alienam iñuito dñō q̄uis
nescienti. quādō dñs presump̄tur racōabiliter cō
fērurus ex familiaritate. vel aliud de dum sciuerit.
aut si iuxta dēamen recte ractō mis debēt cōsentī
Sub furibus aut sacrilegis aut raptoribus cōp̄
bendūtur quo ad c'mis equalitatē. quicquid sit i
restituōne facienda ipsi⁹ aduocati fuentis eau
sam quā c' redē debet iñustam. aut p' culpm p'dē
tis iustā & medici⁹ infidelis. & iudicis mali. **E**t pre
lati qui p'ficit offici⁹ publicis et benefici⁹ pref
tim curatis illos quos scire deb̄t esse raptōres et
aiarum destructoēs. bonis spretis. Illi prorsus cō
filiarij dñorum ad tallias iñustas. Et generalit
qui talia agūt. aut etiam cōsentīunt agentibus
Hec Cancellarius. **A**ddit idem retinē tributa et
subsidia racōabiliter introducta peius est furto
simplici⁹ subditis. exigere vero violēter aut fraq
dulenter subsidia iñdebita a subditis per princi
pem. rapima dāpnata est. Quādō autem hoc est
& quādō nō gñalire regula tradi nequid. Idē furā
raptor tenetur restituē ablata & non solum hec. si
etiam dāpna iñde sequēcia. omnibus rite op̄satis

Similiter retentores testamentorum. autē plus iusto
 differentes eorum amplecōnem in graue iacturā aia
 rum. Idem mutacō monetarum potest esse par
 aut maius delictum ex se p̄ esset in casu falsam a
 liquā fabricare. quoniam sūm dāpnum reipublice
 op̄ qdlibz assumit modiculpe. Qd si princeps di
 cat se dūm monete esse. Sit ergo dñs. bon⁹ dispē
 sator. non tyranus. nec dissipator. Notand⁹ tū
 q̄ oia sunt principis. nō quidē ap̄rietatio iure nec
 p̄ se. h̄ p̄ necessitate reipublice. Et quid mirū cū
 necessitas facit p̄sonē etiam singulari aliena cē
 fua. Omnia etiam bñficia sūt pape tanq̄ ordina
 tori sup̄mo nō tanq̄ domino aut possessori. p̄mo
 nec etiā tāq̄ immediato dispēsatori. regularit̄ a v
 niuersaliter nisi platoz̄ inferiorz̄ iniquitas a mai
 festa ecclie vtilitas in casibus certis isto exigeret
 hec Cancell⁹. Sūt p̄terea sūm tho. duo viciā spālia
 astucia. videlicz a dolus. Astucia est studiū quo
 quis ad finē bonum vel malū remē mītitur nō re
 ris vijs s̄ similatis et appetētib⁹. et ē spāle vicū
 Et sic astucia ad execūconem deāz̄ viaz̄ p̄tinet.
 Dolus autē etiam ad astuciam p̄tinet et est p̄prie di
 ctaz̄ viaz̄ assumpcō sūm execūco eū. Et fit dolus
 tripliciter. In locucōe. et sic p̄prie dicit̄ dol⁹. Ope
 sic p̄prie dicit̄ fraus. Corde etiā fit execūco p̄dcā
 et dicit̄ machinacō. Symonia sub. & supra ta
 da spē ostineat. Est autē symonia studiosa volūtas

16.

1A

emendi aliq^d spūale. vel annexum spūali. Et est
 de gñc suo mortale pccm plus vel min^d. prie^re^l
 in prie*iuxta naturā eis qd dicitur spūale ut dī*
 cīt Canc. Et s^m tho. cōmitti potest in multis. vide
 lic; circa sacram. circa spūales adus. & circa mu-
 nera. In sacramētis & circa hos mōs videlicz cir-
 ca baptūm missam. confessionē. Absolutōne; ab-
 ercōicacōne Episcopoz consecratōne. Abbatum
 bñdōne. ordinibz clericoz. Crismate. Oleo sa-
 ctō. bñdōne nupciarū. remōne obstaculorum
 ad epatum & similibus. Circa spūales adus con-
 mitti potest ut circa oratōne. laudes dīmas pdica-
 tōne. pcessiones amuersaria. Corrōnes. vi-
 tacones. dispensacōes. Ingressus ēligiomis. vica-
 riatus. corrōnū dimissōes. doctrinā annexam be-
 neficio & similibus. Circa ānera spūalibus con-
 mitti potest. vt circa vasa cōsecrata. sepulturas.
 Jus patronatus decimariū. Jus bñficiorum. fruct^d
 retentos a platis. collacōnes bñficiorum et simi-
 lia. ¶ Circa munera p̄terea cōmitti potest vt si de-
 tur pro obsequio seu seruicio īhonesto. pro ob-
 sequio ad carnalia ordinata. vt pro famulis cō-
 saguineorum vel p̄imonij alicui^d epi. et h̄mōi
 Item qñ quis dat beneficium alicui hoc pacto et
 hac intencōne vt exinde suis cōsanguineis prou-
 deat. Item qñ aliquis platus preces p̄ indigno
 exaudit. Item qui pro īdigno petit p̄incipale

.18.

intencionem hūis ad fauorem huānum. Item q
 p se petit bñficiū curatū quia eo ipso indignus
 est. hec de tho. 2.2. **V**itura contineatur sub. 6. sp̄cie
 auaritie. Est autē vitura proprie dicta. que diuino a
 naturali iuri contrariatur et de se mortale culpā h̄i
 qñ sc̄z aliquid recipitur ex pacto ultra sortē di-
 Cancel. Sortem vero estimam⁹ appellatū ius qđ
 habetur in re p vendicionem aut emptōe aut a
 liū modum. s̄m quē transit dominū rei in emen-
 tem ut sit sua. **V**endicō fit pccm s̄m tho. primo
 qñ quis vendit rem plus qđ valere debeat. Secō
 quando quis vendit rem defectuosam tanti sicut
 non defectuosam. **T**ercio quādo quis celat defec-
 tio quātum defectus est mal⁹. Emens etiam rem
 preciosam p modico precio scienter. quādo eam
 vendens ex simplicitate putat vilē Cancellarius
 dicāt vendens rem carius qđ empta est si notabi-
 lis sit excessus in lucro. omnibus piculis et indu-
 strijs hincimē compensatis est regulariter de se
 malum. et pei⁹ qđ si ppter indigentia proximi hoc
 fiat. et si res vendita ex sua industria meliorez cō-
 ditionem nullam adepta est. nec in se nec in extē
 seca consideratione. ut quia propinquor et ad v-
 sum facilior et similia. **D**efectus etiam rerum v-
 endarum quas qlibz ad extra p̄fuitur cognoscē
 de facili. sicut nec abscondēdi fūt fallacibz cautel

sic nec eos dicitur necesse est prefatum quo ad fori extri
 fici iudicium. et quo ad deum etiam si penitentia
 proportionabiliter ad defectum minuatur. **P**reterea
 dampna que aliquis non ex culpa a negligencia sua
 mercando incurrit potest vendendo deducere. prefatum
 si damnum sit pertinens de se et quasi regulariter ad
 mereaturam. Alioquin non oportet ut si de merito
 rum merces ignis fortuitus absumpsit. Secus pre
 terea ubi ex culpa vel sponte aliquis merces defe
 ctuosa coegerit. ut in equis et mulis fieri solet
 sed non licet ut vendantur pro integris. neque deus
 irrideatur deceptis inibis ultra medium insti precij
 contractum inutum leges exterminant. In alijs vero
 casibus etiam si peccant. vendentes res suas enormi
 ter tamen restituere non tenentur clementibus quantum re
 gulariter occurrit iudicandum. hec ille. **P**arvus
 certa est spe ale vitium quo scilicet aliquis cum tristitia
 vel tarditate expensas magnas facit pro magno
 opere. Similiter quoniam quis intendit minus expendere
 quantum dignitas opis magni requirat. Banalis
 vero seu consumptio est vitium. quo quis plus ex
 tends quam sit magno opere proportionatum. **S**i. **M**ag
 nificentia est virtus tenens medium. unde puerus
 diligenter rocambris intendit. inordinate timens
 bonorum suorum consumpcionem etiam in minimis. **S**a
 crilegium committitur quoniamque aliquid fit quid ad
 irreverentiam sacrarum rerum pertinet. **V**nde qui

19

20

21

eem sacrâ violat[er] hoc ipso contra deireuerentia;
 agit. sicut q[uod] p[ro]ficit purpurâ impatois d[omi]natio[n]is
 tâq[ue] in impatiens aget. **S**p[iritu]s ei[us] f[or]tis tres f[or]m[is];
 res sacras. p[ro]ma e[st] q[uod] n[on] quis p[er]sonâ sacrâ id e[st] d[omi]no
 cultui dedicata irrecuerderetur tractat. violado illud
 tñ solu[m] p[er]sonâ sacre p[ro]c[on]cessio[n]e e[st] sacrilegij q[uod] agit dire
 cte contra ei[us] sanctitatem. puta si virgo deo sacru
 ta formicetur. q[uod] ita i[ps]i alijs. **S**ub ista sp[eci]e e[st] si q[uod] s[ecundu]m
 deo consacratam p[er]sonam p[ro]cutit. vel cum ea formi
 catur. vel eam rapit. **E**t in ista prima sp[eci]e f[or]nt g[ra]duis
 dus f[or]m[is] d[omi]nâ p[er]sonarum sacra[rum]. **S**ed a sp[eci]es e[st]
 q[uod] n[on] quis locis sacris irrecuerentiâ siue contemptu
 exhibet. puta cimite rivo. eccl[esi]e. altari sepulchris
 a huiusmodi. **E**t in ista sp[eci]e etiâ f[or]nt gradus f[or]m[is]
 d[omi]nâ locorum sacerorum. **T**ertia sp[iritu]s e[st] q[uod] n[on] quis re
 bus sacris irrecuerentiâ infert ut dicuntur est. **E**t ibi e[st]
 f[or]nia f[or]nt gradus f[or]m[is] d[omi]nâ rerum sacra[rum]. **P**rimus a
 maximu[m] est sacrilegij q[uod] contra eukaristiâ con
 mittitur. deinde q[uod] n[on] i[ps]i alia re sacra sacrilegij omis
 tie. **S**econdum locu[m] tenet vasa sacra ad sacramentorum si
 scepcionem. **E**t ipse p[ro]digies sacre et scorum aliquic[ies]. **3.** gradu
 tenet ea que pertinent ad ornatum ecclesie et ministeriorum
Retur ea que sunt deputata ad sustentacionem ministeriorum
 siue sunt mobilia siue immobilia. **P**ersonarum ac
 ceperunt est iniusticia qua perficitur persona persone p[er]
 p[ro]pter causâ indebitam ut dicitur. **A**lexand. **E**t f[or]m[is] eius
 fieri soli explicit. **V**no modo i[ps]i promotoe ad dignitates

Cap. 3. n.

Alio modo in execu^tione iudicij. Tercio mō in ex
hibicōne honoris. vnde s^m tho. Acceptio psonē
committitur cū aliquid psonē attribuit p̄ter pro
portōnem dignitatis ipsius. Et fit q̄n aliquis alte
ri confit aliqd bonum qd debet dare debito iusti
cie. non respiciendo causam que faciat recipiēt
dignū recipere illud bonum. Si respiciendo psonā
aut p̄t cūq; conditione; nō faciente ad causam p̄
pter quā sit quis dign⁹ certo dono ut qui pmo
ueret alium ad plācōnem vel magisterium quia
diues. aut q̄r osaguincus & similia. vnde ille qui i
nste vel ex iniuria impediuit aliū ab adeptione
alicuius spūalis beneficij tenetur ad restituōnē
Cancellari⁹ dicit psonarum acceptio in gubernia
tore rei publice. & ḡnaliter apud omnē iudicem &
principem de se illicita est. nunc mortaliter nūc
venialiter ex circūstancijs & obiecto & est policiē
cui⁹libet maxime turbatua. Non est aut̄ acceptio
psonarum nisi vbi debitū est & paritas utrobiq;
quia in gracijs faciendis vnu capē aliū dimittē
nō est acceptio psonarū. Aut si res nō sunt paes
Scūs tho. dicit q̄ restituere est aliquē iterato in
possessionē vel dominium suū statuere. Nō dimit
titur aut̄ dicit Aug⁹. pccm nisi restituat ablatū
Id est s^m Can. c. nisi voluntas efficax restituēdi
assit dum possiblitas & oportunitas accesserit et
put sapiēs presertim confessio p̄ielat⁹ definiabit

ut q̄ veris dñis si sup̄sunt aut suis hēdibus aut
si fieri nequeant quia nō sunt. aut ignorantur. i
pios v̄lus referat̄re ablata. **N**bi etiā aduertēdū
q̄ nemini de bonis alteris ip̄o m̄uito licet ducē sta
tum ultra parē necessitatēm sui & suoꝝ. maxime
vbi posset laboreare aut etiā i caſu mēdicae. ppter
hoc bonoꝝ oīm cessionem p finali remedio iura
constituunt.

De luxuria Capitulū. 2.

Luxuria est libidinose volūtatis appetit⁹
vel cōcupis cētia nimia expiende volupta
tis. vel est actus venere⁹ quo nō intendiē
generacō huāna s̄ delātio. Et sic h̄moi pccim i se
p̄tem generaliter pccī materīs. videlicet circa pol
luconem in sompnis. circa actus voluntatis. cir
ca sp̄es exteriores actōis. circa somēta libidis cir
ca cūcūstantias vicinas. etiā aliquā circa actū ma
trimoniū. & circa filias luxurie. **P**ollutio q̄ fit in
sompnis licet nō sic de se pccim est tamē signum
aliqū pccī p̄cedentis licet non semp. potest enim
fieri sine pccō precedenti. **O**rīmo cum naturaliter
in aliquo superhabundat semen sine precedenti
excessu in cibō potu & ymaginacionib⁹ preuijs
Secundo quando aliquando fit resolutio h̄moi
vel per calefactionem notabilem corporis vel per
quācūq; cōmocōnē sine peccatis preuijs. **T**ercō
qū se q̄t̄ur ex cogitacōe pure speculativa i vigilia
p̄cedēt̄ deuenereis. **C**ēto qū ex cogitacōe p̄cedēt̄

in vigilia habita q̄ sic non fuerit pure speculatiua facta tamen est cū horrore seu cū affectōe assē tuōne horrois id est cum displicētia. **Quīto** qn̄ debita p̄cedente diligentia dyabolica solum fit il lusione. **E**st autē signum pccī p̄cedētis. **P**rimo qn̄ fit ex negligētia preparādi se cōtra esētēm p̄tācōnēm demonis in vigilia. ne quis illudatur a demone. **S**ecōdo qn̄ fit ex supfluitate cibi mordiā te sumptū. **T**ercio qn̄ fit ex potus immoderantia. **Q**uarto qn̄ fit ex cogitacōne in vigilia p̄cedente cum affectōne aliqua vel delcācōne seu concupis cētia vel sine horrore p̄habitū dum tamē nec cō sensus in opus nec i delcācōnē morosam pieces serit. **Q**uinto qn̄ fit ex consensu prehabito siue in delcācōnē morosam de formicatione siue ex consensu in opus si facultas adesset. **S**exto quādō fit ex fomentis prehabitū luxurie cum cōsensu in opus ut sunt oscula. tactus. verba. amplex⁹. et similia. **S**eptimo quādō fit ex coitus p̄cedētis p̄terrātōne illicta. primis. & modis est venialis pccī signum ipsa pollutio. **V**ltimis vero tribus est ex mortali cāta. **C**irca actus intēiores men tis in pccō luxurie potest esse talis p̄gressus. pri mo ex visu auditu. ex ymaginacōe. ex somite. vel ex instinctu demonis. **O**ttingit quādō q; aliquem de feia aliena cogitare aliq; venerium sine oculū p̄precedēte. et tunc ad h̄mōi sequit̄ naturaliter

In appetitu sensitivo cupiscentia qdam respectu
 eiusdem feminine que cupiscentia dicitur passio
 seu primus motus. Et quoniam talis precedit oem adum
 racomis; nullum est pcam. quia non est in potestate
 nostra quod talibus vobis ut Aug. dicit non tangi
 mur. sed in potestate nostra est cum eis tangimur. li
 bere ea respuere aut acceptare. Secundo si non respui
 tur feminine profatum desiderium sensituum seu motus
 ad eam. et ratió illum motum percipit aliqualiter
 nec voluntas respuit statim: tunc voluntas mo
 uetur motu deliciosa condelectando appetitui se
 sensitivo. et huiusmodi est veniale pcam. quia non vigila
 uit ratió negligens fuit ad expellendum per libe
 rum arbitrium. Tercio si non resistitur. sequitur
 motus desiderij consensus surreptitius ad prose
 quendum illud in opus. et hic est terminus pecca
 ti venialis inclusus. dicit henr. de gan. in qdlib.
 Qarto si non existitur sequitur osesus interpretationis i de
 leatioem morose cogitationis de formicatioem. Qui co
 sesus interpretationis oriri potest. quoniam ex deliciosa voluntatis
 i statu absorbet ratem. ut non possit intendere indi
 tio et negligit voluntas mouere ratioem ad iudicandum
 et permittere transire tempus quo posset delibera
 rare. Quod cum pertransierit. et si non vere con
 sentientem interpretationem. et est mortale peccatum. Vnde
 dicitur. q. de veritate. an pro ratió deliciosa perpe
 dat a nocimētū ipso. non habet interpretationem sensu

etiam si nō resistat. Sed qñ iam ppendit raco de
leātōne in surgente. a de noctu mēto ēnīte utpote
cum p̄cipit homo totaliter se p̄ h̄mōi delcātōne;
in p̄cēm mclmari. et in p̄cēps tuere nisi expresse
resistat. videtur consentire. a tunc p̄cēm ad ratio
nem transfere ut pactum. **Quia** agere a non agē
cum quis d; agere ad genus actus reducūtur se
cundū q̄ p̄cēm obmissiois ad peccatū actus édu
citur. **Ad idem** est bona ventura in scđo dices. tunc
inducit mora t̄pis in cōsensum interpretatiūnū qñ
homo aduertens vel detens aduerte pīculū delcā
tōnis venēe retente. negligit eā repmē hoc autē
nō est absq; cōtēptu salutis p̄prie. p eo q̄ discri
mini se expomit. delcātō enim sicut serpens int̄c
a nisi resistatur venena diffundit p̄ q̄ spūs rōna
lis incurrit mortē culpe. **Sicut** igit̄ salutem suam
corpalem negliget qui serpente iuxta se scienter
collocar; sic in tali delcātōne aduertens pīculū
vel detens aduerte voluntarie versatur a expomit
se discrimini qñ negligit repellē. **Quid** aut̄ sit int̄
p̄tatiūnū consensus etiā in alijs materijs di. **Can**
cellarius **Interp̄tatiūnū** cōsensum tunc ēē dicim⁹
dum habuit rō sufficiens t̄pus deliberandi et re
fugiendi ea circa q̄ vitanda esse per vigil tene
bat Qualiter dicit lex forensis **Qui** tacet consen
tire videtur dū vi; repugnare debet. **Quinto** seq
pot̄ tertū vel quartū p̄dcōꝝ alii⁹ grad⁹ cōsensus

sc; ver⁹ in delcāōnem cogitacōnis de fornicatōe
 Vere enim sentitur post iudicium vel finiam ra
 cōnis **Vnde**. s. tho. vbi prius dī. simpliciter cōce
 dimus consensum in delcāōnem fornicatōis vel
 alteri⁹ mortalis esse peccatum mortale. **E**x quo e
 tiam sequitur inquit q̄ quid qđ homo agit ex cō
 sensualis delcāōnis ad hoc ut hmōi delcāōnē
 nutriat vel teneat. sicut sunt turpes tactus. act⁹.
 vel libidinosa oscula vel aliqd hmōi. totum est
 peccatum mortale. **E**t bona ventu. vbi prius. mo
 ra t̄pis tūc occasionaliter inducit cōsensum verū
 qñ de venereis libido crescit adeo ut homo velic
 omnino in interiori delcāōne persistere et moral
Vnde Cancel. dicit Consensus in delcāōnem lu
 xurie circa obiectū sibi p̄hibitum scilicet sub pena
 pccī mortalis est mortale peccatum. siue sit in co
 gitacione. siue i verb. aut i visu aut tactu aut nu
 tibus. **S**exto seqtur cōsensus in actū seu op⁹ pcc
 eti mortalis. ut in fornicatōe. stuprum. al. hmōi
 et est pccī mortale etiam si opus non pficitur.
 quia voluntas apud deū p factō cōputatur. Sep
 simo seqtur ipsum opus si facultas assit. **I**gitur
 circa exteriores act⁹ venereorum et luxurie fūt. A.
 species que recipiuntur b̄m differētias psonarum
 in quibus est coitus. **E**t iste species se ut sequunt
 gradatim in maliciā excedant. **P**rīma ē simpler
 fornicatio. **S**econda adulterium. **T**ercia stuprū

8

9

10

Quarta raptus aggrauas p̄fatas duas. quia si &
rapt⁹ virginis est graui⁹ pecc⁹ stuprum sim-
plex. Si autē est alterius cōngisztunc est graui⁹
q̄ simplex adulteriū. Quinta ē incestus. Sexta
sacrilegium omnes p̄fatas sp̄es aggrauas se
p̄tima est vici⁹ cōtra naturam. **F**ornicatio sim-
plex est vagus cōcubitus preter m̄rimoniū cum
aliqua corrupta puta cum meretrice & alias cor-
rupta vel cōcubina. **V**el est vt allerander dicit
luxuria q̄ solut⁹ solutam naturali vſu cognoscit
Et intelligitur solutus & soluta a vinculo coniu-
gii & sanguinitatis et affinitatis oedis eligomis.
vel voti cōtinētie. **N**aturalis vſus intelligitur ad
drūam illi⁹ vſus quā est contra naturam. **D**icit
autem simplex nō q̄ fornicatio sit paruum pecc⁹
s̄ cōpacōne ad alias species peiores. ymmo qua
duplici de causa fornicatio est certis respectibus
maximū pecc⁹. **P**rimo rōne libidinosi ardoris se-
cūdum quē nobilissima aie potētia sc̄licet racō ag-
glutinatur. vltime potentie ei⁹ & vilissimo corpori
nam per ḡnatiuā potētiā q̄ est infima et p̄ma
et vbi fit potētia. **S**cđa ē ascendēdo nutritiua. tec-
cīa vero appetitiua sensitua vbi fit racō serua cor-
pis. **S**cđo racōne ḡnalitatis. quia p̄ hoc vicium
plures subdunt dyabolo q̄ p̄ alia. et p̄ illis ve-
lut sagena fit demoni platoꝝ et subditosꝝ. qui ea
vapiuntur. **T**ercio racōe feditatis i quo excedit

alia vicia. vñ non tantū templū dei in anima ut
 rum etiā tēplū dei in corpore violatur sī ap̄līm
 nam corp⁹ extra inquinat. aīm̄ intus inquinat
 adeo ut luxuriosi minus q̄ alii sunt apti ad vic
 gīm̄ filiū in eukaristia sumēdū. Quarto racōne
 duplicitis temptacōnis. q̄ hostis temptacō ibi est
 a caem̄. **S**ed a sp̄ecies est adulterium. luxuria
 sc; qua ciugalis thorū violatur. fit enim q̄n̄ li
 bidis instītu vel alienē consensu cū altero alte
 ra contra pactum ciugale concubit. Et fit vno
 modo. q̄ si vir matrimonio iunct⁹ accedit ad al
 terius uxorem. **S**ed q̄n̄ maritus alicui⁹ accedit
 ad quācumq; aliam virginem vel nō virginem.
Si accedit ad virginē h̄; rationem stupri. Si ali
 quā rapit h̄; racōnem rapt⁹. S; ex pte viri sp̄ h̄;
 racōnem adulterij. **T**ercio quodāmō adulter
 est qui est solutus. a alicuius uxorem cognoscit
C. sp̄ecies est stuprum videlic; luxuria q̄ virgi
 nalis incorrupcō dissipatur. vel est illicitus concu
 bitus quo defloratur aliena virgo voluntarie vel
 inuoluntarie. **Q**uartā sp̄ecies est raptus qui ē
 actus venereus quādo quis sc; de domo pntum
 vel tutor⁹ violentē recipit vgm̄ l alicui⁹ uxorem
 vel iudicā vel corruptā sibi non despōsatam volū
 tariā vel inuoluntariā cognoscendo. Vel ut Aller
 di. Rapt⁹ omittit q̄n̄ puella violēter a domo pa
 tris abducta ut corrupta in uxorem habeatur

siue puerelle solummodo siue pueris tantum siue utrius
que vis illata constituit vide infra c. iij. f. 12. et aggr
uat ut supra f. io. dictum est. Quinta species est
incestus qui est coitus contra saginaturam vel af
finitatem vel coparitatem vel spualem cogni
tione commissus. Et est tanto grauius quanto per
sonae sibi proximus coniuncte sunt in gradibus p
erfectus. scilicet affinitatis saginaturatis vel coparit
atis. De hoc ista c. iij. f. 9. Ita c. ix. f. 2. a. i. 7. a
io. **Sexta species** est sacrilegium punitum est abusus
venereus femine ad diuinum cultum voto applica
te. Vnde ut Alexander dicit. quis sacrilegiu
m est ad lesionem cuiuslibet rei sacre. hic tamen acci
pitur personae sacre. a taliter. scilicet p viciu
luxurie. Vnde sacrilega luxuria melius dicitur h
oc autem est coitus contra votum continentie ut quoniam
quis violatur vel in se. ut cum clericus in sacris
ordinibus constitutus vel eligiosus peccat cum aliqua
soluta. vel in altero ut cum aliquis peccat cum sanctio
nali vel aliqua cum sacerdote vel etiam cum quis
peccat cum aliqua deo per similes votum continentie
astricta. potest autem hoc sacrilegiu m occurre
cum speciebus diversis luxurie. Exempli gratia
Si quis abutitur persona coniuncta sibi secundum spualem
cognacionem committit sacrilegium per modum incest
us. Si abutitur virginem deo sacra in continente spo
laxpi est sacrilegium per modum adulterii. In quantum

vero est sub spūalis pēis cura constituta erit: qd
 dam spūale stuprum. **E**t si violentia inferatur. e
 rit spūalis raptus. **S**eptima spēs est vicium cō
 tra naturā luxuria videlicz quā naturalis v̄sus co
 eundi maris a femine pueritum. **E**t est in oī actu
 venereo ex quo generatio sequi non potest. **E**t q̄
 uis hoc vicium sit pessimum inter spēs luxurie
 cōmittitur tñ multis modis. **E**t diuersos h̄z gra
 dus quinq; videlicz quoꝝ posterior semp̄ peior ē
 priore. **P**rim⁹ est qn̄ absq; omni concubitu cau
 sa delacōmis venerei p̄curatur pollutio. **E**t voca
 tur p̄c̄m immundicie vel molliciei. qd consistit i
 sola obmissione concubitus ad alterꝫ. **S**edus est
 qn̄ seruatur debitū vas a instrumētum debitum
 s̄ non seruat naturalis modus cōcubēdi cū feia
Aln̄ autē modi menstruosi vel bestiales cōcuben
 di fiunt. qui tanto peiores sunt: quanto p̄ eos mī
 nus nata est sequi concepcō fetus. quoꝝ. & p̄it
Albt⁹. m. &. **P**rim⁹ qn̄ cognoscit lateraliter. **S**e
 cundus peior qn̄ cognoscitur sedendo. **T**ercius
 peior scđo quādo cognoscitur stando. pessimus
 vero est. quartus quando cognoscitur velut be
 stia tergogenus. **E**t quint⁹ etiam int̄ p̄fatos sim
 pliciter. quarto pessim⁹ ille ē qn̄ mulier sup̄ gre
 dī virū. vñ infī. c. iō. f. 8. v̄sq; ad. iꝫ. **T**erci⁹ ḡe
 dus vicij cōtra naturā ē qn̄ nō seruat vas debi
 tu vel instrumentum licz seruetur sexus debitus

quartus q̄n nō seruat sexus s̄ sp̄s ut masculi cū
masculo. f̄mina cum feia. qd̄ vocatur zodomiticū
Quintus q̄n nec sp̄s suatur vt hominis cū bestia
qd̄ vocat bestialitas. Nunc de fomentis libidinīs
q̄ impudicitia vocantur s̄m aplm. Notandum q̄
s̄m allerandri libido non dicit. q̄cunq; ardor lu-
turie s̄ qui discurrat p̄ turpitudines. Turpitudi-
nes aut̄ dicuntur q̄n in debito mō p̄ quascumq;
pres corporis quis luxuriatur non tñ cum re alia
contra naturam. Sit autē fomentū luxus per. &
videlic; p̄ visum alloquiū tactum. & osculū. visus
ē rei distantis alloquiū magis p̄p̄ique. Tactū
est coiunctio aliquorū membrorū. Osculum vero
oris q̄ omnia possunt fieri mortalia vt tactum ē
de consensu in delicātōnem luxurie. Et s̄m tho. oia
hmoi prefata et etiam amplexus & verba sunt
peccata mortalia quādo sunt ppter delicātōnem
libidinosam vel ad oſenſiendū delicātōnem luxurie
se extra thoꝝ legittimū. Quādo autē fierent h̄o
modi sine libidine possunt sine peccō fieri. vno mō
pter oſuetudinē patrīe. Alio modo ppter aliq̄
necessitatē vel ppter aliquam rōnabilem causam
Omnia autē talia videlic; visus. alloquiū. tac-
tus. ap̄plexus. oscula & similia dicuntur impudicitia
Sub alloquiū oſinet vicium scurritatis & turpi-
loquij. ppter tamē scurria verba sunt q̄ leuiter
& ex incōſideracōne dicuntur turpiloquium autem

fit qn̄ cor luxuriosi est plenum turpibus & cupis-
tis. Pnt igitur ut dicit Alexander turpia verba
procedere ex quadaz lubricitate lingue & impetu
irascibilis vel cupiscibilis & obreptōe racōnis. E-
pnt procedere ex deliberacōe racōnis & mala cō-
fuetudine lingue & puersa affectōne siue malin-
gna cōcupiscibilis & irascibilis. & s̄m hoc retrōq-
bitur vel ad libidinem mortalem vel ad libidinem
veniale tanq; ad radicem. & s̄m hoc erunt vel
mōria vel venalia peccata. Dicuntur tñ esse mō-
lia quādo sunt in prelato. ¶ Sed quid de auditō
ribus talium verborum non displicentia ostendē-
cūm. Respondet dupler est auditio. una illorū
qui sustentant turpiloquos & procurant ut fiant
turpiloquia. & talium est mai⁹ pccm q̄ sit turpi-
loquencū. quia auctores magis sunt in culpa q̄
ministri eorū. Ex maiori enim libidime procedit
¶ Et autem alia auditio casualis. cum tñ offeratur
placet & hñ minus creduntur peccare q̄ turpilo-
quentes. ¶ Stultiloquium quis cōmittit quan-
do quis suis verbis prefert delcationes quas ap-
petit quibuscumque alijs rebus. Ludicra verba
sunt quando quis verba ad delcationē ordinat.
¶ De circumstantijs autem coitus q̄ aliquā viciā
etia coitu in matrimonio naturale. et qn̄ actus
coniugalis sit meritorij peccatum mortale. vel
veniale. aut quando quis obedire ibi teneatur

. 18.

19

Cap. 4^m

no

20

vel non habes. c. 16. p. totum. ¶ Postremo de fili
 abus luxurie ponit greg. 8. vna est cecitas men-
 tis. qua quis apter vellementes delcācones non
 appetendit i agibilibus finem ut bonum de q e
 tiā infra. c. 6. ¶ Scđa est precipitacō qua i
 agibilibus subtrahitur osiliacō apter vellemen-
 tiā delcāconis. De qua infra. c. 8. ¶ i. 12. a. 12. Ter-
 cia est incōsideracō q apter velmentā delcācio-
 nis de agendis quis nō indicat. de quo vide infra
 . c. 8. ¶ i. 12. & est icōstantia. quādo quis apter ve-
 hementiam delcācois impeditur ne erequatur il-
 lud qđ decreuit esse bñ faciendum de quo vide i
 fra. c. 8. ¶ i. 7. Quinta est amor sui qñ quis apter
 delcāconem se nimis diligit & quodāmodo velut
 finem. Sexta est odium dei quādo quis hab; dis-
 plicentiam de deo qui phib; delcāconem concu-
 pitam. Septima est affectus pñtis seculi quo ali-
 quis vult frui voluptate. Octaua est de speratio-
 nis horror futuri seculi quādo quis fastidies spi-
 rituales delcācones non curat de eis. nimis dete-
 tus in carnalibus. Cap. 4^m. ¶ De iracūdia Capi. 7.

Iracūdia dñe opponitur mansuetudini. quia ē
 excessus ire. a est aliud capitale vicium a weat
 ira p vicium. Diffinitur qđ est appetit⁹ mordā-
 tus seu ieronabilis motus vīndē sub ratione bo-
 ni vel iusti ei⁹ enim motiuū est appetitus vīndē
 quā a solo deo vel eius iudice appetere deberet

Ira autem quia est meritoria. quia nullum peccatum.
sed passio. quia mortale peccatum. quia veniale. me-
ritoria est ira quod vocatur per zelum. et est rationabilis
appetitus vindicandi. puta quia quis irascitur culpe
propter contritionem. per quam sumit vindictam de se
Vel irascitur alienae culpe non propone. quam culpam
vult vindicari per eum ad quem pertinet. puta deum
vel suum iudicem cum alijs circumstantibus debi-
tis. Ira igitur per zelum quod est de malo culpe dicitur
ex se laudabilis sed ex modo prosequendi potest fieri
vitupabilis. dum nec typus nec locum nec mo-
dum nouit obseruare. presertim quando per iniurias
coiuncta est et turbacione ac seditione magis
adductiva quam sed actua. Ira pietatis quod est motus
concitatus ad inferendum vindictam pro malo sibi
vere illato si sit secundum ordinem iuris non est de se vi-
tupabilis sed reducitur ad iram zeli. ut in iudice
per iudicem. Secus si ex libidine proprie vindicetur
capitaliter. vel iniuria non sit vere facta. sed leviter
et irrationabiliter estimatur. Ira talis per zelum sequi-
tur dictamen rationis. non procedit. In ea enim primo
quis deliberat de videntia iuste inferenda. deinde im-
perat ire ut exequitur secundum rationis dictamen. passio ei-
co patitur actioni. ut sit efficacior ut patitur in bello
iusto. in correctione fraterna. et in actibus iusticie
Differunt igitur ira per zelum. quia tali irasci-
mur vicio. et ira per vicium quo irascimur propone.

Dicit Allexander. Quāq; ira est naturalis passio
 ut in melācōlicis & colericis. & sic diffinitur a da
 masco. Est feruor eius q̄ circa cor est sagūmis
 ex euaporacōne sellis vel per turbacōem fiens
 Quāq; ira ē prim⁹ motus vt si appetitus vīndē
 de iuria illata solum apparet p̄cedat tā subito
 et p̄ueniat racōnē. q̄ ratio nec acceptet nec negli
 get quādo potest reprimē qn̄ reprimat. & sic ite
 rū non est pccm. Quādoq; ira est sola impaciē
 tia absq; appetitu vltioris vīndē. Quāq; ē frige
 racō qdā caritatis erga p̄imum c̄tra odiū. In
 quibus casib⁹ ira aut nullū est de se aut remia
 le peccati. Sed ira q̄ est appetitus deliberat⁹ vīn
 dē p̄rie preter aut c̄tra iuris ordīnē ex se. & vt
 sic est mortale pccm. presertim si vīndicta fit nō
 bilis detrimenti. ¶ Pro quoq; laciori declaracōe
 notandū fī m̄ tho. Qd̄ ira sex modis fit pccm. pri
 mo quādo quis appetit puniri eū qui non meru
 it puniri. sed qd̄o quādo quis appetit puniri eū qui
 penam meruit. si appetit eū puniri vlt̄a q̄ meru
 it. tertio quādo quis appetit puniri eū q̄ meruit
 si appetit hoc fieri non fī legitimum ordīnē. pu
 ta fine auctoritate superioris. et debito p̄cessu. q̄ē
 to quādo quis appetit puniri reum sed non debi
 ta intencōe scilic̄ ppter dei honorem. corrcōe rei
 & aliorum vt timeant sed libidine vīndē p̄rie
 Quinto quādo aliquis etiā nullo p̄decōz mōz

excedit. sed tamen motum ire intra non seruat. in
ordinate vero feruescit iram non conpescendo
vbi potest. **S**exto quādo ira etiam nimis in exte-
rioribus feruescit p manifesta exteiora ire signa
Ira. igitur seu appetitus inordinatus vindicē est
peccatum mortale secundū suum genus primis
quatuor modis. si est ex consensu rationis delite-
tate. et in nocturno notabili facto vel verbo in-
feribili. **V**ltimis vero duobus modis ex genere
non est peccatum mortale. sed potest fieri mor-
ale. puta si ex vehementia ire interioris vel exte-
oris aliquos excedat a dilectione dei aut primis.

Sed veniale peccatum est. q. primis modis. **P**rimo si
ira est actus imperfectus. in dictu rationis puniendo
Secundo si quis in aliquo modico se appetit vindica-
re. qd quasi nichil est reputandū. ita q etiam si
actu interficitur nō esset peccatum mortale. puta si ali-
quis parum trahat aliquem puerum per capi-
los vel aliquid huiusmodi. **E**st etiam venia
le peccatum duobus vltimis modis nisi quis ce-
cideret per eos a dilectione dei aut proximi.

Nota preterea q crudelitas seu leuidia speci-
ale vicium est quo quis excedit mensuram in vi-
dicando. vicium etiam est quando quis nimis
remissus est in puniendo. **V**indicatio insuper
est vicium qn qd p penā quā interficit non intēdit e-
mēdatō; peccā iās. l. cohībīcō; ei⁹. et quietem

Caro qm

aliorū iusticieq; cōseruacōnem. a dei honorē. **V**i
de de hoc infra. c. i. 15. primo. Seueritas l' feritas
est vicium quo quis in pēnis hominū ppter se de
lcātūr etiam sine causa non respiciendo culpam
rei sed solum in hominū delectando cruciatu. Et
illud comprehendit sub bestialitate. Crudelitas
vero est vicium quo quis causam habet pumien
di sed modū non habet. a sic attendit talis cul
pam in eo qui punitur. si modum excedit. **R**e
missio autē est vicium quo quis pretermittit or
dinem iusticie quādo aliquis deteret puniti ppe
culpam. et dicitur etiā impumio. **S**pēs tres sūt
ire. prima fellea seu acutoꝝ eorum qui nimis ci
to irascuntur ex qualib; leui causa. Scđa amara
seu in anima eoz in quibus ira diu nimis pseuerat
in quoz scilic; memoria nimis diu manet inuia
illata. **V**nde ppter diutinam tristiciam oœptaz
sibi ipsis sunt graues a amari. et tales quia nō
prumpūt in exteriora iracundie signa non pñt
pſuadei ab alijs. nec ex se ipsis excedūt ab ira. nisi
pvt diuturnitate tpis tristicia aboleat. Et illa se
cunda spēs in re est odiū. vt Alexander dicit quia
ira crescit in odiū qd est ira inueterata de quo o
dio habes supra. c. i. 15. **T**ercia spēs est dif
fliclis seu grauis vel furor dictus. a est eorū qui
obstinato appetitu vndeām qrun. qui nō dimic
tunt iram nisi quousq; pumiant. Quelibet etiam

ira q̄ est appellatus vīndicē habere potest. ⁊ gēd⁹
 Primi⁹ est cum in corde concipitur. Secūdus cum si-
 gno exteriori ostenditur aīq̄ p̄tūpat quis in le-
 sionem p̄ximi. Terti⁹ cum q̄s p̄tūpit in ver-
 ba vel facta leſua proximi. **F**ilie ire fūnt sex.
 Prima est indignacō que est ira cordis p̄ quam
 quis contra proximum irascitur quē reputat in-
 dignum vel sibi tale quid fecerit. vel est volūtas
 qua alios per signa molestie contristare desidera-
 mus. ideo eis subtrahimus locūcōnem & societa-
 tem. Indignacō autem illo mō ex ira nascitur. si
 alio modo ex supbia vel inani gloria. & tunc indi-
 gnacō est quando quis reputat alios sua societa-
 te vel locūcōne & aspectu indignos. & est idem q̄s
 sp̄cies superbie q̄ appellatur plus omnib⁹ fūc-
 cōtemptus quo reputantur proximi viles. **S**e
 cunda filia est tumor mentis qñ quis ex ira exco-
 gitat diuersas vias vīndicē & talibus cogitat
 ombus animū suum replet. Et sic tumor mentis
 est dispositio ad illa cōnem vīndicē inordīnata.
 Diffīliciter enim sic. Tumor mentis est volūtas
 vīndicādi in iniuriā facti p̄cedens. Non accipit
 autem hic tumor mentis p̄ superbiam. si p̄o quo
 dā conatu fūe audacia hoīs intētantis vīndicā;
F. filia est clamor. qñ quis iram suam ostēdit
 inordinato modo loquēdi. Est enim clamor mo-
 dīnata & confusa locutio per exultacōnem vocis

Ut ab alijs cognoscatur. et iniuriā illi⁹ cōtra quē
 quis irascit. ¶ Quarta filia est blasphemia qn̄ ex
 ira fit cōtra deum vel sanctos locutō mordīma
 ta. videns enim iracund⁹ q̄ d̄o vel sanctis eius
 nocē nō potest ope maledic̄t ore. vel res ei conse
 cratas vel apporatas deturpat vel dissipat. Po
 nit autem yfid⁹ blasphemiam filiā supbie apter
 annexā ei maximā supbiā sine qua nunq̄ est
 blasphemia. qua scilicet superbia erigitur contra
 creatorem ad pugnādūm p̄t potest. In media
 tus tamē erit⁹ blasphemie est ex ira. ut Allepan
 det dicit. Vide de istis supra m. & specie supbie. c.
 primo. ¶ Quinta filia ē cōtumelia que fit cōtra p̄o
 rimum quādō quis turpia verba p̄fert cōtra iū
 riātem. de quo infra. §. 22. ¶ Sexta est rixa que ē
 libido vindicandi et in iniuriā facti procedens. Et
 p̄ rixā intelliguntur omnia nocimēta que factis
 Primo īferuntur ex ira. Derixa habes infra. §.
 .22. ¶ Sunt p̄terea multa alia vicia q̄ possunt ex
 ira nasci que sequuntur videlicet. Impatiētia qua
 quis p̄ aduersa que cūq; tristiciā īferentia ab
 no virtutis recedit. In longanimitas quādō q̄s
 non habet animū tenendi pacientiā ilongiquū
 cum bonū qd̄ speratur differtur. Inseuerātia seu
 mollicies q̄ quis ī virtuos opibus diuturnitatē
 non sustinet p̄t necesse est. Et illud p̄prie voca
 tur mollicies. qz mollicies est q̄ aliquis de facili

11

12

13

12

recedat a bono virtutis ppter aliqua difficultia q
 sustinere non pot. Mollis enim prie dicitur qui
 recedit a bono virtutis ppter tristicias causatas
 ex defectu delectacionum. Inconstantia est vice
 quo quis non firmiter persistit in bono contra dif
 ficultatem que puerit ex quibus cūqz exterioibz in
 pedimentis. Audacia est tunc vicium quando ca
 ret modo raconis et ante consilium racois qd cor
 de fieri debetet insurgit. Intimiditas aliquando e
 vicium causatum ex defectu amoris debiti ad se
 vel ad alia. Aliquando ex elacione aliquando ex
 stoliditate primo modo et secundo modo semper
 est peccatum. si tertio modo non qn causa est a stolidi
 tate invincibili. **T**imor huānus siue mūdan⁹
 prie est quo quis mūdo iniicitur tanqz fini. vt
 qn quis aliqd amans et timēs perdere illud. poter
 recedit a iusticia et perdit deum eum in suis prece
 ptis relinquitēdo et tempnēdo. Si enī est respectu
 psonae est huān⁹. si respectu rerū zē mūdan⁹. **T**i
 mor ūnūlī tantū est quo q̄s ouertit ad deū et di
 mittit peccatum. deo q̄ inheret ppter timorem penæ. **E**t i
 sto timore pena formidacē ut pncipale malū. **T**i
 mor igitur tūc est peccatum quādo appetitus aliquis
 fugit mala q̄ secundum rationem non sunt fugi
 enda. **E**st autē timor peccatum mōrle qn quis ppter peri
 spositus est ut faciat aliqd prohibitū p̄ceptum

ca. qm

vel p̄termittat aliqd qd est preceptum in lege di
uina; alioqñ erit remiale qñ refugit aliqd qd nō
est scdm rātōnem fugiendū. Timor etiā quī re
uocat hominē a p̄fōne consiliū euangelici qñq;
remiale p̄cēm est. Quādoq; nullū. puta si aliquis
habet rōnabilem causam timoris. Aliqñ timor
etiam nullū p̄cēm est. puta quādo naturale est
hominem timē ut terremotū. m̄onda cōnes aqz
Sic etiam oīs timor de malo tali cui quis resistē
non potest & ex cui⁹ fūstīnētia nichil boni p̄uenit
homini. qz ratio recta dicit talia esse fugienda
Sic p̄terea mors potest timeri. & quidqd aliō ab
homine potest inferri in p̄tum p̄ hoc p̄t homo in
pediri ab opibus virtuosis. vel p̄tum ad se l' qñ
tum ad profectum quē in alijs facit. ¶ In uerecū
dia. est in timiditas de turpi actu qñ scilicet quī s
non timet de aliquo turpi qd est ex p̄brabile seu
turpi. discordia est disgregacō qdam volūtatiū
in p̄tum voluntas vnius stat in uno & volūtas
alteri⁹ in alio. Et fit dupliciter. Quedam p̄ se. vt
quādo aliquis scienter & ex intēcōne dissentit
a bono proximi in quo debet consentire. & sic est
p̄cēm mōle ex genere suo. Alia p̄ accidens & pre
ter intēcōne. vt qñ intēcō aliquoq; est ad aqz
bonum qd p̄tū ad honorem dei. vel ad vtilitatē
proximi. sed vn⁹ existimat hoc esse bonū. aliud
autē habz contrariā opīmōnē. tunc hoc non est

18

19

20

pc̄m nisi qñ hm̄oi discordia sit vel cū errore cīt
 ea ea que sunt de necessitate salutis. vel p̄tinacia
 adhibeatur. Et differt discordia a rixa. q̄ rixa ē
 in ope. discordia in voluntate. **T**otēcō quādā cō
 trarietatem importat in locutione sicut dictū est de
 discordia in voluntate. **E**st enim contentio impu
 gnacō veritatis cum confidentia clamoris. Et vici
 atur intentione mala. vel modo loquēdi. **T**on
 tenēcō est peccatum mortale. uno modo quando
 quis impugnat veritatem ex intentione. et per
 inordinatum modum. qui nec negotio conueit
 nec psone. Alio modo quādā quis impugnat fal
 sitatem cū tali inordinato modo q̄ ex eo ḡnatur
 scandalū et subuersio fidelium. et sic etiam videtur
 esse mortale pc̄m. **T**Contentio pot est esse pc̄m w
 male qñ quis impugnat falsitatē cū inordinatio
 modo. sine hoc q̄ exinde scandalum generetur
Quando etiam quis nō intendit impugnare veri
 tatem sibi verum videtur. hoc tū facit cum
 inordinata intentione. sicut discipuli contendē
 bant de quo non erat contendendum scilicet de
 primatu. et illud est etiam peccatum acē. **T**Litig
 um est quando quis inordinate verbis alterius
 contradicit. ratione persone quam quis contri
 stare intendit. vel otristare nō veretur. vñ sicut
 adulator intendit placere ita litigans contraſta
 re vbi nō d̄z. qñ nō d̄z. et sic de alijs cīcūſtacijs

Si vero aliquis verbis alteri⁹ cōtradicit ppter p
 sonam dicentis. cui cōtradicens sentire refutat
 ppter defectum amoris aios vmentis. sic nō ē pro
 prie litigium sed discordia de qua supra. ¶ Deri
 21
 fio seu illusio fit quādo defectus presertim pecca
 ti hominis alteri⁹ p ludu vel risu accipitur pū
 ta quādo aliquis dicit de aliquo turpia. defect⁹
 vel mala-intendens ponē eum in erubescētiā
 p quādam cōfusionem. Et est quasi idem subsan
 nacōni. S; derisio fit ore id est verbo vel cachinij
 Sub sannacō autē naso rugato. Derisio seu illu
 sio est pccm mortale. tunc quādo malum alteri⁹
 accipitur quasi puum rācone psone sicut defect⁹
 puerorū et stultorū parū ponderaē solem⁹ Sic
 aliquē illudē vel irridere est eum aio piupendē
 a eū tā vilem estimare vt de ei⁹ malo non sit cu
 randum sed sit quasi p ludu hūndū. Et habet
 illa derisio pccī mortalis gradus. s; m q persona
 que irridetur plus reuēri deb eret. prim⁹ est cum
 irridetur de⁹ vel ea q̄ dei sunt. Scd⁹ cum irridetur
 paretes. tercius cum irridēnti iusti homines. Ve
 male vero pccm fit ictisio qn̄ malum alteri⁹ ac
 cipitur vt puū s; m se. vt cum aliquis alteri⁹ psō
 ne malum vel defectum in ludū vel risum ponit. q̄
 s; m se puū malum est. a non accipitur quasi puū
 rācone psone q̄ est remiale vel leue pccm secūdum
 suū gen⁹. Maledicē est malū alteri optare vel

Imperat. Et ē pccm mōle fm̄ suū gen⁹ a qñ aliq̄s
 īpat vel optat alteri malū īqñtum malum ē q̄
 si ipm malū intēdes. a tāto graui⁹ est pccm; qñ
 to psonā cui maledicim⁹ magis amare a reueri
 tenemur. Maledicē aut̄ reb⁹ irracōnabilib; l̄ rō
 bilib⁹ īq̄ cū sunt creatuē dei est pccm blasphem⁹
 q̄ redundat īcreatorem. Veniale vero pccm es
 se cōtingit maledicere psonē. primo ppter punita
 tem mali qd̄ quis alteri maledicendo īpcatur.
 Alio modo ppter affectum eius qui profert ma
 ledictōnis verba. dum ex leui motu. vel etiā ex lu
 do aut ex surreptōne aliqua verba pfert. vnde
Aug⁹. maledictōnem īt venialia annumerat.
 Maledicē vero creatuē irrōli fm̄ se oſideare ē oī
 osū a vanū a p̄ oī illitū. maledicē ec̄ qñ q; nul
 lū pccm est. puta qñ malū aliq̄s dicitur de alio i
 pando l̄ optādo nō sub racōe mali. s̄ sub ratione
 boni sic ē licitū. nec est maledictō p̄ se lo quēdo si
 p accēns. a fit qñq; sub racōe boni iūsti sicut iude
 siuando maledicit latromi. a etiā eſcando. Et pro
 p̄he sic fecerūt suā volūtātē deo oſormādo ī ma
 lis futuris sup pccōes. Quādoq; etiā fit s̄b racōe
 vñl̄ vt qñ aliq̄s optat aliquē qccōrē pati aliquā
 egitudinē aut aliq̄s impedimētū l̄ vt ipē melior ef
 ficiaē. l̄ vt saltē ab alioz no cumēto cesseret. **Cō**
 tumelia ē quando aliq̄s id qd̄ ē coī hōre; alicui⁹
 deducit potissime p̄ vba īnoticiā eius a aliorum

Carn. qu.

In factis etiam habet locum. Et dicitur et conuenit
in aliquibus ista. Contumelia. Conuictum et Im-
perium. quae omnia sunt in verbis principaliter. et per
omnia hominem reputatur aliquis defectus alicuius
in detrimentum honoris ipsius. huiusmodi autem de-
fectus sunt tres. unus culpe qui reputatur per ver-
ba contumeliosa. Alius est defectus generaliter cul-
pe et pene quam reputatur per conuictum. quod conuictum
convenit dici non solum aie sed etiam corporis. Un-
de si quis alicuius iniuriose dicat eum esse cecum. con-
uictum quidem dicit sed non contumeliā. Si quis autem
dicat alteri quod sit fur. non solum conuictum sed etiam con-
tumeliā infert. Alius est defectus honoris. unde quod
imputat alicuius defectum minoracionis siue indigen-
tie qui etiam derogat honori omnino qualcumque ex cel-
lentia illud sit per verbum imperij. quod propter est
quando quis iniuriose alteri ad memoriam reducit
auxilium quod contulit ei necessitatē pacienti. Quan-
do quod tamen unum per alio reputatur. Contumelia
autem vel conuictum est mortale peccatum quando inten-
tio pferentis contumeliā ad hoc fertur ut aliquis
per verba quae perfert honorē alterius auferat. Aliquam
do etiam si aliquis verbum conuictum vel contumelie al-
teri dixit non tamen aio de honorandi. sed forte pro-
pter correctionē. vel propter aliquem hominem. Si tunc ita
est graue conuictum et per incutelam platum auferre
honorē eius contra quem perfertur. tunc etiam posset

H^o peccare mōrliter etiā si nō intendēt de honora
cōe; alteri⁹. Sicut etiā si aliquis aliū incaute ex
ludo p̄cussiēs grauiter ledat. culpa non car⁹. Si
quis aut̄ otumeliā alteri infert. nō intendēs eius
dehonoracōem vbi grauiter nō dehonestatur hō
tunc potest esse remale. puta si sic leue cūitiū nō
multum hominem dehonorās. a p̄feratur ex ami
mī leuitate vel ex leui ira ab q; firmo p̄posito ali
um dehonestandi. ut qn̄ aliquis intēdit aliquē
p̄ hmōi verbum leūter cōtristare. sicut fit aliquē
ex ira. vel ex leui subrepōne. Quād q; vero ver
bum cōtumelie illatum preter intēcōe; dehone
standi. nullū est p̄cēm. ut in virtute eutrapelie
fit ad quem p̄tinet bene cūiciari fīm p̄hm id est
ad eutrapelū p̄tinet dicē aliquod leue cūicium nō
ad dehonoracōem vel ad contrastatiōem eius
in quem dicitur. sed magis causa delectacōnis a
oci. a hoc fieri potest sine omni peccato si debi
te cīrcumstantie seruentur. Vide de hoc infra ca
pitulo septimo. vndēcimo. Rixa est quoddā
priuatū bellū quod inter priuatas p̄sonas
agitur non ex aliqua publica auclitate. sed ma
gis ex mōrdinate voluntate. vnde sicut conten
tio importat contradictionem in verbis. sic rixa
in factis. Rixa igitur ē cōdīctō aliquorū vsq; ad
fēa puciens dū sc̄; aliquis alterū ledē mītē seu
mōlitur mōrdinate. alio sciente et repagnante.

Et quicq; est rixā cum peccō veniali. quādoq; cum
 mortali fīm diuersum motum ai alicui⁹ a diuer
 sum modū se defendēdi. Nam si quis animo vīm
 dicte vel odij vel cum excessu debite moderatōnis
 se defendit: semp̄ quidē pccm̄ est. si veniale qn̄ q̄s
 leuis motus odij vel vīndē se imimiscet. vel cum
 nō multū excedit moderatā defensionem. Morta
 le autem pccm̄ est quādo obfirmato aio in impu
 gnātem insurgit ad eum occidendum. vel grauit̄
 ledendū. Inferens igit̄ notabile nocumētum p̄
 ximo iniuste etiā ope manuali. non est sine peccō
 mortalī. sed in eo qui se defendit potest eē sine pec
 cato. **S**edicio est tumult⁹ aliquor⁹ secularium
 p̄sertim ad pugnā corporalem tendencīū a se p̄pa
 ranciū ut quādo ptes vīm̄ multitudinis inter se
 dissentientis excitant̄ ad tumultum atra se v̄l a
 liā ptem ciuitatis. Dicitur autē sediciofus non
 solum ille qui discordiā seminat: si etiam qui in
 ordinate ad iniūcē dissentiunt. sediciofi dicunt̄
Estq; sedicio fīm gen⁹ suum pccm̄ mortale. Et ḡ
 dus in sedicōne sunt. Quia qui p̄curant sedicōe
 marime peccant mortaliter. Deinde qui tales se
 quūt̄ turbantes bonū cōe. etiā peccant mortaliē
 Sed min⁹ q̄ primi. Qui vero bonū cōe defendunt̄
 reis resistentes nō sunt sediciofi. **B**ellū fit ma
 le primo quādo fit sine auctoritate principis. Se
 cundo si fit sine causa iusta. ubi sc̄z nō fuit culpa.

fieri enim pōe p patria vel rebus dāpnificatis.
tercio si sit sine intentōne recta. q̄ est ut bonū p
moueatur & malum evitetur. Quarto si sit a pso
na in sacris ordinibus cōstituta. Quinto si fiat die
festo sine necessitate. Sexto si fieret i loco sacro.

Vla put

De Gula Capi. 6.

Gest viciū capitale est inordīnat⁹ siue in
moderat⁹ appetit⁹ omēdēdi l. bibēdi. Et
weatur alio mō castrimergia id ē ingluies vē
tris. **G**ula ex suo genere nō est pēcēm mortale
nec delectatio inde sequens. pōt tñ fieri mōle pec
catū. uno mō qñ delcātōni gule inhēt homo tāq̄
fini ppter quā deū temptat⁹ patus. s. cōtra pcepta
dei agē vt delcātōnes hmōi assequatur. vñ etiā
secundum Cacel. Gula q̄ est inordinatus appeti
tus commendendi fit mortalis tripliciter. Primo
modo si conmestio est cōtra prohibitionem vi
delic⁹ pceptū vel contra votum. siue hoc sit rati
one cibi seu temporis seu loci. Secundo quando
alia que fiel pcepta sunt. ob gulam scienter vere
vel interpretatiue obmittuntur. vel perpetran
tur prohibita. Tercio demique quando corpus
aur ratio norabili detrimēto per gulam scien
ter vere vel interpretatiue pregrauantur.

In moralibus autem ille dicitur interpretati
ue scire aliquād. quando et si actu scire negligit
scē tamen debet et discriminī non semet obice

Vocam⁹ insuper sc̄ientiā nō p̄ demonstracōem s̄ p̄ rehēmēcēm ⁊ probabilem c̄iecturam. Notā dū tamē q̄ sol⁹ appetitus cibi nūq̄ est pccm. nec etiā delectatiō cibū vñs est pccm inq̄tum ordiā tur contra defectū sibi contrariū. quia hec sūt pue naturalia in quib⁹ nullū est meritum nec demeritū. Si aut̄ appetitiū necessitatī adiūgitur appetitus delectatiōis ⁊ voluptatis in cibo hoc ē veniale / Veiale etiā ē pccm gula dicit Tho. qñ quis nis occupis sit delectatiōes ciborū. non tamē ita q̄ propter hoc aliquid facēt cōtra legem dei. / Vtrum autē q̄titas ⁊ qualitas cibi sint in vicio an sol⁹ appetitus. Respond⁹ allexander nec substātia nec q̄titas. nec qualitas absolute accepta deteriant racōnem illicitū. sed solum in relatione ad appetitū. vel appetitus in relacōe ad hec. Vnde Ro. i. 8. nō est regnum dei esca et potus. glo. nō vhus cibo rū s̄ cupiā est refrenāda. nō enim interest qđ omnino alimēto ⁊ vel quātum quis accipiat: dū modo illud faciat pro v̄gruēcia hominū cū qui bus vñvit. ⁊ p̄ psone sue ⁊ p̄ valitudinis sue necessitate. s̄ qua facultate et seruitate animi h̄ijs valeat et cum oport̄ etiam h̄ijs necesse est carē ut dicē possit. Scio habundare et penuria pati. / Queritur Quid est motiū h̄ijs pccī ⁊ deceptiū animē. Res. idem Apparens sufficiētia cibi ⁊ potus. In multis tamē hominibus est ita. q̄ illud

qđ primo videbat eis eē supfluū: postmod̄ ex p̄
ua cōfuetudine vir̄ videt eē sufficiens. In multā
etīa ip̄e appetitus absorb; indicū rōis. vt si p̄mo
moueat eos sufficiētā. postmod̄ aut̄ ad īurgi
taconem īdīmāt eoz rō. **¶** Querit cū necessitas
cibi sumpta nō sit pccm̄: et voluptas q̄ est pccm̄
sic se f̄ m̄ Aug⁹. īmīscēat q̄ nescit homo aliquā
do an necessitatē q̄rat an voluptatē. vt q̄ ignorā
cia hoc excusat. Res pōd; id m̄ Concedim⁹ q̄ non
est scibile ibi sp̄ perceptibiliter quid sit licitum: et
quid illicitum. sicut nec ī alijs pccis vt; ī ira.
Multocīens enim homo credit irascī cōn̄ viciūm
et irascitur contra psonā. nec defacili p̄cipi.
Ignorātia igitur ista est pena pccī originalē. q̄ i
gnorātia ī adam non fuit. In nobis autē non
omnino excusat peccatum. cum tali peccato vbi
sic est illicitū non debetur nisi pena temporalis. vñ
de ip̄a vñctō frequenc⁹ docet scōs vt sciant di
scernere quid sit necessitas et quid sit voluptas
licet non de se ad hec attingant. Queitur cum ī
multā approximent necessaria supfluis. adeo
vt non possit de facili discerni quid necessarium
sit et quid supfluum: q̄ritur si iste qui īgrat quid
necessarium et quid superfluum accipiat plus
q̄ necessarium sit. peccet q̄ si esset certus quid es
set necessarium: vltra non acciperet. Res idem
Si gaudet talis quia ignorat. nichilomin⁹ pccat

Sed si tristatur. et sit ita quod non possit discernere nisi
per gratiam datam. nec est sibi data tunc dici quod
non peccat. ¶ Quile spes sunt quinque sed illud
Preprope laute. nimis. ardenter studiose. ¶ ma
preprope et puenire tempus debitum comedendi.
Scda laute id est nimis pretios utendo. Tercia
nimis scilicet in quantitate sumendo. Quarta. at de
ter hoc est quoniam quis non seruat modum debitum
comedendi. Quinta studiose id est cibis nimis ac
curate factis utendo. ¶ Tendit autem ad mortale pec
catum ieunij fratio. Jeunij scilicet quod est prece
ptum. primo quando quis tempus comedendi sine in
sta causa notabiliter puenit. ¶ dicit tamen Can. Ca
ritas frequenter concedit comeditionem alias illi
citam. quandoque propter hospitem. quoniam propter infirmi
consolacionem. quoniam propter obsecrum prestandum
ut in servitoribus monachorum. et etiam principum
et in prestantibus cibis eorum eis conceditur. Scda
et comedendo carnes sine necessitate in ieunio ec
clies. Tercio bis comedendo. De tercia autem come
dione probabile est comedetem ter in die Jeunij
sine causa non esse purificatorem preceptum in tercia
comestione sicut in scda. Propter oppositionem tenet se
culis. Quarto comedendo in fraude electuaria in
quantitate magna vel similia. vel nimis multum
bitendo. per prefata enim secundum aliquos ieunium sol
vitur. De comedioniis tamen specierum. et similibus

consuetudo teneatur a delictis nimia libido
 tetur. // Quinto quoniam quis carnem contra luxuriam doma-
 re ex precepto tenetur. nec aliquo modo tali vel
 simili. peccatum resistere potest sine ieiunio et abstinen-
 tia. tunc enim cadere videtur sub precepto de di-
 lectione sui. // Sexto quoniam quis ieiunium in sacra-
 mento pnie sibi iniunctum seruare contempsit. // Septimo
 si sine necessitate vel dispensatione votu firmatum
 ieiunium frangit. Similiter de ieiunio a prelato
 vel regula sibi sub precepto iniuncto. Nota tam
 quod preceptum de ieiunio ecclesie potest aliquoniam seruari
 dum contra deum mortalis gula contumitur. Sic in
 multis dicendum est. peccat etiam mortaler qui si
 ne necessitate scienter ieiunium nature frangit
 et sic eucharistie sacramentum sumit. ut si biberet
 quis aut comedederet. ¶ Ad scindendum autem quam
 do in diminutione cibi et potius sit peccatum. Notandum
 quod in propria est vicinum sub quo militat gula.
 Est autem in propria qua quis delectabilibus po-
 tissimum tactus et gustus aut aliorum sensibilium
 vicitur. et ea appetit inordinate quod sunt impedimenta
 sanitatis corporalis. vel bone habitudinis
 corporalis. etiam pro spiritualium exercitio debitis.
 ¶ Aduertendus pterea quod nisi oes species insensibilitatis
 nobis proprijs caret. quod raro contingit. Raro enim
 mis modicum quis bibit comedit. et sic de alijs.
 Insensibilitas itaque est vicium quoque per loco et

tpe p se aut s̄m cōgruentiā eoz quibus cōuiuit
 irraconabiliter nō vtitur sensibilibus. vel ea nō
 appetit sensibilia delcabilia que sunt necessaria
 humane salutis corporali & bone habitudini corpo
 rali quantum ad seruacōem indiuidū & speciei
Vnde in diminutōne cibi vel potus potest q̄s pec
 care dedimando a medio v̄tutis s̄m **Aller.** primo
 minus sumēdo q̄ necessē sit ppter laudem homi
 nū. et sic reducēt ad manū gloriā. sicut fecerūt ypo
 critae exterminatēs facies suas ut appareret h̄oī
 bus ieunatēs. **S**ed o potest aliquis dedimāe a me
 dio v̄tutis bona intēcone. et decipi suo iudicō. p
 uerse in dicando in hoc q̄ materat carnē suam
 vltra q̄ debet. vt si nesciat quid sit necessariū. à
 qui d̄ sit diminutū. dicim⁹ q̄ tunc peccet. **S**ed po
 namus inquit **Aller.** aliquis dubitat. timet enī
 q̄ si nimis abstineat q̄ non poterit vacare operi
 bus debitis. **T**imet iterū accipe. eo q̄ nō posset
 subicere aut domare carnē suam. peccat ne talis
 accipiendo minus q̄ oporteat. **I**tem quid istoꝝ
 magis expedit illi. **R**es. vñus est timor spūialis q̄
 debet esse in omni ope bono de quo **Job. 9.** **V**ere
 batur omnia opera mea. sciens q̄ non p̄ces delin
 quenti. **S**ed ali⁹ est timor dubietatis i eligēdo.
 de quo est questio. et dicim⁹ q̄ talis debet insistē
 securiori p̄t. Securior aut p̄s videtur esse in absti
 nendo. qm̄ in hoc vitatur suū pīculū sc̄z ut non

12

dūentur vicia. **¶** Querit etiā An abstinentia mī
mia. peccor sit voracitare a ebrietate. Rūdet Cācel.
deterior atq; pīculosior est abstinentia immodera-
ta. q̄ voracitas aut ebrietas. si dā abstinentia
vīsq; ad turbacionē cerebri a vīsus racōis notabi-
liter a scienter vergat a adducat. **¶** Querit An

13

gula a pccā carnalia sine maiora spūalib⁹. Ref.
Aller. q̄ simplici⁹ spūalia sunt maiora. s̄ fm q̄
carnalia. potest enī aīa īdīmari ad pccm. a ex p̄
prio defēdu ci⁹ ī se vel ex somite qui est ī carne
primo mō īdīmatur ad spūalia. Scđ mō ad car-
nalia. Si ergo maioritas attēnditur racōe forō
ris īdiācōis ad quā oīsequitur maior a grāuior
pugna. cum hic sit īdīmatio somiti⁹. sic quo ad
hoc potest dīci q̄ pccā carnalia sunt maiora. **vii**
Greg⁹ sup illud math. &. Cum ieūnasset. xl. dieb;
Nisi primum gula refrenetur. frustra cōtra alia
vicia laboratur. Et Iheronim⁹ duo sunt vicia ex
oībus que maxime homīes decipiunt suis volup-
tatis. gula a libido. que ponere est diffīcili⁹ vt
vero eis est dulci⁹. Ebrietas est tātū īordinat⁹
sue immoderatus appetit⁹ bibendi id qđ īebri-
are potest. Seneca sic diffīnit di. Nichil aliud dif-
fīcio ebrietatem q̄ īsamiam voluntariam. et sic
semper est peccatum. Ebrietas autem quādo ca-
pitur p̄ pīuacōne vīsus racōis ex vīni ūpcōe p̄ce
dētertūc nullum ē pccm. qñ ebri⁹ prius nesciuit

fortitudinem vini nec potum scivit esse immoderatum nec estimavit aut estimare debuit potum esse inebriare poterem. **S**icut autem ebrietas mortale peccatum quando quis sic est dispositus quod a vino de facili leditur. et tamen sibi non cauet. quoniam scilicet aduertit potum esse immoderatum et inebriantem. et tam magis vult ebrietatem incurre quam a potu abstinem. **V**nde **A**lexander dicit Cum quis accipit ultrem meam quam erigit nature necessitas scienter et ex libidine peccat mortaliter. nec oportet inquit quod intendat inebriari. sed quod intendat id ad quod sequitur inebriacum. et sic velit delcati in creatura supra deum. **S**ed quod de eo qui alium inebriat. **R**es. quando quis alium inebriat et intenderet solum quod ale se ingurgitar. perseruum si inuitat ad potum ut intendat statum mentis alterius euerte. et hoc facit in eius documentum: tunc peccat mortaliter cum intendat euertere statum mentis. et sic ei magis auferat quam si auferret ei tempore aliquo. quod auferret ei usum rationis. **V**enialiter autem peccat primo qui aliud inebriat. si inuitat alium ad accipendum superfluum ut sic excitetur temeraricia vel familiaritas. **S**impliciter non est peccatum quando quis aliud nescit esse dispositum ad inebriandum et ei dat vinum vel cum inuitat ad bibendum si alter ebrietur ut discedat. **T**h. Si vero sic sit quod credit eum esse vere cùdum et quod puericundia non accipit necessitatem

14.

suam: tunc si alter inuitat ipm ad hoc ut ille accipiatur necessitatē suā: non peccat inuitās. etiā si illi accipiat plus q̄ necessitatem sit. a tamen peccabit ille
TS; veiale peccm eē pōt ebrietas. qn̄ quis immo-
derate sumit vīmū s̄ non estimat potū esse imber-
are potentem. Item qn̄ vltra necessitatem q̄s ac-
cipit. s̄m̄ mensurā tñ̄ p̄ceptibilem. est veiale pec-
catū. Cancellari⁹ breuiter sic dicit. Ebrietas mō-
lis est a gñalitet ois delcātiō cibi a potus. qn̄ ali-
quis tanta libidine comedit a babit. q̄ postponit
deum. sic q̄ etiā vbi dei preceptum vno modo v̄l
alio deberet violari: nichilomin⁹ a tali delēcōe
non cessaret. Secus si delectetur etiā ex consensu
libero citra deum non hoc facturus si de⁹ phibe-
ret. tunc enim nullū est vel tantum veniale deli-
ctum. Et habz hec regula in multis alij̄s materij̄s
vñilem locum suum. Inebriare vero alium scien-
ter. vt vñi careat rationis in eius notabile detri-
mentum. peccatum mortale est. **H**ec ille. Orcte
rea notat Alexander q̄ omnes quinq; sp̄ecies
versus. Preprope laute nimis ardentem studiōse
spālia peccata faciunt circa vñi m̄ potus cuiuscū
q; immoderatum. plus tamen circa inordīnatū
vñi vīni. **T**Filie gule fūt. i. vna ē inūdicia que
est inordinata emissio q̄rūcūq; supfluitatū vt v-
rīne vomit⁹ lēc semis. De q. s. de luxuria. c. q. s. i. t.
Scđa est multiloq; vbi ē multitudō locutōis

15.

cum supfluitate vel preter utilitate aut necessitate.
 Dicit Alexander et si eundem aliud est per
 prae multiloquium et verbositas sive linguositas
 Nam verbositas sive linguositas sonat in cōtem
 ptum pueritatem ex fluentiā supflue et mordi
 nate locutōris multiloquium vero non determinat
 tantum quātū linguositas sed stat in genere. Ter
 tia filia est ebetudo mentis vel sensus circa intel
 ligibilitia scilicet et causant p̄cedentes et hec ymmo
 et sequētes filie ex sumis ciborū vel potū in mordia
 te suptorū caput turbancium. et gubernaculū per con
 sequens racōis amouētibus seu impedientibus
 quo sublato ebetur mēs. ligua dissoluitur. et cor
 pis armonia. Est igitur ebetudo sensus. debilitas
 mentis circa cōsideracionem spūalium bonorum. et
 oritur ex gula. Cecitas autē mentis est omnimo
 da priuacō cognitōris spūalium bonorū. Quan
 do talis. sicut et ebetudo sensus est voluntaria.
 sicut patrī in eo qui affectus circa carnalia de spi
 ritualib⁹ subtiliter discutere fastidit vel negligit
 tunc est p̄cēm. Et hec cecitas mentis est filia luxu
 rie. Stultitia vero est ebetudo quedā cordis aīe
 et obtusio sensuū intellectualium in respectu dei.
 et altissimarum causarū. puta cum homines apter
 affectum nimium ad terrena. despiunt eterna. et
 est p̄cēm oppositū sapiētie seu contemplaci. Quā
 ta est mepta leſicia q̄ orie. q̄n gubernaculū mentis

id est ratio ebet atque seu sopia. **¶** Quāta ē scurritas
 seu iocularitas ex eadem radice. i ope tamē
 quā tunc sicut nō potest cohiberi lingua. ita nec
 mēbra alia cohibentur. quin ad ridiculosos vel
 etiam ad honestos motus ferantur. **¶** Sub prefa
 tis plura alia vicia continentur videlicet ludi. exces
 sus seu iocū in verbis vel factis. a dici pot ioculari
 tas. q̄ ibi est vicium in multis casibz. **¶** Primo et
 principaliter qñ in ludo assumūtur verba & facta
 turpia. **Sed** si ibi assumūtur v̄ba vel facta nocti
 na proximo ut sit detrahēdo infamādo a h̄mōi.
Tercio qñ totaliter in ludo grauitas aī ē solūtū
 in mēbris vel in armonia aīe. **Quarto** qñ non co
 gruit aut p̄sona aut loco aut tpi. a sic de alijs cīc
 umstantijs. **Quinto** quādo sit directe in doctrī
 na sacra. **Secus** si non admisceretur ei s̄ interpo
 nere ē distincē ab ea. **¶** Ludus a ioc⁹ est licitus
 si prefata defūt. **Quādoq; ē pccm veniale**. ludus
 sup̄ fluus. vt cum aliquis non tantū afficitur ad
 lucidum. q̄ ppter hoc committat vel relit committē
 re aliquid contra dilectiōēm dei aut prīmi. **Nec**
 tale pccm potest fieri. **Primo** quando aliq̄s cau
 sa ludi v̄tū turpib⁹ v̄b̄ & factis. **Sed** si qñ v̄tū q̄s
 cā ludi v̄bis & factis nobiliter nocuus primo. v̄b̄
 ē qñ talib⁹ v̄titur q̄ vergūt i p̄xi nocumētū q̄ de
 se fūt pccā mōrlia vt qñ sit ad infamādū. furadū.
 decipiēdū aut luxuriādū. **Tercio** xp̄f defēm debita

11

18.

Capitulum

circumstantiarum. pura cum aliqui utuntur ludo
temporib⁹ vel locis indebitis. Aut etiā ppter cō
uenientiā negotij seu psone. Et hoc quidē quādo
q; potest esse pccm mortale ppter vehementiam
affectionis ad ludū cuius delectationē pponit aliquis
dilectioni dei. ita q contra preceptū dei vel ecclie tali
bus ludis vñ nō refugiat. vt de tornamētis vide
tur cōtingere. Qñq; autē est pccm veniale. vt cū
aliquis nō tantū afficitur. ad ludum q ppter hoc
vellet contra deū omittē. Agrestes aut̄ dicuntur
p oppositum hñtes viciū qd̄ alio nomine dicitur
duricies. a sunt qui a ludo licito deficiunt a ioco.
Tales neq; sibi dicunt aliqd̄ rediculū. a dicentib⁹
molesti sunt. *Choreisare* s̄m *Albertum.* i. curre
tibus potest fieri sine pccō. primū q fiat tpe debi
to scilicet gaudij sicut in nupcjs. vel tpe victorie
vel liberacionis hominis vel patrie. vel aduentu a
mici de terra longinqua. Sedm vt fiat cum hone
stis. de qb; nō oriaē psumpcō mali. nō cū leccatori
b; a cū leccateb;. Terciū ē q fiat a psois seculai
b; q dericis monachis a monialib⁹. spūalib⁹ de
dicatis. talia illicta fuit. Quartū est q honesto
modo fiat. nō gesticulacōibus nimis in honestis &
inordinatis. Quintū q catus exercitans in talib⁹ a
musica nō sit de illicitis sed de morib⁹ & de deo. De
melodia autē nō est curādum. *Choree* s̄m eund
sunt male triplia de causa. Prima est p̄ncipal

19

f 3

est mala intencio. ut qñ sunt ad oñdēdā vel pno
 tandam libidinem. sicut fere oēs modo exercent
 Alia cā est qñ nō sunt suo tpe ut tristiae scilicet
 vnde penitētib⁹ ludi interdicuntur. **Tercia** ex p
 sona vnde dericis ut supra interdicitur. **Pec**
 cane mortaliter choreantes siue in festis. siue in
 pfestis illicitas chores ducētes s̄m v̄l. **Si** hoc
 faciunt causa incitandi se vel alios ad libidinem
Sed o si tunc chores ducunt dēsuetudine licet
 hoc non faciant corrupta intencōe **Si** aut aliqua
 vel aliquis raro & sine corrupta intencōe se immi
 scat h̄mōi chores. q̄ sit mōrē non aud̄ dicere
 nec q̄ sit v̄niale q̄ videtur approbaē tal psona
 chores tales & suo exemplo dare exemplum ali
 is similia faciēndi **Sed** aduerte q̄ ille doctor vidi
 tur loqui de illicitis & non de licitis chores. **Quer**
 tur **An** liceat histriomibus aliqd daē **Res.** **Aller**
Aut datur ut soueantur in vicio. scilicet qd non
 exercent sine mortali peccato. & tunc est mortale
 peccatum et magis dans q̄ histrio peccat. **Vii**
 de **Crib**. tres gradus ponit. primum histrionom
 Secundum videntem. **Tercio** dantem. **Scđ** pl⁹
 peccat q̄ primus s̄m cum. & tertius plus q̄ scđ⁹
Aut dat causa inanis glorie. ita q̄ nō intēdat ip
 sum souere in vicio sic ē v̄niale peccatū. **Aut** dat
 soli cā necessitatis. vt cū vid̄ ipm sūme indigen
 tematūc daē ē meritorium. **Querit** vtrū licitū

20

21

sit inspicere histrionica scilicet quod non sunt sine mortali peccato. Res. sed eundem quedam inspectio est transitoria que fit quando inspicitur huiusmodi causa curiositatis. non intendendo delacionem; quod moueatur ad luxuriam. et hoc non est mortale peccatum. ¶ 22 Re uelacione secreti ex ebrietate aliqui oritur. ubi enim ebrietas ibi nullum secretum. unde puerbi ultimo Nullum secretum ubi regnat ebrietas. Non enim in nullo casu licet reuelare sigillum confessionis. alias peccatum est mortale. Sed reuelare sigillum secreti tunc licet est. quoniam sunt talia que pertinet ad corruptionem multitudinis spualem vel corpalem vel in graue dampnum alicuius personae vel si quid aliud est hunc modi quod quis palpare tenetur vel testificando vel denunciando. quia contineatur debitum obligari non potest quis per secretum communicationem. quia in hoc frangeret fidem in quam alterius debet. ¶ Recipiens autem sigillum secreti in talibus quod quis perdere non tenetur. sic per sigillum secreti ligatur quod nullo modo tenetur ea perde etiam ex precepto superioris. quia seruare fidem est de tunc naturali. hec vero. Alexander dicit Reuelare peccatum occultum alterius potest aliqui beneficii. quando scilicet fit non causa nocendi. sed causa corruptionis. et ei quod possesse potest non obesse non est occultum per sacramentalē

confessionem. a hoc nullo modo potest reuelari. Similiter
 si sciretur per secretum omissionem. sic enim reuelare
 non debet nisi forcius vinculum superueniat ut ex
 cōmica cōsis vel preceptū dīstricti. ¶ Est igitur triplex
 sigillum. Vnum confessionis. Aliud secretū for
 maliter cōceptū ab alio. Tercium quādū aliquis ab
 amico p̄cipit vel audit per remissiliter credit aliū
 velle habē sub secreti sigillo. postremum ligat. S
 minus quod sim. primū maxime Et ut per pa. ix. dicit
 quodlibet illoꝝ sigilloꝝ frāgēs peccati mortaliꝝ in via
 p̄ire potest licite. De isto ultimo sigillo confessionis no
 ta tres cōdūctiones per pa. m. 2. di. 21. quoniam vite
 licet tria ḡna p̄sanarū tenent ad sigillū confessionis
 ¶ Est ergo cōdūctio prima. Sacerdos qui audit con
 fessionem alicuius tenetur celare per omnibꝫ rōm
 materie. quia sibi cōmittitur subsecretū. a racōne
 forme quia in sacramento p̄nie. Vnde est reueula
 tor confessionis non solum qui in spāli nominat
 crimen et criminōsum; sed etiam qui in generali l
 psonā que ex hoc potest agnoscere. vel crimen persone
 in generali. Sic quādū sacerdos cōn parochianū cō
 querēt per negare ei euākistia. dixit publice sacerdos
 per hoc faciebat per ille habebat p̄cēm a quo eū nō po
 terat absoluere nec ille volebat ire ad episcopum.
 ¶ Sed a cōdūctio per ad celandū cōfessionē tenetur
 iste ad quē confessio peruenit siue licite siue illicite
 te mediare siue immediate. Exemplum de licite

28

29

30

atimmediate ut contingit de nō sacerdote q̄ audit
 confessionem in articulo necessitatibus de peccatis mortali
 b⁹ vel remialibus. similiter interpres quē pro se
 adhibet. Sic qui casu audit. p̄mō quicūq; audit
 vel ad quēcumq; confessio puenit tenetur ad celā
 dum. **T**ercia cōclusio ille tenetur celare q̄ ali
 quid aliter audiuit q̄ in confessione. si recepit q̄si
 in confessione sicut qn̄ aliquis dicit alteri. **E**go di
 co tibi hoc quasi in confessione. **R**ecipiēs tenetur
 celare non tanq; ex confessione seu sacramento
 quia nullū ibi fuit. **S** ex promisso Et q̄uis tam re
 cipiens q̄ omittēs tale sigillū videatur irreuerē
 tiam facere sacramēto in eo q̄ nichil est equalē
 celandum ei qd̄ in confessione sc̄itur: tamen si quis
 recipit tenetur celare. **S**ed querēs Que sunt ista
 ad quē se extendit sigillum confessionis. **R**īch; idē
 p̄ tres cōclusiones. **P**rima illa ad que primo et
 principaliter se extēdit sigillum confessionis sūt
 peccātūs confessi & circumstātie inq̄sumū h̄mōi. vnde
 etiam tercia psona cum qua quis peccauit cadit
 sub illo sigillo si. in confessione expressa est. p̄mō
 cum aliquis dicit confessor **E**go audiui tale peccātū.
 qd̄ tamē nō audiuit nisi in confessione cadit sub si
 gillo de necessitate. nō tamē absolute. si sub con
 dicōe. sc̄ilicet si ex placōe ratiū verborum posset p̄
 se vel p̄ accusū directe vel indirecte aliqua verecun
 dia vel cōfusio vel suspicō generali mala vel aliud

27

nocumentū puenīe ḡfīenti. ¶ Se dā cōdūsio Sub
figillo ḡfessionis cadunt etiā non pccā aliquando
illa sc̄ p que posset directe vel īdirecte pccm̄ pro
di. vnde si homo non potest ḡfiteri pccm̄ p̄prium.
misi reuelet confessionem non dī confiteri illud
pccm̄ durante tali casu. sed sufficit conteri. et ha
bita oportunitate. postmodum cōfiteri. non reue
latur confessio. quia maius est vinculum de nō ē
uela nō q̄ de confitendo. ¶ Tercia cōdūsio nō
pccā q̄ possunt dicā sine reuelacōe pccrū. nec di
recte nec īdirecte cadunt sub figillo ḡfessionis. vñ
de ea q̄ confitens interserit in confessione q̄ non
sunt pccā nec circumstantie. nec potentia deducē
in manifestacōe cōfidentis. vt q̄ in tali terra fuit
bona blada vel huiusmodi. si in dicendo illa nō
det intelligere confessori. q̄ velit ea celari. ita
non cadunt sub figillo. nisi de congruitate. vmo
dicens aliquem audisse de peccatis. confessum
nominando. non peccat. quia omnis homo men
dar id est peccatori est. Sed si diceret sibi confes
sum. A. de magnis & multis peccatis. esset reuela
tor confessionis. ¶ Finaliter regulam ponit i
dem doctor q̄ quando per locutionem de pecca
tis confessis potest deueniri per se vel per accidē
cōe. vel suspicōem. vel opīmōe. l. dubitacōe de
confesso. vel īq̄ptum sibi per hoc p̄t prouenies

28

29

deterimentum in aia. vel corpe vel possessione. vel fama vel amicis ut inquitum per hoc potest in populo scandalum gnari. vel confessio magis odiosa. vel minus dilecta. vel magis onerosa. vel minus preciosa reputatio tunc raro vel non quod potest contingere quod ex reuelacione per seconum in confessione auditorum a per viam aliam non scitorum possit contingere aliquid de predictis in ouementibus. quis forte quoniam ne lum contingat. unde multum habet timere quod non dicat vel quomodo dicat.

De inuidia Capi. A.

Inuidia est dolor seu tristitia de bono alieno inquit scilicet estimatur ut diminutuum proprie glorie vel excellentie. et in quantum alter excedit ipsum in bonis. Alexander dicit quod tria sunt in inuidia

Vnum est principale scilicet displicentia visionis siue que est secundum visionem. dicente Seneca Quidquid mente fugimus. ingestum oculis vix videmus. quod sicut aliquid placet amarit ita aliquid displicet inuidentia. Et hec displicentia dicitur non acceptatio hec displicentia est vel per visum interiorem vel exteriorum. Secundum est sequens ad primum ut dolor exteriorum. Scilicet illud dolorem vel odium manifesta odium. et per illum dolorem vel odium manifesta tur primum principale inuidie. scilicet illa displicentia visionis. siue illa non acceptatio. Tercium vero est in quo inuidia radicatur. scilicet ira. quia ex ira inueterata nascitur odium et inuidia. Quartum quod in inuidia reputatur preter id quod est peccatum

est pena. Vnde in dissimilone dicitur dolor seu tristitia. pmmo facit impressionem in corpe ipsa inuidia. et inuidus seipm prius q̄ inimicum punit. Et q̄tū ad hoc q̄tū dicit inuidia maximū pccm. q̄ nullū aliud ita se punit. vñ glo Gal. 1. Nam festa sunt opa carnis. emulaçōes et inuidie. Glo sa dicit Ambro. huic vultus tumax. toruus alpe dus. pallor in facie. in labijs tremor est. ē stridō i dentibz. verba rabida et effrenata. cuitia et manu ad violentiā pmpta. et si gladio interim vacua o dio tamen fuisse mētis est armata. Respicit autē ppiā excellentiam inuid⁹ aliter q̄ supbz. licet i vtroq; vicio excellentia sit motiuū. q̄ excellentia q̄ est supbie non ponit q̄ diminuat vel auferatur bonum in alio. s̄ excellentia inuidie hoc ponit. In superbia enim est amor excellentie id est excellitudo. et hec est magnitudo in potentia vel magnitudo in aliquo alio bono. Sed non ponit q̄ minuatur vel auferatur aliud in alio bono. Vnde superbus vult excellere super alios. s̄ non appetit ratione superbie q̄ aliquis amittat aliud nec auferatur vel minuatur bonum suum. sed appetit excellere super ipsum. Sed excellētia in inuidia dicitur comparative. quia inuidia vult super alios excellere. et eoz excellentiam vel bonum minui vel auferri. Sed hoc est quia appetit excellentia singulariter. Vnde singularitas ē

adiuncta sive excellētie. a ratiōne illi⁹ appetit bonū
 in alio minui vel auferri. a ideo etiam inuidia dī-
 citur de excellentia litigare. Ex quo etiam patet
 q̄ inuid⁹ vt sic semp minor ē vel minorem se exi-
 stimat. Inuidia etiā; inq̄ptum hmoī semp est re-
 spectu superioris in pūti vel i futuro. Superioris dico
 vel simpliciter vel s̄m estimacionem inuidentis.
 Vnde inuidet parib; nō quia pares; s̄ ne fiant il-
 li supiores. Inuidet inferioribus nō quia inferio-
 res sed ne fiant ei pares. Dicit etiam emulacō et
 inuidia solum. q̄ primum est in exteriori effectu
 s̄m vero i corde. Hec de Aller. vi de hoc. f. 9. Diffi-
 cult̄ p̄tēra s̄m tho. inuidia a odio. q̄ inuidia
 est que diffinita est. Sed odium est appetitus
 desiderium mali. primi absolute id est inquātū
 malum. Sed inuidus appetit malum alteri⁹ pro-
 pter appetitum glorie. Iesus autē appetit malū
 alteri⁹ sub ratiōne iuste vñdide. Odium vero dei
 ex deliberacōe p̄cedens est simpliciter maximum
 oīm peccōrum. a peccātū in spiritum sanctū. ac oēs
 eiusdem. vi. species vesciens de hoc habes supra
 e. i. f. 16. Igitur odium proximi duplicitē cōmit-
 atur. uno modo quō ad naturam a est quādo ali-
 quās primum ledere intendit. in manifesto v̄l in
 occulto. Alio mō quo ad grām. a est qn̄ aliquis
 proximū ledere intendit aut i manifesto aut in oc-
 culto quo ad grām. Inuidia dīcē contrariae

precepto de dilectione proximi. De qua dilectione
dat Cancellarius quinq; regulas. **C**hristiana dilectione
proximum sicut seipsum est velle proximo ea
omnia q; sibi rectam rationem homo vellit sibi p
roximum suum velle. **H**ec autem sunt indisponibili
ter bona caritatis et glorie. **S**ed a q; bonis fortu
bus in primis sui et aliorum non quilibet tene
tur velle illa cuicumq; proximo suo. sed aliquā
do non velle. quia et secundum rectam rationē ita
deberet homo velle de seipso. **S**ic Iudeus cu; amo
re proximi necat ipsum. aut bonis spoliat. **S**ic
ingenium et scientia et diuitiae possunt desiderati
iūti vel illi proximo non adesse dum noctura ce
duntur. **T**ertia ab inimico pato totaliter sati
facere de iniuria ego teneor satisfactionem fulci
pere vel indulgere. tamen verbum meum aut so
cietatem solitam. aut alia dilectionis signa. pol
sum interdicere ad mei et sui cautelam et non
ad rancorem. **Q**uarta Inimicum non para
tum corrigi diligo quantum sufficit ad salutem
si ei nolo malum damnationis neque dampni
temporalis per iniusta media. **Q**uinta Inimi
co meo incorrigibili optarephas habeo ut tali
ter sibi sit in anima vel in rebus. qualiter sufficit
ad hoc q; neque michi neq; reipublice alias in
iuste dampnum possit inferre. **T**est iniuria ex

suo genere pccm mortale. qz directe contrariat
 bono primi vel diuino s. caritati que cogaudet
 reitati. nec emulatur. Aliquando inuidia nullum
 est pccm. videlicz qn dolor de alieno bono est mo-
 tus primo mō primus. ex natura siue negligen-
 tia voluntatis veniens. sicut quidam naturaliter
 inuidi sunt. et illa non est in p̄tate nostra qz pro-
 uenit ex malitia aliquando cōplexionis melanco-
 lice. **V**eniale pccm est inuidia id ē tristitia de
 alieno bono. quādo est motus. sed o modo pri⁹
 id est qn appetitus sine op̄leta deliteracione tali
 passione afficitur. **C**um autē dicit q inuidia est
 tristitia de alienis bonis; notat sanct⁹ **T**homas
 q tristitia potest. & modis de bonis contingere.
 Vno modo quādo aliquis dolet de bono alicui⁹
 inquantū ex eo timetur nocumentum vel sibi ip-
 si. vel etiam alijs bonis. Et talis tristitia non est
 inuidia. q potest esse sine pccō. Alio modo potest
 quis tristari de bono alteri⁹ nō ex eo q ipse habet
 bonum. si ex eo q nobis deest bonum illud qd hz
 ipse. & hoc p̄prie est zelus fm p̄hm. Et si iste zel⁹
 sit circa bona honesta. laudabilē fm illud. i. coē.
 i. Emulamini spūalia. Si autem sit de bonis tem-
 poralib⁹. potest ēē cum pccō & sine pccō. Tercio
 modo aliquis tristatur de bono alteri⁹ inquantū
 ille cui accidit bonum est eo indignus que qui-
 dem tristitia non potest. & non debet sine pccō ori-

ex bonis honestis. ex quib; aliquis iust⁹ efficitur
 sicut dicit p̄hus S; de diuinis. et de talib; que
 p̄nit. puenire dignis et indignis. et quia talia bō
 euemunt etiā indignis ex iusta dei ordinacōe seu
 dispositōne vel ad eorum corrōnem l; ad eoz dā
 p̄nacōne. Ideo talis tristitia prohibet in p̄s. Noli
 malignari in malignatib;. Quarto mō aliquis
 tristatur de bono alteri in cōptū alter excedit ipm
 in bonis. Et hoc est etiam fīm p̄hīm p se malū. qd
 dolet de quo gaudere deberet. s; de bono primi et
 est ex genere suo mortale. mī qn est imperfectus
 mot⁹ appetit⁹ sensitui. et qn ē passio solū. sicut e
 tiā in pueris inuenit. De tristitia vero accidie
 vide infra. c. g. 5. 2. Filie inuidie sunt. r. vna ē
 odium de quo dictū est. Alia exultatio in adue
 sis proximi. tercīa est afflictio in prosperis. primi
 de quib; duabus est regula illa. Cancellarij q
 inuidia q est dolor de alieno bono. vel gaudium
 de alieno malo ex genere suo mōrīlis est. qz coī
 caritatem. presertim si dolor sit de bonis spiritua
 libus. sed ex def. cū deliberacōnis ut in primis mo
 tibus. vel ex malicia complexionis melancolie
 potest non esse veniale p̄cēm. Quarta filia est
 detractio. Est autem detractio demigratio alienē
 fame p vba occulta. Et sit. o. mōis. Primo qn q
 crimē falsū imponit altei. Sedo qn p̄cēm altei p v
 ba ad aug; sc̄iēter. Tercio qn occētū aliqō éuelat

Quarto quādō id qđ est bonū dicit mala inten-
tione factum esse. Quinto quādō negat bonū alteri
et. Sexto qñ maliciose bonū alteri tacet. Et intel-
lige i omnib⁹ predictis qñ talia fiunt in fame de-
migracionem. ¶ Detractio fit duplicit peccati modi
le. Primo quādō quis de alio obloquitur seu de-
trahit alteri ista intēcōe. et eius famam demigret
Sed o modo qñ quis dicit aliqua verba p q̄ dimi-
nuitur fama alicui⁹ nō hoc intendes. si aliquid a-
lud. et tamē verbū qđ loquitur est a deo graue
p notabiliter famā alterius ledat. et hoc p̄cipue
est verum in his q̄ p̄tinent ad honestatem vite
Veniale peccati est quādō aliquis dicit aliqua v-
ba per q̄ diminuitur fama alteri⁹ i modico vel le-
ui nō hoc intendens sed aliquid aliud. ut si p̄fe-
rat ex animi levitate vel ppter aliquod nō necessa-
rium. Nullum vero peccati est. quādō per verba
alicui⁹ diminuitur fama alteri⁹ ut cum loquēs
hoc nō intendit. si p̄fert ppter aliquod bonum debi-
tis cīrcūstantijs obseruat̄. De talibus et similili-
bus dat. Cancellari⁹ hāc regulā Detractio q̄ est
diminutio fame alteri⁹ occulta. et diffamatio que
est publica vel contumelia. et exprobracio que fiunt
in facie eius qui leditur. fiunt ex genere suo mor-
tales si dampnum l de decus sit notabile. et si nō
trahantur extra propriam rationem. ut si fiant ad
cautelam aliorum ne seducantur. Aut p bono rei

13

publicē vel cōitatis alicui⁹. aut p correcṭōne fra
terna. Sed apud imperfectos ista bene agere sc̄l
alios recte. increpare sicut a se digne laudare bis
ficiūm est. De p̄fatis vide supra. c. 7. f. 23. ¶
quid de audiēte detractorem. R. es. q̄ fm̄ tho. au
diens detrahentē a qui detractorem ad hoc cōdu
tit peccat tantum sicut detractor. Qui vero detra
ctorem libenter audit. a detracṭio ei placet ppter
odium eius cui detrahitur. similiter peccat sicut
detractor. pmmo qñq; magis. Qn autem detra
ctio alicui non placet s̄ ex timore vel negligentia
vel etiā verecundia quadā obmittit repellē de
trahentē p̄cecat quidē s̄ multo min⁹ q̄ detrahēt.
Et potest fieri in eo etiā cui detracṭio non placet
mōle p̄cēm triplicē. Uno modo qñ alicui ex offi
cio incūbit detrahentē corrige. Scđo ppter aliqui
piculum oñis detracṭōrem. Tercio ppter timorū
huānum dimittit q̄ ē aliqui mōle p̄cēm. vt h̄o
supra capitulo quinto. f. 11. a. 16. ¶ Veniale per
tum est audire detrahentem quando alicui non
placet detracṭio. s̄ tamē corrigerē dimittit ppter
timorem. verecundiā. seu negligentia. p tūc talia
nō sūt mōlia. Sed quō d; corrigerē quis detra
tem. R. es. si v̄tū dicit detractor. dicat ei ēdargū
do de hoc. q̄ peccat fratri detrahēdo vel saltem oñ
dēdo p tristiciā faciei q̄ ei detracṭio displiceat. Si
aut̄ detractor dicit falsū. corrigat eū de flitate v̄to

14

Preterea qd p̄fatis diffīlē est tenetur quis ad
restituōnem fame sicut ad tpalium retū restitu
cōnem. primo qn̄ quis abstulit famā falso dīce
do & iniuste. ordīnē sc̄ilicet debitum nō seruādo se
tūdo qn̄ abstulit famā verū dīcedo h̄ iūste puta
qn̄ aliquis pdit crimen alteriō cōtra ordinē debi
tū de hoc vide tractatū quē collegi de manuali cō
fessor̄ in fine **¶** Quinta filia est fusuracō. **E**sta aut̄
fusuratio qua q̄s p̄ occultā oblocūnē inter aī
cos seminare discordiā mītitur. & separare amīciāz
p̄fert enim talis de proximo que p̄nt emouere
animū audītēs. **E**t q̄uis talis non mītendat
semper simpliciter malū dicere. mītēdit tamē di
cere qd animū vniū possit perturbare oīra alium
etiam si sit simpliciter bonum. & tamen appārēs
malū inq̄tum displicet ei cui dīctur. **D**īctur etiā
am fusurro bīliguis qd idem est. qd fusurro mīti
tur ex vtraq; pte amīciām rūmpe. & ideo dua
bus linguis vtitur ad duos. vni dīcens malum
de alio alteri vero dīcens bonum. **J**udicium su
spiciofū. quia sepe extra ex iūdicia oritur. **I**dcir
to notandum fīm tho. qd **J**udicium est diffīlē
vel determinatō eiō qd iūustum est. **J**Fit autem
Judicium in genere tripliciter. uno modo quan
do est contra rectitudinem iūsticē. & tale dīcē
iūustum vel puerfum seu temerarium. cum nō
sit debitus oīditionib; ab illo qui hab; potestate

14.

16.

17.

in iusticie. Secundo modo quoniam iudicat homo in his in
 quibus non habet auctoritatem. a dicitur **Judicium** vnius
 patrum sumit quod ex parte ipius per quem sit iudicium. Alio
 modo dicitur presumptuosum quia presumit id quod
 ad se non pertinet. puta quoniam aliquis iudicat de intentione
 cordis vel aliorum incertis. Similiter quoniam homo non habet iuris
 iurisdictionem vel si habet non extenditur ad illam cau-
 sam vel personam unde peccatum est iudicandum de rebus
 diuinis quae sunt supra nos quae debemus simpliciter cor-
 de credere non scrutari temerarie. Sic nec secularis
 iudex debet iudicare de clericis ubi ei non subicitur.
Tercio modo quoniam de est rectitudo regum. puta quando
 aliquis iudicat de his quae sunt dubia vel occul-
 ta propter alias leues conjecturas. a sic dicitur **Ju-**
dicium suspitionis vel temerarium. **P**ro cuius
 intellectu notat Alexander quod **Judicium** est sen-
 tentia firmata. **S**uspicio non iudicium sed est opinio
 mali ut dicit thomas ex leibus procedens inde
 eius. vel quod idem est ut Alexander dicit accepta
 tio unius partis cum formidie alterius. a de ista
 suspitione dicit Alexander quod primum iudicium
 est ex errore procedens temeraria sententia vel
 suspicio mali de occultis aliorum. Et dicit sanctus
 thomas quod potest fieri tripliciter secundum tres gradus
 primus est quando homo ex leibus indiciis de
 bonitate alicuius dubitare incipit. et hoc est le-
 ue et veniale peccatum. Secundus est cum aliquis per certa

Cap. 11.

maliciam alterius estimat ex leuibus indicijs a si
hoc sit de aliquo graui est peccatum mortale iniquatum
non est sine contemptu primi. Sic etiam dubia i peccatis
interpretando quo ad vitam primi in grauibus
determinando siue dissimilando est simile peccatum. **C**a
cel. addit zelotipia que est vellemens amor suis
preciosus non satis fidens de re amata. Et ille suspicio
tiones maluole ut dum aliquis semper putat ir
riter a falli ut quidem melacolici; a quicunque ex rell
giofis. tales faciliter cadunt si non reprimantur.
Sed si addatur sensus liber. sunt ut plurimum
mortalia delicta aut mortuum delictorum vellemes
causa. **T**ercius quoniam quis iudex ex suspitione. p
redit ad aliquem contempnandum. a hoc etiam est
mortale peccatum. **J**udicare autem alterum tantum ma
lum si fiat ex officio iudicij a per testes legitimos.
non est ex se malum sed virtuosum. etiam si per consi
fessionem aut aliter sciretur esse per iudicem immo
cens nec aliud patet effugium quin suo fungera
tur officio. Sed quereres. ex qua suspitione potest
dici iudicium redditum. a ex qua non. **R**es. **A**llerander
Est iudicium quando eorum quae sunt in corde
a est iudicium aliud eorum que sunt in ope. Quo
modo potest esse probatio. quodammodo non. **O**cculta
rum ergo cordis a occultorum simpliciter opis non
est faciendum. **J**udicium per suspitiones. ut homo so
lis suspicione immitatur. ubi vero est opus quod per

signa pbari potest: distinguēdum est. Est enim
suspicio similiter presumpcō triplex. temeraria.
probabilis. a violenta. Temeraria qñ multa sūt
signa boni a pauca mali. a tunc iudicare ex suspic-
tione id est odespnare est peccm mortale si fiat
cum deliberaōne. vt in fīs. dictum est. Si vero
fuerit suspicō probabilis. qñ multa sunt signa
mali a pauca boni. tunc iudicare ex hmōi peccia-
tum est. si non ita graue. Sed veniale dū stat in
suspicōne. Si vero veniat ad assertōnem firmam
cum p̄tinaciā: p̄sumitur eē mōrle. Item est suspic-
tio violenta cum omnia signa mali apparent et
nulla boni. a tunc non est peccm. Et de isto etiam
dicit Cancel. sic Judicare p̄pria estimacōe alium
ex aptis signis exterioribus. que nō p̄nt bene fiti-
ri. non est ex se peccm mōrle. licet qñq; sit curiosi-
tas venialis. qñq; mortalit̄ dum homo ab alijs
melioribus aut debitis nimis impeditur. aut dū
p̄ hoc in superbiam erigitur. ¶ Queritur de qui-
bus personis possit iudicium suspiciofum habei-
ti de quibus non. Res. idem per sex regulas. Pri-
ma de eo de quo constat esse bonum. non est indi-
candum esse malum. et si iudicatur: est peccatum
alias iniuria fieret primo. Sed a de eo econuerso
de quo ostat eē malū. si iudicat. l' dicit eē bonū. eē
eē peccm. qz eē mēdaciū. Tercia ubi vero nō con-
stat de aliquo q; sit bonus. nec constat q; sit malū

presumēdū est ibi de quolibz iuxta regulā in
ris q̄ sit bonus donec ostet vel appareat cōtrariū
a tamē potest ostingere q̄ ille sit malus. **C**Quar
ta non aut̄ de quolibz presumendū est q̄ sit malus
donec constet contrarium. **C**Quāta quāvis in
vnoquoq; sit aliqua p̄emītētia. dicente ap̄lo q̄
arbitremur alios supiores. Hoc intelligēdū ē
ad imitacōnēm humilitatis nostre. q̄ quantū bo
num cōtulerit deus alij. nescim⁹. Non tñ si cōstet
de maliciā actuali p̄ tpe illo. debem⁹ ip̄m iudicāē
bonum. **S**exta Et q̄ in quolibz instanti malus p̄
nitete potest; ideo si post actum peccati mortalis ap
pareant in tali signa p̄mitētē. suspicādū ē ip̄z
esse bonū. Q̄uis etiam in bono aliter sit q̄ in ma
lo q̄ p̄ vno malo de quo ōstat potest dici malus
pro vno vero bono de quo constat. nō potest p̄
pter hoc iudicari siue dissimili bonus. Bonum enī
est vno modo. malum autē omnifariū s̄m dyo.
Aliter autē est iudicand⁹ de actib⁹ q̄ de personis
quas semp possum⁹ iudicāē bonas. presumendo
q̄ auerse sint statim. **Q**ueritur cū dubia sint i
meliorem ptē int̄pretanda. cur hoc sit Res. scdm
tho. Quā sic nō sit iniuria primo. alias fieri pos
set Alexander vero dicit idē q̄ s̄m Senecca ex hu
manitate sapiēs quidqd accidit tene ill⁹ int̄pre
tando. leuat & magnificat. quidqd dubiū est ex
humanitate inclinat in meli⁹. Et si queritur qđ

sit ista humanitas. Respondeat Est vis insita huā
 ne nature a principio qd sicut p sinderesim fit re
 spectus ad propriam salutem; sic p hūc habitū na
 ture fit respectus ad ea qd sunt primi. ¶ Querit
 An de occultis cordis homo alium iudicare possit
 Ref. Solius dei est iudicare de occultis cordis iudi
 cō certitudinis. Sed quia puer. 2 A. dicitur. Quo
 modo in aqua resplendit vultus pspicentis; sic
 corda hominū manifesta sūt prudētibus Et Eccl.
 .19. Ex visu cognoscitur vir et ab occursum faciē
 satus math. qd. A fructibus eorum cognoscuntur illa
 manifestatio qd corda dicuntur et manifesta pnu
 dētibus non est nisi qdā notitia fm̄ coiecturā. P
 pter quā non debet homo pcedere ad iudicium
 bonitatis aut malicie fm̄ certitudinē. Sed ex hoc
 potiori qdā p sūpco. Si littere dicit ad sc̄as dicit
 ee. qdīctua cātetur ex indicijs extioribz eorum qd la
 tet in corde Ad tertiam vero dicit qd frēus dicit
 illa indicia manifesta p qdīctua agnīco presupſi
 onis non certitudis. Vel si p fructū intelligē p
 catartūc sunt ea qd sunt manifesta ut blasphemia
 furtū et p illa iudicare permittitur. ¶ Querit
 An hō seipsum de occultis cordis iudicare possit
 iudicō diffinitionis. Ref. fm̄ eund p. 7. iudicioēs
 Prima loquendo de persona et de futuro etiā de
 fragilitate sua. aut de pertinente ad fragilitate;

21

22

Capitulum 8.

fatis de se certā. quis potest pferre sententiam.
de virtute aut̄ sua vir̄ aut nūq̄ potest de se ferre
sentētiam veram. potest tamē hō q̄nō habet cō
sciām mali habere certitudinem cōfidentie de futu
ris & si nō certitudinē iudicij. vñ. i. Joh. 3. Si cor
nostrū nō reperit̄ deit nos. fiducia hēm⁹ ad dēū
q̄ quid qđ petierim⁹ accipiem⁹. **Sed** a loquēdo
de facto psonae. de actōne. et de pīti & tunc homo
potest de se certam dare sentētiam quo ad gen⁹
opis tom̄ vel mali vel iudicij. **Tertia** loquen
do quo ad psonam. tūc de malo pōt hō indicare
sed de bono non. nisi fuerit ex spāli gratia data a
domino. sicut quādō dixit aplus Certus fū q̄ nec
mors ic̄ me sepabūt a caritate xp̄i. Potest tamē
vt pri⁹ dem⁹ est haberri certitudo cōfidentie. **Quēta**
dubia de psonis factis in ptem dēteriorē fūt iter
ptanda quo ad suscepconem penitēcie. hec autēz
interpretari nō est affirmare vel indicare simpli
citer. si se gerē circa dubium ac si dēteri⁹ cōfigiss̄
Quinta. null⁹ in hac vita iudicādus est rāq̄ di
gnus inferno. q̄ spūs sanctus opatur subito. **Si**
haliter igitur in alieno homine vt plurimum fa
cta. nō psona. fūt a nobis iudicāda.

C de accīdia Capitulū octauū.
Cīdia sīm tho. est tristitia de spūli bono
iniquātum est dīmum. ad qđ quis de neces
sitate tenet ut quādō racō oſent̄ in fugā

a horrorem a detestacionem boni diuinum. carne oio
stra spiritu preualente. Et est ex suo genere peccatum
mortale. Vnde etiam Damas. eam diffimiles dicit. Ac
accidia est tristitia aggrauans quod se; ita deprimit ani-
mum hominis ut nichil ei agere libeat boni spuialis
ad quod de necessitate tenetur. Notat Alexander. quod spu-
iale dupliciter capitur. uno modo generaliter per
omnibus preceptis dei a prohibicibus. Secundo mo-
dum per se sicut sunt orare. psallere. legere. et habere. et
hoc modo spuale laboriosum determinat specie
peccati in accidia. primo enim modo non. Prete
notat quod accidia est tristitia similiter inuidia. si dif-
ferunt quod inuidia est tristitia aggrauans de alieno
bono. Accidia vero est tristitia aggrauans de bono per
primo spuiali. quod videtur malum. quod laboriosum. No-
tatur insuper quod tristitia seculi. put dispoit ad morte-
culpe non est maximum peccatum. quod in multis accidit a
sunt ad hoc naturaliter dispositi. sicut in melancolia
vel etiam alia. Nec Alexander Cancellarius
sic dicit Accidiam dicimus omnem tedium internum ho-
minis. Et hec ex genere suo venialis est. quod contraria est
non caritati sed feruori eius. Sit autem mortalis dum
per eam aut ex ea mortale crimen incurritur. ut quoniam
redundat in peccatum mortale. sicut est obmissio e-
orum quod sunt de necessitate salutis. aut desperatio e-

Cap 8^m

de dīo auxilio aut sui ipsius interfēctio. primū
magnum. fī mai. tercū maximū. Subdīc sola
negligētia mōris est p quā id qd sub precepto
cadit obmīctitur q̄ uis culpabilior in ecclīs spi
ritualib⁹ & ierarchīc⁹ ut in missa q̄ p̄bams de
hochabes lacūs infca. fī. 7. 20. **T**ediū tñ bo
ni aliquñ solum est motus naturalis. a sic nulluz
est pccm. Aliqñ est appetitus cōtristati de opere
spūali laborioso. et sic est veniale. ymmo etiā ap
petitus ille si sit deliberati⁹ est veniale. quia con
sensus in veniale non est nisi veniale pccm. Pre
terea tediū boni pueniens ex difficultate opis à
ex maliciā cōplexiomis absq; culpa pl⁹ in iohē q̄
in petro auget meritum & laudem iohis. si a dū
in ceteris ipse cū petro equaliter opetur. Diffic
tas vero in ope virtutis ex assuefatione vicioz
pueiens pl⁹ de p se diminuit racōem laudis glo
rie & meriti q̄ auget. tamē male habituatus q̄
ex maiori conatu op⁹ simile ad bñ habituatu⁹ p̄fi
tere nequit magis inde redditur incīdētaliter cō
mendādus. **C**aritas q̄ cōgaudet veritati huic
vicio oppomitur. Gaudiū siue leticia bona q̄ ē fī
damassenum q̄ nō penitūdīmē infert. nec alteri⁹
nocumēti est gnatiua. nec vltra excedit mensura
nec a studiōsis opib⁹ suis nos abstrahit. aut in
seruitatem redigit. **C**ontra preceptū aut carita
tis est deum nō diligē sup oia. diligere autē deū

sup omnia ex toto corde ex tota anima et ex tota
virtute quantum sufficit viatori ad salutem dicit **C**a-
cil. est taliter affici ad deum actu vel habitu quod dei
amiciam cuiuslibet alterius rei dilectionem. ante ponat
sic quod pro nulla dilectione sui vel alterius caritatem
vellet deserere per transgressionem cuiuscumque pietatis
pro diuini. Est etiam consensu caritatem loquendo de di-
lectione proximi et dei non seruare ordinem eius. qui est
quod primo deus per omnibus diligatur. Sed ut a
mimam proximam et eius salutem per cunctis creatis di-
ligat. **T**ercio Et deinde proximum secundum animam proximi
paliter. **Q**uarto corpus proximum. nisi quis per repu-
blica id exponat. **Q**uinto corpore proximi. Circa pro-
ximi etiam dilectione diligentur proximi quiores a me-
liores plus proximioribus malis. ymmo secundum **A**m-
brosius semper boni domestici maleficiis fuit preterea
Sub precepto insuper caritatis cadit diligere inimicium
in corde. scilicet quantum ad naturam in vili. puta si alii
quis diligens deum et proximum. ab illa gratia dilectionis proximum non excludendo. Sed hinc
animum paratum ad diligendum inimicum si ne-
cessitas occurreret. **T**ercio ostendere signa carita-
tis inimici quod coiter ab aliis oibz ostendis solent. Quo
to subueire inimico in ultima necessitate. **D**ilectione ei
proximi. ista habere debet. Sit serena ut dili-
gat eum propter deum. **S**it iusta ut non condescen-
dat proximo in aliquo malo. sed solum in bono

Sit vera ut nō ppter vilitatem vel dil̄conem dili-
 gat sed quia vult primo bonū sicut sibi ip̄i vult
 Sit etiam ordīata seu recta vt plus sibi vult ma-
 ius bonum. primo scilicet deum et beatitudinem
 q̄ virtutem aie. deinde sciētiā et sapientiam. De
 inde bona corporis postremo bona exteriora. Non e-
 tam puerat ordinem caritatis supradictum. R.
 "In hac enim dil̄cone dei vel creature bene l̄
 male ordinatis scitur quid est pccm mortale qd
 veniale q̄ quid nullum vt habes in plogo p fm̄
 notabile. Scandalum etiam ex accidia nō nūq̄
 nasci solet. Et autē scandalū actiū fm̄ Jerom.
 dictum vel factum min⁹ rectum prebens occasio-
 nem ruine. Et sic qn̄ aliquis dicit vel facit aliqd
 qd de se tale est. vt alterum aptum natum sit idu-
 cere ad ruinam. Et autē scandalū duplex. vnū
 passiuū & receptuū. q̄ illud est generale pccm
 non spāle. In eo enim est qui scandalisatur. Et ē
 mortale pccm quādo ex dicto vel facto alterius
 q̄s ruit in aliqd mōle pccm. Aliud ē actiū id ē
 datum qd diffinitum est. et est in eo qui scanda-
 lisat. Et sic dupliciter. uno modo p accidens. puta
 qn̄ sic preter intentionem agentis. quādo scilicet
 aliquis suo verbo vel facto inordinato nō inten-
 dit alteri dare occasionem ruine sed vult salutē
 sue satisfacere. q̄ sic iterum non est peccati spāle
 s. potest esse peccatum. Alio mō p se fit scandalū

q̄n sc̄; aliquis suo inordinato d̄cō vel fcō intendit
aliū trahē ad pccm a sic est spāle pccm quā in
tendit spūale p̄imi nocumētūm. De scādalo
itaqz dat Canc. & égulas. prima Null⁹ agens le
ne scdm oēs circūstantias dicī d; dare scandalū
alteri. quātūcūq; scandalisetur ali⁹. quā in via
oio recta si quis ceciderit non ex scandalō vie s̄i
ex p̄prio defectu puenet. Scda solus ille scanda
lisat actiue. qui aduertens aut aduertē debens
alios p̄mores esse ad peccandū ex modo suo agē
di qui sibi non est in preceptoz nichilomin⁹ ip̄e
opari non desistit. Secūs in casib⁹ hic exdūs
vbi malicia p̄pria est scandalum gratis acceptū
vbi preterera non est aduertencia nec esse d;
de scandalō alteri⁹. et vbi quis ad illud opand̄r̄
neretur. Tercia Ille dicitur ex maliciā sua pecc
re a scandalum accipe non ex actu alteri⁹ qui in
formatus sufficenter de bonitate hmōi adus m̄
chilominus cadit in ruinam. vt si ex voto religio
nis pfectu informacōnem se scandalisari querā
tur. Scandalū est hoc non iam pūfilloz si phari
seorum. acceptum scālie; non datum. Quarta quā
libz ab omni actu cui non est astrictus aliunde
renetur desistere. q̄n timet aut timere d; fin⁹ ve
hemētēm cōieduram scādalū pūfilloz. quonil
qz de isto compescendo diligētiām cōpleuerit

mihi forte p coi utilitate vnde spūs sancti doceat
 illud tunc agendū. ut epus fecit in publica cōne
 veritatis sacramenti. **P**roinde sanct⁹ tho. **S**cāda
 lum actiuū p accūs est pccm mortale. p rimo qn
 quis omittit actum peccī mortalī. scđo quando
 quis cōtempnit salutem proximi vt p ea conser
 uanda nō ptermitat aliquis facere qd̄ sibi libu
 erit. **V**eniale autē pccm est dupliciter. uno mō
 qn quis actum peccati venialis omittit. scđo mō
 quādo quis omittit actum qui nō est fī m se pec
 tam s hab; aliquā speciem mali cum aliqua le
 tatum s indiscretē. **S**cādalū vero p se actiuū est pec
 tam mortale dupliciter. primo quādo quis in
 tēdit alium inducere ad peccand⁹ mortaliter. se
 cundo qn intendit alium inducere ad peccādum
 venialiter p actum peccī mortalī. **V**eniale peccatū
 est quādo intēdit alium inducere ad peccādum
 venialiter p actum peccī veniali. **I**accidia etiam i
 prudētiā causat. ideo de vicijs prudētie opposi
 tis. est videndū. **P**ro quoq; intellectu s in tho. no
 tandem q prudētiā hab; tres ptes in gne vide
 licet primo cōsillium. s m qd̄ dicitur quis eubuli
 am habere. scđo iudicium seu sentētiā de consi
 liatis. tertio preceptū scilicet ad ere quēdū p consi
 liata. et si niata et ad qd̄ lib; tho. vt bñ fiat m̄ta exi
 gūt nā ad locatē scilicet seu eubulie. et. aut. 6. eri
 git videlicij memoria. s pteritorū gestorū et similiū

Intelligentia q̄ est p̄niciū contingencīū & necessari
 orum. Solerūa q̄ est in cōsiderādīs futuris euētā
 bus. est enim facilis & p̄mpta cōiecturatio de in
 uencōne mediī. Rācō seu rācōcinacō q̄ offert vñū
 alteri. Docilitas p̄ quā quis acq̄escit sentencij̄s
 maioris. Iustochia vero est qñ q̄s ex seip̄o pm̄
 pte cōiecturat de medio vel de qbuscūq;. Que. 6.
 sunt media inter supiemū aie qđ est ratio & infi
 mum hominis qđ est opacō p̄ corporis exercitū
 media. Sed a ps prudentie p̄ncipalē est finia
 seu iudicū. a h̄z duas p̄tes seu virtutes. vna ē s̄p̄
 nefis que ē bñ iudicatiua de cōib; regulē. Alia c̄l;
 Gnomyn. que ē bñ iudicatiua de h̄js vbiōz a co
 munī lege ē cedere. ¶ 3. ps p̄ncipalē prudentie ē p̄
 ceptua seu erexitua. 3. h̄s p̄tes. Prima ē p̄
 dētia q̄ ordinat aliqd qđ est fini accommodū. So
 cūda ē circūlpectō. p̄ quā id qđ ordinat ī finē qđ
 opat cū h̄js q̄ circūstāt. Attendit enī circūstan
 tias negotiij. Tercia ē cauō que vitat ip̄dimēta
 p̄ eā enī q̄s sic a cōpit bona vt vitet mala. a caj
 ab h̄js q̄ actus virtutū impēdire possunt. Cōtra
 p̄udētiā igitur q̄ ē auriga virtutū plura p̄cōm̄
 unt. prima imprudētia seu temeritas ei opponiā
 Cōmittitur aut qñ q̄s diuitiā a ēgūl dīmīs putā
 qñ q̄s q̄si cōtēpnēs & repudiās dīma docimēta p̄cā
 p̄icāter agit. vult enim tal actū imprudētia qui
 vult ip̄udēt agē cōn̄ p̄tes p̄udētē videlicet vñū

Judicium et preceptum. Notandum preterea quod via
 tia omnia quod opponuntur quibuscumque virtutibus con-
 tentis sub prudentia reducuntur ad. & vicia vice
 precipitacionem. incosideracionem. inconstitiam. et
 negligentiā. Et sunt ista et generalia et spālia vi-
 tia. sicut etiam prudentia quod est recta ratio agibili-
 um est virtus generalis et spālis. **P**recipitatio
 sit dupliciter. uno modo quoniam quis per imperium vo-
 luntatis vel passionis transit aduersus seu pres consi-
 lū putat quādū quis dimittit gradus prefatos. si
 memoriam acē. **A**lio modo quādū quis prefata p̄tra
 sit ex contemptu regule dirigētis. Et hoc proprie vo-
 ratur temeritas. et puenit ex superbia que refugit
 subesse. **I**ncosideratio est quādū aliquis deficit in re-
 de indicando. ex hoc quod contempnit vel neglit
 attendē ea ex quibus rectū iudicium p̄cedit. pu-
 ta regulas coes vel casus ubi erorbiādum ē ab
 eisdem. **I**nconstitia est quādū quis rōne defi-
 cit in precipitacio ea que sunt precōsiliata et iudi-
 cata tamquam bona. Et fit aliquā ex ira aut inuidia aut
 delectatione et similibus presertim ex luxuria. Negli-
 gentia est defectus debite sollicitudinis circa bo-
 na quod quis facere debet. Et puenit ex quadā emis-
 sione voluntatis per quam contingit. quod ratio non sollicita
 tur ut precipiat ea quod debet. Et eo modo quod debet. Et op-
 ponitur sollicitudini bone seu diligentie. Cōsistit
 quod in interiori actu potius. unde etiam dicitur a ne-

12

13

14

15

16.

qd̄ ē nō a eligentia q̄si non eligentia eoz q̄ sunt
ad finē. Pigricia autē importat tarditatē ad ere
quend. Corpori vero remissioēz qñ dā in ipsa ere
cūcōe. Obmissio ec̄ p̄tinz ad extēiorem actū debitu
quēcūq; q̄ p̄termittit. Negligētia itaq; ē pccm
mortale. Vno mō si illud qd̄ pretermittitur sit de
necessitate salutis. siue actus sit siue circūstantia
et tūc trahitur ad illud genus pccī magis mani
festum q̄ sit electio interior sola. Alio modo si w
luntas intantum sit remissa circa ea q̄ sunt dei
vt totaliter a caritate dei deficiat. et hoc precipue
vñgit qñ negligentia sequitur ex cōtemp̄. Ite
si quis diligenter deum solū amore naturaliztunc
cāretur negligentia q̄ est pccm mortale. Alioquin
si negligentia vñstat in p̄missione actus alia
ius vel circūstantie q̄ nō sic de necessitate salutis
nec hoc fiat ex cōceptu s̄ ex aliq̄ defēti seruoris cari
tatis q̄ ipedī ē aliqñ p̄ aliqd̄ reiale pccmz tunc c̄t
solū reiale. Quæ aut̄ sit drā negligentie a cōtem
pt⁹ vide. S. C. 2. A. a. c. i. y. Ite infra p̄nti. c. 20.
Prudētia carnis seu mudi ē cura seu studiū fm̄
q̄ q̄s bō cēmis h̄; et amat vt vltimū finē vite sic
Et sic est mōrle peccati. Aliqñ aut̄ aliq̄s mōrdia
te afficitur ad aliqd̄ delcābile carnis absq; hoc q̄
aureatur a deo p̄ peccati mortale. Et si adhibe
at studium ad hanc delectacionem cōndā: nō ē n̄
reiale. Si vero aliquis actu curaz carnis ēferat

16.

17.

18.

In finem honestum. pata cū quā studet cōmestī
 om̄i p̄ter sustentacōem corporis: tunc nō est pru
 decia carnis. Et sic prudēcia carnis tendit ad finē
 nō vere s̄ apparenter bonū. A stūcia etiā sicut
 prudēcia carnis hab; cum prudēcia vera similitu
 dimem nō autē ep̄stentiam. **I**gnorācia etiā;
 sepe facit p̄cēm de qua ponit Cancel. & regulas
 prima. Quilib; obligatur scire illud absq; cuius
 noticia nō potest evitare p̄cēm. Sc̄da culpabilis
 ignorācia iuris diuinī nō cadit in faciētem illud
 qd̄ in se est. quonā sp̄s sanctus talē hominem
 de necessariis ad salutē que vires suas excedunt
 immediate docere patet est. **T**ercia ignorācia i
 vīncibilis excusat in eis presertim q̄ sūt facti nō
 autem crassa vel sup̄ma. q̄ puenit ex negligēcia
 sciendi et faciēdi qd̄ in se est. **D**icitur autē inui
 cibilis nō quin vīnci possit. aut q̄ ex ea necesse sit
 tūc opariz̄ quia opans sufficenter s̄m casus e
 uentuum diligēciā nō apposuit sciendi aliq̄ d
 quod nescit. **Q**uarta ignorācia iuris humāni suf
 ficienter p̄mulgati nō liberat subditos a pena in
 foro exteriori. licet frequēter quo ad deum excus̄
 a culpa quosdā ignorātes **V**ide de hoc supra. c.
 12. §. 1. **Q**uinta Nō quilib; tenetur scire de quoli
 bet pccō mortali an sit tale licet expediat istud i
 quirē et scire iurta vñi⁹ cui⁹ q̄ vires et statum q̄
 plus eccl̄asticos p̄ lapcos. Et inter eccl̄asticos

20

prelatū ex officio tenetur q̄ s̄int pat̄ om̄i pos̄c̄ti
 reddē racō; de ea q̄ i eis ē fide & spe. **Sexta** Nemo
 vtens racōe diu ab ignorātia p̄ncipiorū moraliū
 excusatur. **Forte** enim morula ad cōsiderandum
 apponere fas est. **E**x p̄missis pat̄; et ex sc̄o tho-
 ma q̄ quintuplex ignorantia est p̄c̄m. Primo
 eoꝝ que sunt fide necessario tenenda. **S**ed eouī
 que sunt sub precepto dei: p̄sertim in decalogo fa-
 cienda. **T**ercio eoꝝ q̄ sunt a xp̄iano desideranda
 sicut eoꝝ q̄ in oracōne dñica cōtinētur. **E**tto eoꝝ
 q̄ preceptū vim habent ab ecclia cōiter p̄mulgata
Quinto eoꝝ q̄ quilib; pro suo statu necessario h̄
 sc̄ire. vñ negligētia talia sciendi & addiscendi af-
 fedio talia non sciendi. & fuga a predicatione vel
 doctore vbi talia quis discere p̄t. sunt p̄c̄a siue
 dictum est de negligētia. **I**n gratitudo etiā
 sit obmissione & omissione. put sit obmissioē h̄
 tres gradus. **P**rim⁹ qñ homo bñficiū non reti-
 buit p̄ loco a tpe bñfū suā facultatem. **S**ec⁹ peior
 qñ qs p̄ bñficio non laudat bñfactorem a grās
 agit. s̄ dissimilat. quasi non demonstrans se bñficiā
 um accipisse. **T**erc⁹ pessim⁹ qñ nō recognoscit
 beneficiū siue p̄ obliuioē; siue quoquāq; alio mō
Isti. 3. gradus sūt p̄c̄m reiale. quādo p̄ueniūt ex
 negligētia qdā aut ex aliq̄ m̄dispositōe hois ab v-
 catū mōrle. uno mō p̄t interiorē cōceptū. alio mō

21

Capitulum 8^m

pter codicō nem eius que subtrahitur qd ex necessitate debetur beneficio vel simpliciter siue in aliquo necessitatis casu. **I**n gratitudo etiam sit commissione. ut quando quis nō solum p̄termittit implete gratitudinis debitu. sed etiam contrarium agit. Et in hoc etiam. 3. sunt gradus. primus quando quis retribuit mala p̄ bonis. **S**ed prius quoniam beneficium vituperat. tertius pessimus quoniam beneficium quasi maleficium reputat. **E**t hinc gradus etiam secundum codicōnem ei⁹ qd agitur quoniam sunt peccata mortalia. **C**orrespondens fraterne obmissio potest fieri tripliciter uno modo merito sic dicit **Aug⁹** Si pptererea quisque obiurgandi et corripiendis male ageretibus peccat. quia operatus est inquiritur. vel eisdem ipsis metuere deteiores ex hoc efficiantur vel ad bonam vitam et piā erudiendos impediunt alios infirmos et premant atque auertant a fide. non videtur esse cupiditatis. obmissio sed et filium caritatis. **A**lio modo p̄termittitur et est peccatum veniale quando timor et cupiditas tardiorum faciunt hominem ad corrigendum delicta fratris. non tamen ita quod si constaret ei quod posset fratrem a peccato retrahere ppter timorem vel cupiditatem dimittet. quibus in anima prompte caritatē fraternā. **E**t hoc modo virtus sancti quandoque negligit corrigeret delinquentes. tertio modo p̄termittitur cum peccato mortali

22

quando se; formidatur. vt Aug^{9.} dicit Judicium
 vulgi. et carnis extuiciacō vel pempō dū tamē
 hec ita dñentur in aio q̄ fraterne caritatē prepo-
 nantur. Et hoc videtur contingere qn̄ aliquis pre-
 sumit de aliquo delinquentē p̄babilitē q̄ posset e-
 um a peccato retrahere. et tamen ppter timorem &
 cupiditatez p̄tpermittit. **Votū** fractio etiā p̄cēm
 est de quo est talis oclusio. q̄ ois voluntaria votū
 fractio est mortale p̄cēm. quia reddere est necel-
 litatis. et totiens quoties frangit. nisi dispēseatur
 omittetur aut irritetur p̄ eum ad quem spectat.
 Et sunt gradus ibi. quia qn̄ salem p̄misatum est
 sacram ordinem ut castitas in sacris cōstituto. et
 p̄ approbare religionis p̄fessionem. est maius p̄r-
 catum. si frangitur q̄ in voto castitatis priuati.
 Et in religione approbata votum paupertatis est
 magnum. castitatis maius. sed maximum obedi-
 entie. Sic etiam in priuatīs votis votum castitati-
 sis pene ē in toto oia alia excedit vota. Quāobrē
 sol⁹ papa in eo dispēsat vide de hoc infra c. 17. f. 10.
 a. c. ix. f. 3. Itē. c. 16. f. 1. Sic ecē vota tre scē limitum
 aploꝝ et sci Jacobi ēseruātur aliquā ut videtē pa-
 pe q̄ ad dispēsa coe; **Oracionū** ecē debitaꝝ obmissi
 o tendit ad p̄cēm mortale. Primo qn̄ cadit sub
 voto alicui⁹ oracio. Scđ qn̄ obmittit horas cano-
 nicas legitimē nō ipedit⁹. q̄ tenet s̄b p̄ce p̄co. Tertio
 q̄ oracio facē orēptit in pnie sacro iniunctam

23

24

quarto qui aliunde non valens temptationi tentari ad mortale resistere deum per gratiam non invocat. Quinto qui in festis ubi preceptum est deo fuius. aut non missam auditam deum non diligit a non orat nisi esset aliunde legitime impeditus.

Filie accidie sunt secundum Gregorium. 6. prima est malitia quoniam quis ex tristitia de spiritualibus impugnat ipsa spiritualia bona. in quoque detestacionem aliquis induitur. Malitia tamen aliter capitur quando dicitur quod quis ex malitia peccat id est quoniam peccatum punit ex iniquitate habitus. prout videlicet ex malitia peccare distinguuntur contra peccare ex insinceritate vel ignorantia. quia tunc ex malitia peccare non est simple peccatum. sed generalis quedam contumacia peccati est. Secunda est rancor quando quoniam quis ex tristitia de spiritualibus impugnat hominem qui ad bona spiritualia inducit. Tertia est pusillanimitas quando sic fugit aliquis contristantia. quod fugit a duabus consilio dei. De qua supra. c. i. I. Quarta desperatio est quando quis sic fugit contristantia quod recedit a fine ultimo de qua supra. 7. 2. Item i. 8. i. Quinta est corporis circa precepta quando quoniam sic fugit contristantia quod fugit dei precepta de quo supra. 8. i. 6. Sexta est vagacio mentis circa illicitam. ut quando quoniam propter tristiciam in spiritualibus ab eisdem se transferrat ad exteriora delectabilia. **F**ilie accidie sunt ysidore sunt octo prima

amaritudo q̄ est quidam effectus rāconis de quo
dictum est. Sed a est otiositas qñ quis circa pre-
cepta torpet sic q̄ oīo dimitit ea. Tercia est som-
pnolentia quando quis torpet circa precepta ne-
gligenter ea implens. Quarta est importunitas
mentis qñ mens sic euagatur circa illicita q̄ ip-
sa arx mentis importune vult ad diuersa se defi-
dere. Quinta est inquietudo corporis qñ ex eade
radice membra inordinate mouentur. Sexta in sen-
tibilitas quando ex p̄fata radice sic p̄ corp⁹ mo-
tio localis. vel mutatio propositi mentis. Septimā
curiositas quando mens sic euagatur ad illicta
q̄ quo ad cognitionem ad diuersa se vult diffun-
dere ex tristitia. De quo supra capitulo secundo
fig. Octaua est verboſitas qñ idem ad verba se
diffundit de quo. S. c. 6. f. 15. ac. De a p̄cep. c. 9.

2 **O** circa decalogū etiā dirēcē multiplicē p̄ceccē
extingit. ubi primū preceptū ē. Non deos a
lienos colere. etiā absq; institutōne ymagi-
nū. Falsos deos nō colere sub institutōne ymagi-
nū. Nullā supsticōz excere quia ibi est. cū demone
tacitū v̄ manifestū pacū. Supsticō. aut̄ est q̄
dā religio supra modū seruata. vicūm v̄i; quo
aliqs exhibet cultū diuīnum l̄ cui non debet vel
mō quo non debet. Et habet species generales.
Prima est quādo diuīn⁹ cultus exhibetur cū cui
exhibendus est scālic; deo vero. sed mō in debito

sicut si aliquis tpe gracie vellet colere deum sij
 veteris legis ritum seruando scilicet legalia. **Sic**
 etiam hodie qui in ecclesia cultum exhiberet deo con-
 modum diuina autoritate ab ecclesia constitutum a
 in ecclesia confuetum. **Sed** a species est si dominus cultus
 exhibetur ei cui non debetur exhiberi sed cuiusq;
 creature. **Et** hoc gen^o in multas species genera-
 les diuiditur sij diuersos fines videlicet in ydola
 etiam diuina conatum. a obseruaciones humanorum a-
 equum. **Prima** igitur spes est ydolatria que diuina
 nam reuerentiam indebita exhibet creature ut si
 quis offert demoni eum adorat et similia. **Sed** a eis
 diuinacō que demones consilium p aliquia pacta cū
 eis initata certa vel expressa. De expressis sunt. g.
 species de racinis. o. spes. **Tertia** est obseruatio-
 num suppositio ut sunt ligatuē ac. **Diuinacō** ita
 q; est quedā pñūciacō futurorum. mō indebito fa-
 ciat seu usurpata. qd additur quia si quis prenū
 daret ea q ex necessitate puenit velut i pluri-
 b; q humana ratione prenoscit pñit. vel si qui futura
 contingētia dei aliqua reuelacione cognoscit nō
 est diuinatio. vnde diuina ē est sibi indebito mō
 usurpā pñūciacō futurorum euētuum et filio
 et auxilio demonum. **Ois** autē dimatio ex pte de
 monum puenit. Aut quia expresse demones in
 vocantur ad futura manifestada. Aut qd demo-
 nes se īgerunt vanis inquisitiōib; futurorum

ut mentes hominum implicent vaitate. **C**o de primo
videlicet ubi demones expresse inuocantur sicut
spes videlicet prestigiū. **S**ompnium. **N**igromācia
Divinacō. **P**phithoēs. **G**eomācia. **P**dro. **A**cetemā-
cia. et **P**yromācia. **C**o de sc̄o ubi demones tacitū
te se ingernnt sunt sex sc̄; **G**enēs. **A**ugustū. **O**men.
Cyromācia. **S**patulasmācia. et **S**ors. **P**restigiū
um sit quā prestigios quibusdā apparicōibus se
demones aspectui et auditui hominuum īgerentes
ad pronūciāndū futura illicita īducunt. **S**om-
pniorum diuinatio illicita tunc sit. quando opa-
tōne demonum aliq; fantasie dormientib; apparet
ex quibus qñq; aliqua futura reuelant h̄is qui
cum eis habent pacta imita illicita. **A**ut expre-
sa. quia ad hoc inuocatur. **A**ut tacita quia huic
modi diuinatio extendit ad qd non potest se
extendere. **S**i vero aliquis vtitur sompnijs ad
cognoscendum futura secundum q; sompnia p-
cedunt ex reuelatione diuina vel angelica vel se-
cūdum q; procedūt ex causa naturali. **I**ntermitēta
sicut medicī ex sompnijs infirmitates iudicār. et
etiam fīm q; pcedūt somnia ex cā naturali extīse
ca ut qñ ymaginacō dormientis īmutat ab acce-
tōinenti vel ex impressione celestis corporis. pu-
ta quādū sic dormienti aliq fantasie apparent con-
formes celesti dispositōm. qui īquā vtitur som-
pnijs ad cognoscēd futura ex quaūq; prefataz.

causarum aliqua quātū se potest virtus talē cau
 se extendē. tunc nō erit illīcita diuinacō. **E**x qui
 bus pat̄. q̄. i. sunt cause sompnior̄ videlic̄. &
 iam recitare. quinta similiter put̄ remiunt ex de
 monis pacto tacito vel exp̄so aut ex illusioē sua
Vy geomancia fit quādo p̄ mortuoꝝ apparitiō
 nem vel locūcōnem adhibito sanguine vel alio vi
 dentur fuscitatī mortui diuinare. & ad interrogatiō
 ta r̄ndere. **P**er phytōnes diuinacō fit qñ futura
 prenūciantur p̄ homines viuos. sicut in arrepti
 tis pat̄. **Q**ñq; tñ dēmō p̄nūciat futuā p̄ exp̄ssas
 figurās vel signa q̄ in rebus māiatīs apparent.
VGeomancia. fit quādo futura apparent in ali
 quo corpe terrestri. puta vngue vel ferro vel la
 pide polito. **A**d idem pertinet p̄tractio punctor̄ v
 bifit aliquādo diuinacō sine expressa demonum
 inuocacōne. **V**ydromācia qñ futura apparent i
 a qua sup̄sticio se. Aeromācia fit quādo apparent i
 in aere. **P**yro mācia vero quādo apparent in ig
 ne. **I**n sequentib⁹ aut. & sp̄ebus diuinacōem nō
 exp̄sse h̄ tacite demon se immiscet ad predicend⁹
 futura. prima est Genes. Sunt aut̄ geneatīcī. q̄
 ex astris certitudinaliter futura predicē curant
 in effectibus casualibus. seu futuris contingētib⁹
 vel de futuris opib⁹ hominū ex libero arbitrio de
 pendētūm. Si aut̄ geneatīcī frequēter de talib⁹
 verum dicunt. hoc contingit. Autq; multitudō

hominū sequit̄ corp̄ suor̄ passiones. et non ea
cōnem. Aut quia demones occulte se immiscēnt̄
genēāticoꝝ & in acomib⁹ etiā ipis nescientib⁹. Se-
cūs aut̄ est de effectib⁹ necessariis ut de edipib⁹
& de effectibus a corpib⁹ celestib⁹ i mferiora cor-
pa agentib⁹ ut de pluuijs siccitate & huīusmōi

¶ Augurium fit qñ p motū vel voces auīū seu
quorūlib⁹ aialum. siue p sternutacōnes homīl
mēbrorum salutis quis illīcīte futura p̄nuntiat
Et si talia fiunt ex visu auīum dicitur p̄rie auspi-
cīum. Quā vero ex auditu auīū tunc dicit̄ Auguri-
um qđ etiāz est nomen cōe ad oīa p̄fata. Nichil
tamen p̄hibet ex aialum motib⁹ vel vocib⁹ ali-
qub⁹ cōiecturare futura. qđ ex influētia celesti-
um & ex aere stīnente immutātur ad qdam ex q-
bus comī possunt futura. ut si cornū frequēter
crociter pronunciatur pluūia futura prime. Ai-
malia etiā aliquā p̄cipiunt diuinos instīnctus
ut columba super crīstum & ī cete Ione. Instīn-
ctus preterea animaliū aliquando causantur a
demonib⁹ qui vtuntur hīmī opacōnibus bru-
torum animalium ad implicandū aias vanis o-
pīioni. b⁹ & tunc Augurium ē. Omen fit cīrca v-
ba hominū alia intēcone capta ꝑ dicta sint. qđ a
lius retoquet ad futurum qđ vult prenōscere.
Verba enī homī qđ accipiunt̄ pro omīne aliquā dī-
spōnunt̄ fīm demonū opacōnem. Aliqñ vero fīm

Simam prudētiā. primo modo est illūcū s
 Scđo modo līcū si ex eis p̄nūciātū futura
 sicut Gedeon fecit. Judic. 1. & eleasar Genesis.
 22. si primo modo benadab regis serui fecerunt
 3. Res. 2. ¶ Cyromanciā & se quētes due sp̄s sic
 se habent q̄ in eis cōsiderant̄ aliq̄ figurarum dī
 sp̄sificōnes in aliquibus corporib⁹ occurrentes
 visui. vnde Cyromanciā fit qñ cōsiderātur dispo
 siōnes aliq̄ ex līneamētis man⁹ & īnde futura
 dicunt. ¶ Spatulasmanciā fit quando cōsideran
 t̄ dis posicōnes spatulaꝝ alicuiꝝ aialis. & īnde ex
 talibus figuris futura p̄nūciāt̄. ¶ Sors fit qñ
 aliqđ fit ut eius euēntu cōsiderato aliqđ ocell
 tum īnotescat. sors igitur est quādō sine exp̄res
 sa dēmonum īuocacōne fit diuinatio ex cōsidera
 tōne eoz que euēnūt ex quibusdam q̄ ab hoī
 bus serio fiunt ad aliqđ occulē īquirendū.
 Et fit hoc multipliciter Aliquādo ꝑ cōsideracōn
 figurarum que p̄ueniunt ex plumbo lique facta
 in aliqđ p̄iecto. Sed hec ad geomanciā p̄tinet
 aut quādō fit ex quibusdā cedulis scriptis vel
 non scriptis ī occulto repositis dum cōsiderat
 quis quā recipiat Aliquāndo ex festucis ī equa
 libus positis quis maiorem vel minorem accipi
 at Aliquāndo ex taxilloꝝ p̄iectione quis plura
 puncta p̄iciat Aliquādo etiam dū cōsideratur
 quid ap̄iētū librum occurrat Et hec. 2. ad sortem

12

13

14

pñent. **E**st aut̄ triplex sortis. diuisoria. consula
 tiva et diuinatoria. diuisoria est quando sup̄edi
 ta iudicio sortium queritur. qd cui sit exhibēd
 siue illud sit res posessa. siue sit honor siue digni
 tas siue pena aut actio aliqua. **I**Consulutoria fit
 qñ inquiritur quid agē oporteat. **D**iuinatoria
 vero quādo queritur quid sit futurū. **E**st sortib⁹
 vñ illicitum in sex casib⁹. **P**rimo qñ quis in qua
 cūqz materia trium sp̄erum ea intencōne sortib⁹
 vtitur quasi h̄mōi actus huāmī q requirūtur ad
 sortes s̄m dispositiōnem stellarū sociantur effem
 quā vana tunc et falsa est op̄imō. non carēs de
 monum iuuamine. **S**ed o quādo sortiū iudicium
 exspectaturex demonib⁹. **E**xemplū Ezech. 21. dere
 ge babilonis. **T**ertio quādo iudicium exspectac
 a deo et tunc non est de se illicitum ut dicitur p̄.
 iō. potest tamē in hoc quadruplex peccatum inī
 dere. **P**rimo si quis absqz vlla necessitate ad sor
 tes recurrat. quā per hoc videtur deum tempta
 re. **S**ecundo si quis etiam in necessitate absqz re
 uerentia sortibus vatur. verum mathias p̄ua
 oracōe a cetu scōz collecto electus est. **T**ercio si
 dīna oracula ad terrena seu seculaia negotia ad
 vite h⁹ vaitatē q̄s ouertat ut aliq faciūt i libris
 euangelior⁹ et sacris. **R**ēto si in ecclasticis elcōib⁹
 vtatur sortib⁹. **S**ec⁹ ē in secularib⁹ dignitatib⁹ quo
 ad elcōnez taliū etiam int̄palium rez dilatioē-

Licitum insup' est quā necessitas immittet cū debita reverēcia sortib⁹ diuinū indicium implorate ut quādo dubium est quis in pseuōone circa oves pastor remanē debeat. **E**t quādo aliquis tpe famis habūdar; a duo egētes equaliter essent in extrema necessitate nec veriq; quo habūdat dñnum sufficeret. tunc etiam iustissimum f'm Au 82. eēt sorte vti cui dandū esset. **O**bſuacōnes hu manor actuum illicite fiunt vt p' tercia spē gna li ſupra recitatum est in vñj. ſcīlic; in acquificōe ſuymaginum in virtute lapið. in exſpectatione fortuitorum euēntū. in vñſi verbōꝝ ſacroy. q' in immutacōne mēnīū a ſimilium. **O**bſeruatiō ar tis notōne eſt illīcita et inefficax ac ſupſticioſa. q' obſeruatijs eius quis acquirere mītūre ſcien tiām vel veritatem p' qđam pacta ſignificacōnū imita cum demomib⁹. ſicut in inspectōne quarūdā figurāꝝ a platoꝝ quoꝝdā ignotōꝝ verborum q' hmōi alij. **O**bſuacōnes ordinate ad corpū immutationem puta ad ſamitatē et hmōi tunc ſunt ſupſticioſe quādo naturaliter nō pñt facere tales effectus quales ab eis exſpectantur. q' tales ſunt ſolum quaſi ſigna et ſic pertinent ad pata cū demomib⁹ imita. **E**t fiunt talia aliquādo cum generibus lapidū. Aliqñ cum herbis. aliqñ tñ lignis. aliquñ ſomis certis à vñtib⁹ figuratiōib⁹.

Capitulum

18.

19.

20.

ac signis quibus dā. aut eam in imbus ē alīs ritib⁹
Et calibus ē bus naturalib⁹ addūtūr characteres
aliqui vel aliqua nomina vel alie q̄ cūq; vanc ob
seruationes q̄ manifestū est naturaliter efficac⁹
am non habere. **I**mágines enim astronomice
vocate p̄tū ent ad supsticōnem, demonū arte con
fictam. Et falso⁹ q̄ lapidib⁹ a iantibus ac sois
certis vocibus figuračōnibus aut signis obfua
tis in celi cōuerſione. vel motibus siderū fabricen
tur ab homīnibus p̄tates siderum p̄donee ad val
os effectus erequēdos quasi effectus magi carū
artū ex virtute celestium corp⁹ p̄ueniat. Ceter
e etiā hoīes posse p̄ artē vere mutari in lupo⁹
vel bestias a hmoi falso⁹ est a supsticioſu. **I**Ob
ſuacōes etiam q̄ ordinātūr ad p̄to gnosēndā a
liqua fortuita vel infortuita sūt illicita et supstic⁹
osa. ac reliquie ydolatrie. Exempli gratia. Si mē
brū aliquod salierit. Si in iāndi ambulantibus a
mīcis lapis aut camis aut puer mediūs interue
nerit. limen calcare cū aliquis ante domum sua
transit. Redire ad lectū si quis dū se calceat ster
nutauerit. Redire domum si prodens offendē
rit cum vestis a sortibus redditur. **I**Obſerua re
dies faustos vel infauſtos verba preterea diui
na ſcripta ſupendere ad collum aut ſecum portare
propter ſanitatem vel proſperitatēm vel
proferre talia tunc eſt illicitum et supſticioſum

Ca^m 9^m

primo qn̄ cōtūsient aliquid ad īmūocacōem denio
num p̄tinens. Scđo quādo cōtinēt ignota nomia
Tercio quādo cōtinēt aliqua falsa. Quarto quan
do cum diuīnis verbis ibi cōtinētur aliqua va
na puta aliqui caractēs īscripti p̄ter signū crū
is. Aut si sp̄s habeatur ī modo scribendi aut
ligandi aut ī qua cūq; h̄mōi vanitate q̄ ad diuī
nam reuerēciam non p̄tinet. Quādo aut nullum
p̄fato p̄ fitz tunc est līcītū. puta qn̄ p̄fertūr diuī
na verba. Aut īmūocatur nomen diuīnū. seu scri
bitur seu portat a respectus habeatur ad solam
dei reuerēciam a ad sacra verba ac ad dīmam v
tutem a qua exspectatur effectus. **I**n īmētacō
mībus etiam serpētum a quo rūcumq; aīalium. si
solum talis aspect⁹ hēatur iam dīctus; non est il
līcītū. vnde līcītū est tali respectu herbas colli
gere medicīnales cum simbolo dīmo a oracōe do
mīnica. sic etiam ad sanandos īfirmos lic⁹ aliq
sacra verba dicere vt pater noster. Ave maria.
vel qualiter cūq; nomē dei īmūocare seclusis pre
dīctis. &. malis. **M**aleficium dicitur quādo q̄s
supsticioſ obseruācījs. alium demōis coopatio
ne occulta vel manifesta ī amorem alteri⁹ vel o
dium inflāmat. Deo enīm p̄mittente p̄ter pccā
potest demōn corpus hominis possidere. sicut i de
moniacis. ledē sicut Job. occidere. sicut viros v
timis quā postea duxit thobias. **I**nfrigidare ne

moueatur ad coitū ymaginacōe; vnique immutare
ut sic odeat quis quam diligere debet. a eccl̄iesis
de amore ut de puella in legēda sc̄i basiliū a.2. dy
alogorum greg. de sanctimoniis. volūratē tamen
demonū nūque pot immutare. **C**onsealit aut p sup
sticiose reputat. Qd quitū de se ē nō p̄tinet ad dei
gloriā. neque ad hoc qui mēs hoīs refeātur in deum
aut qui carnis occupiscencie. moderate referentur
Aut etiā si sit preter eccl̄i institutōe; lecōtra cōfue
tudinem cōm que sim. Aug⁹. p lege habēda est
lecōtra nō pot reduci in causas naturales secūdū ac
tē medicina. phisie. a astronomie. lecōtra non pot te
ducī ad artificiales modos presertim licitos. Ab
iura ē demones p erorcismos licitos. a est licitum
a officiū erorcistarū. vel aliorū licet non ex officiō.
Coccīm aut ē adiurare demones ad adiſcēdū
aliquid ab eis vel ad famulandū sine spāli dei in
stinctū vel reuelacōe. **P**reterea adiurare fugio
rem hoīem quasi volendo eū necessitate est perca
tum. licet tamen hoc ad inferiores. licitū etiā est
superiores adiurare nō necessitate. sip diuinā ver
ba precando. **T**emptat deum aliquis quando
de excellēcia aliqua diuinā dubitat. vel pretec
mittit homo facere quod potest ad pericula euā
denda respiciens solum ad auxilium diuinū.
Temptatur aut deus tripliū. vnomō verbū ex
p̄isse. qui aliqs ex icertitudine fidei ea intēcōe aquid

a deo postulat ut exploret dei scientia peccate. aut
bonitatem. aut veritatem dicti eius. Sed o facis
deus temptatur et expresse. quando quis ex ier-
titudine fidei per ea que facit intendit experimentum
sumere domine peccatis. pietatis. sapientie. aut verita-
tem dicti eius. Tercio temptatur deus quasi in
peccatiue. quodquis. et si non intendat experimen-
tum deo sume Aliquid tu petit vel facit ad mi-
hi aliud utile. nisi ad probandum dei peccatum et
bonitatem. seu cognitorem vel veritatem dicti eius
deinde etiam quasi interpretatiue. qui ante ora-
tionem suam ait; suam non prepat. dimittendo si quod
aduersum aliquem habet. vel alias ad deum conem
se non disponendo. Talis enim non facit quod in se est
ut exaudiatur. Quod autem propter aliquam iustam
necessitatem vel piam utilitatem committit se aliquis
diuino auxilio in suis petitionibus vel facis. hoc
non est deum temptare.

C de 2. pcepto a tri-

Secundo precepto b⁹ sequentibus *Ca. io.*
prohibetur omne purum et os blasphemia
in deum in sanctos et in sancta fieri. atque
jurare prohibetur sine tribus comitibus. videlicet
Iusticia et discrecone **J**udiciorum id est non leuiter et
veritate id est non false. **J**urare per deum quod est eum
testem veritatis adducere fit licere. ymmo meito
pla necessitas ex humana infirmitate cosurgens

impellit. // **Jurare inuanum est apprie deum in fal-**
sitate cuius esset testis nequit inuocare. Vno dū
ex deliberacone fit. semper est mortale. Periurium
enim est mendacium iuramento firmatum a est-
ex suo genere peccatum mortale. **Sitq; tripliciter**
Primo a principaliter fit periurium quando de-
est veritas iuramento. prout scilicet est menda-
cium iuramento firmatum. Secundario fit periur-
rium quando iuramento deest iusticia puta qn̄
quis iurat illicitum se facturum. illud tñ non faci-
endo. nō est puer. Tertio qn̄ deest iudicium puta
quādo aliquis indiscretē iurat. q; ex hoc ipso pici-
lose omisit iuriādo falsitatē icurēdi. Siē q; iurat
se non inteturū religionem vel nō daturum ele-
mōsinam vñ hmoi. Si tñ talis postea facit quod
meli⁹ ē. non efficitur piur⁹. q; malū s̄b iuramēto
cadere nō potuit. Sūt preterea alij ḡd⁹ in piurio
pm⁹ si q̄s p euāgeliū iurās piuret. secūd⁹ si q̄sp
deū in coī smone iurās piurat. tert⁹ si quis sole-
nit ex iur; p euāgeliū piurās. piur⁹ ē a mortaliter
peccat qui nō impl̄; vbi pōt qd̄ coact⁹ iurauit iu-
ramēto pmissorio. nisi absoluat aucte supior⁹ p-
ferti qn̄ coactio eadebat in oſtate virū tūc dispen-
sari pōt p supiore. Qui piurat iocose. auget diui-
nam irreuerenciam a peccat mortaliter. Detur⁹
est qui falsum iurat quod putat esse verum. Sed
plus piur⁹ est qui vñ iurat qd̄ putat ēē falsum

nā talis mentitur. **P**er iurū etiam est qui aliqđ
 putat esse falso & iurat tanqđ sit verū qđ forte
 verum est. **F**falsum testimoniū aut ferre in in
 dicio scienter semp est peccatum mortale. **S**ed si qđ
 ibi vel alias ex labilitate memorie humane epu
 lat se certum eē de eo qđ falsum est. & tñ cū debi
 ta sollicitudine recogitās estimet se certum esse
 de hoc qđ falsum est. non peccat mortaliter hoc
 afferens. qđ nō dicit falsū testimoniū p se a exim
 ē donec h̄ p accidēs otra id qđ intendit. **N**on etiāz
 incurrit aliquis p̄tiriū quādo aliquis iurat l̄ p
 mittit se facturū volūtatem alterius. si alter cui
 iurauit iurantī imponit illicita. vel in honesta vel
 importabile sive inmoderatum. quia qñ aliquis
 iurat vel p̄mittit se facturū volūtatem alteriū in
 telligenda est debita cōdico. si scilicet illud qđ ei
 mandatur sit licitum et honestū & portabile sive
 moderatum. **Q**ui preterea fit de nouo ciuis alicu
 ius ciuitatis. nō obligatur quasi iuramento ad
 suanda illa q̄ ciuitas se suaturam pri⁹ iurauit
Tenetur tñ ex quadā fidelitate conciūibus. ac fi
 at p̄ticeps oner⁹ eorū. **C**anonicus etiāz qui iurat
 se seruaturū statuta edita in aliquo collegio. nō
 tenetur ex iuramento ad seruandū futuā statuta
 q̄ de nouo fiunt nisi intēderit se obligare ad oia
 statuta preterita & futura. **T**enetur tamen suare
 ea statuta ex vi statutor⁹ que habent coactua;

virtutem. Quicumq; vero ex lapſu lingue falso
 iurat. si quidem aduertat se iurare et falso esse
 quod iurat: non excusat a peccato mortali. Si
 autem hoc non aduertat: non videtur habere in
 tencōnem iurandi. ideo a crimine periurij excusa
 tur. **¶** De exigentib; vero iuramentū. sciendum
 q; si aliquis exigit iuramentū tamq; psona pub
 licā fīm q; exigit ordo iuris ad peticōnem alteris
 non videtur esse in culpa. siue ipse iura mētum exi
 gat. siue sciat eū falso iurāe siue vēz. quia non. vi
 detur ille exigere h̄iſte ad cui⁹ instanciam exigit
 Qui aut̄ exigit iuramētū p ſeip̄o ppria ſpōte et cā
 q; priuata psona a nescit aliū iuraturū falso. a
 ideo dicit ſibi. Jura michi ut fides ei fit: non eſt
 peccatū. Sic etiam quando q; ſe aliquis exigit iura
 mentum. a tamē non ſep̄ ſcīt aliū iurare vēz. re
 fulū iuraturū. a tūc ad maiore certitudinem iuramē
 tum exigit: non eſt peccatū. Si aut̄ q; ſcīt eum fe
 cisse. s. oratiū eius quod iurat a cogit cum iura
 te: homicida eſt. Postremo peruerſū iuramenti
 eſt quando aliquis vēz iurat per falſos deos. **De**
 pſata etiā materia exadōis iuramēti poit. **Cancel.**
 tres regulas. Prima exigit iuramenta ab hijs
 de quib; vēhemētior ē pſiūpcō q; de oppofito apud
 exigentes q; periurabunt. et ad hoc ex de liberacō
 ne inducere. vix aut numq; caret mortali delicto

4.

6.

Cap. 10th

Misforisan qñq; apud iudices quibus ex officio
sic exigere necesse est. Scda neq; necesse est neq;
utile & sepe crimino sum exigē iuramenta ab hjs
qui questionantur in iudicio exteriori ecclesiasti-
co. vel ciuili. quādo presumi potest vetemeter q
vel deiurabūt. & quādo eoz iuramento nullate
nus statut. Tercia de re penit⁹ occulta. q scilicet
non potest pbari testibus duobus neq; rem pu-
blicā scandalisat. Nullus i foro exteriori licet po-
test ab alio iuventu iuramentū extorquere. Sabba
e sacrificacō infringitur. Primo p eos qui tūc
peccāt mōrīt. scilicet die dñico vel festivitate no-
tabili. Scdo p eos qui faciunt opus corpore non
pānens ad dei seruiciū seu cultū. Aut qd nō p
finet ad exercitium spūalis act⁹ seu cultus dñi
Aut nō pānēcia ad ea q fūt necessaria sibi vel su-
is. aut nō pānēcia ad salutem p̄prij vel alieni
corpis. aut nō pānēcia ad vitādum imminentē
dampnum rei exterioris. De illo precepto **Canc.**
pōit. & regulas. prima Observacō sabbatis mi-
quo ad circūstātias t̄pis & modi & loci pro mari-
ma pte relata est determinatōm platoꝝ q cognō-
scitur. tū ex eoꝝ institutis. tū ex oſuetudinibꝫ p
eos legitime tolleratis. Scda de opibꝫ seruilibꝫ
non exercendis diebus dñicis & festiuis plus ut
frequēter determinat oſuetudo loci & psonarū.
a p̄elatis tollerata ꝑ alia lex scripta. Tercia

consuetudo exercendi opera seruilia hec ab istis
 hec ab alijs in diebus festiūs tunc maxime esset
 dicenda corruptela. quando totaliter a seruilio
 dei et a cultu festorum et maxime ab auditu misse
 reuocaet. Quādo p̄terea hec seruilia magis ex au-
 piditate q̄ pia nc̄itate republike peractantur.
C. & ioci. et alie c̄treatōes corpales apd vulḡ di-
 eb⁹ festiūs q̄ q̄ sepi⁹ admītas habeant malici-
 as etra legem deiznō tamē per directū ecclesiasti-
 cūs obuiāt institutis. **C.** Quāta opera seruilia ple-
 rumq; fructuosius fierēt si nō ea p̄hiberet ecclē-
 sia. q̄ illa que vulgares in festis exercent. **P**ro
 p̄terea platorū infest attēdere circa festiūtum
 multitudinē. Namq; ista fiunt ad cumulum per
 cati potius. q̄ ad cultū dei. **P**receptum de hono-
 re parentū locum etiam habet de honorādis pa-
 tria. cōsanguineis cōciūbus ac bēniolis patrī
 p̄mo et magistris. vñ hoc preceptū in dūdit duas
 virtutes videlic; pietatē et obsequiā. pietas ei-
 esse debet ad prefatos oēs. q̄ patris racōne. h̄ic
C. Cōtra qd faciūt. p̄mo q̄ non honorāt p̄ntes. q̄
 in defecū eis nō subueniūt. Qui cōsanguineos etiā
 nō honorant. aut eis non subueniūt in necessita-
 te spālit. Similiter p̄ntes q̄ nō thesaurisant suis
 filijs q̄ eis nō solū ad horam sed ad totam vitā
 eis debent subuenire. Secūdo qui patrie vbi natū
 et nutriti sunt aut non honorē aut obsequiūm

p̄estant in necessitate p̄fertim. Similiter qui cō
 cues sue patrie non honorant. aut eis nō subue
 niunt. Tertio qui nō honorant bēnuolos pate
TObseruancie etiā virt⁹ hic mandatur qua ho
 norem a obediēcīa ac repensionē vīcīs exhibē
 tenemur p̄ beneficīs. p̄ plātīs p̄prijs rā ecclēsi
 astīcīs q̄ secularib⁹ a magistris. Contra qđ fa
 cūne qui tales nō honorant nō obediūt. aut vi
 dem p̄ beneficīs nō impendūt. p̄mō honorem
 debite honestatis alienis plātīs debemus. Con
 tra hoc etiā mandatum faciūt qui reuerēcīam
 debitam nō faciūt sancīs aut eoꝝ reliquīs. vit
 gimi beatissime a similib⁹. De isto precepto **Can**
 cel. tradit. 3. regulas. prima ante religionis īgres
 sum teneor. p̄uidere necessitatī pntum extreme si
 possūm dū nō aliūde pat̄; eis p̄uifio. nec excusar.
 me religionis īgressus quin p̄cēm intrādo. et
 post ītrōitum p̄firēdo. Si tamē necessitas illa
 nō fit extrema aut patet aliūde p̄uifio. non te
 neor p̄ inuādo exire religioē; iam p̄fessam. **Sed** a
 supioribus nostris qui om̄es dici patres pnt o
 bediēdūm est de rigore ī eis solis ī quibus su
 piores sūt magis aut ei cuiꝝ auctoritas potior est
 atētis circūstācijs. p̄sone. t̄pis. reipublie. a vtī
 litatis ī istis. vt ī cōcertētibus cōmpubliā pl̄
 obediēdūm est prīncipi q̄ pateti. Secus ī re do
 mestica. p̄pōcōnabilitet de monacho ēsp̄ciū pape

aepi a abbatis et principis epalnis distincto loco
 habet. **C**tertia. quanto pluēs dilectōis cause
 cōcurrunt circa aliquem primum ut est habitu
 do prelacionis a subiectōis admicem bonitatis
 Et rāco cognacionis beneficencie consacie patric
 a similiūz rāto ceteris partib⁹ ille deb⁹ plus ama
 ri a preferri. **T**amen obligacō legibus cauta-^{cb}
 seruanda est. Sub precepto non occides intelligi
 tur prohibitum omne documentū quod pōt̄ īz
 ri iniuste persone proximi ut occisio // **M**utilacō
 verberacō. incarteracō. & in seruitutem aliquē ce
 digere. vñ arrestare psonā iuris ordine ptermisso
 in talib⁹. **Q**uod additur q̄ occisio hoīs. mutilacō
 a cetera pñt bene fieri tribus cōcurrētib⁹. **P**rimo
 si s̄b est causa p̄p̄e quā meruit mortē. **S**econdo si se
 uatur ordo iuris. **T**ercio si sit bono animo. s̄. ppter
 iusticie obſuacōe; ac. **F**it aut̄ iterfēdō hoīs iū
 sta vel p̄cēm. similiter mutilacō et similia. **17.** mo
 dis. **P**rimo qñ innocēs occidit. **S**econdo si est no
 cessus a occidit q̄ tāta penā nō meruit s̄. mori. **T**er
 cō q̄ meruit mortē s̄ pretermittit iuris ordo. **Q**uar
 to si oīa p̄fata caueat̄. et fit tñ līuore vidice. **Q**ui
 qui occidit aliū cōpulsus necessitate tamē cui
 tabili. q̄. s̄. fugere posset & alios innocare. s̄ ex vē
 cūdia hoc facere rēnuit. **S**exto q̄ dat opa; rei illi
 ter intēcōe; ut in paſſiōe impregnatā fieri pōt̄

Septuaginta qui dat opam rei licite. non tamē adhibet debitam diligētiā ut de sagittante puerū. vel incidente arborem ut eadat. Octauo qui solā voluntatē habet hominem occidendi. Nono Qui iubet iniuste alium occidi. filium dat auxilium est huiusmodi que ostinetur in verbo. Jussio conseruare sensus ac. Similiter qui rogat aut operat alteri mortem. ut ex odio fieri solet. Decimo qui negligit a morte liberare aliū quādo potest. et te necare ut existente necessitate famis extrema. ubi aliis verisimiliter nō subueniet. Omnia autē premissa habent etiam locū de mutilacione in carnione et homī iniuste inferendis sicut de interficiendo est dictum. Undecimo qui p̄pediūt ab usu luxurie modis vel per venena sterilitatis ne semina cōcipiat. Duodecimo qui causant culpari ab orisceptus. Qd si fit ex culpa facta per intentionem percurandi abortum; peccatum est magnum. Sed maius si fit ex intentione aborti. Sit igitur fīm Alb. abortus ex percussione. aut ex casu ab alto. aut per exercitium corpore labrio sum. aut ex vetemēti saltu aut ex tristitia et timore. Quinq; ex frigore aeris supfluo vel supflua ea lidae unde etiā balnea longa impregnatis prohibentur et calida nimis. Quinq; fit ex fame et siti longa. aut repletione nimia vel flebilexomia. Secus aut̄ est. et fit aliquādo sine pccō abortus ex

infirmitate aliqua in impregnate aut debilitate
fetus. aut ex frigore nimia aëris & ex intemperacia
aëris alia. ¶ 3. si quis se ipsum interficit. ¶ 4. quod si
scienter & ex intēcōe ut vitā sibi abbreviet mortē
accelerat ut sit cārū cū cristo qđ stultissimū est. a
supbia plenū. ¶ 5. quod si rapulā vel alio modo ḡdī
solutā vitā sibi mortē accelerat.

De sexto p̄cepto & sequētibus. Capl'm. II.

Dechia p̄hibetur sexto precepto et per hoc
intelligitur p̄hibitū omne illud nocturnē
tū quod potest inferri psone ciūctep mo
dū libidinis. de hoc habes sup̄ de luxuria & ei⁹ spe
cieb⁹. c. &. Nō furtum facere est. septimum p̄cep
tum. in quo prohiberi intelligitur omne dāpnū
qđ pot̄ inferri primo in reb⁹ exteriorib⁹. de hoc
habes supra in. c. 3. ¶ Nō esse testē iniquū l' falsū
octauo p̄cepto p̄hibet. Et omne dāpnū quod
pot̄ inferri primo p̄ verba. de q̄ supra in. c. de ita
a accidia ymo et luxuria. Sed q̄ in iudicō publi
co plura pccā omittūt & circa testificacōnem. Ad
circo s̄ in dicta sāti. thome dicēdū est. de mēdatō
negacōne veritatis. Testificacōne. accusacōne.
aduocacōne. defensione. p̄uaricacōne. tergūtersa
cōne. pena talionis. Iudicij sententia. & de ape
lacōne quando male fiat. ¶ Mendacium est falsa
vocis significacō cum intencōne fallendi. Et est
triplex mendacium. Iocofū qnōd fit causa ludi

vel placendi cupiditate. Officium quod nulli ob-
est. et perdest alicui. nam sit causa utilitatis quia i-
tenditur eo inuamētū alterius vel remoto nocu-
menti. aut sit ad cōseruacōnem pecuniarum. aut
ad cōseruandū vitam corporalem. aut ad consuā-
dum honorem ne polluat corpus alicuius. Per
mōcōsum est quod sit causa nocūmētū alterius. Et hoc
habet tres gradus. Prīmo si intenditur nocūmē-
tū vnius et utilitas alterius. et hoc vnius perdest
alteri autem obest. Secundus si est cōtra hominem
sive sola intencōne nocendi alicui. Et hoc nulli p-
erdest et obest alicui. Tercius si ē cōtra deum ut quoniam
sit in doctrīna religiōis. Est autē mendacium p-
mōcōsum pccm mortale per se. primo si cōtra bonū
dei sit in doctrīna fidei et hoc est grauissimum. Se-
cundo quādo sit circa aliquid cuius cognitō pertinet
ad hominis bonum puta ad pfectiōnem scientie
et informacōnem morum. quādū sunt de necessitate salu-
tis. quia infert dampnum false opiniois. Tercio
quādo sit in nocūmētū prīmi notabile. aut quoniam
tum ad psonas aut quādū ad diuīcias aut quādū
ad famam. Quarto quoniam quis mentitur in iudicio
ubi ex officio tenetur dicere veritatem. Quinto quoniam
quis mentitur docendo seu in doctrīna ad quādū
ex officio tenetur. Officium mendacium est pccm
mortale. si per accidēs ratione scandali vel cuiuscū
que dampni esse quētis notabilis. dum scilicet aliq̄s

non veretur propter scādalum publice mentiri. ¶
cosum mendacium est peccatum mortale per acci-
des quādo quis mēdaciū iocofum iuramēto affi-
mat. q̄r tūc periurū est. Alias mēdaciū semper
est peccati veniale ad minus. ¶ Negādo veritatem
scienter in iudicio quis peccat. etiam quando all
quis est reus. Accusatus enim tenetur iudici vel
tatem erponere quam ab eo scdm formam iuris
erigit. Ideo si sic cōfiteri noluerit veritatem quā
dicere tenetur vel si eam mēdaciē negauerit: mo-
taliter peccat. Si vero hoc exquirat quod non po-
test scdm ordinem iuris non tenetur ei accusato
respondere. sed potest vel per appellaconem vel
aliter licite subterfugere. Mendaciū tamen si
bi dicere nō licet. ¶ Testimoniū ferre tenet
quis aliquando req̄sīt⁹ aliqñ nō requisitus. Pri-
mo req̄sīt⁹ auctoritate superioris sui cui in his q̄
ad iusticiam p̄tinent obediē tenetur. et in hys q̄
in quib⁹ scdm ordinē iuris ab eo testimoniū exi-
gitur. puta in manifestis a in hys de quib⁹ in fa-
mia precessit. nō autē de occultis. nec de quib⁹ nō
ē infamia. ¶ Secūdo req̄sīt⁹ auctoritate alicuius
nō auctoritate sup̄iois cui obediē tenet. si etiā tūc
si. qñ req̄sīt⁹ testimoniū ad liberād hoīem l̄ ab in-
fusta morte. seu pena quaclq; v̄l. a falsa infamia
vel etiā ab aliquo dampno tenetur h̄o ad testifi-
candū. ¶ Tercīo si in istis casib⁹ pr̄cedentibus

iam dicitur etiam non equum sit testimonium alicuius tamē tenetur facere quod in se est ut veritatem denūcier alicui. qui ad hoc possit prodicere. Quare super his quod pertinet ad damnacionem alicuius non tenetur aliquis ferre testimonium nisi quod a superiori appellatur secundum ordinem iuris licite. quod dicitur propter clericos qui ad hoc cogi non possunt. Tenetur propterea testis verum dicere et veritas si est vendenda. Sed testes aliquando aliquid accepere possunt non quasi premium testimonij. sed quasi stipendium laboris. expensas. vel ab utraque vel ab ea qua inducitur de hac materia etiam habes supra. c. io. f. 3. l. 6. Accusaē autem tenetur quis quoniam peccatum rei est tale quod virgatim inculpationis corruptelam corporalem seu spumalem et quoniam probari potest sufficienter. Si autem non virgat in nomine mentis multitudinis. aut si probare sufficienter non potest non tenetur. Potest etiam accusator tripliciter peccare. videlicet calumpnia. cone prevaricatio. et tergiuersatio. Calumpnia est falsa crimina alicui ex intentione in iudicio imponere et ex malitia. dolo scilicet et fraude. Qui autem falso crimine alicui imponit non ex malitia. sed ex animi levitate ad accusationem procedit. quia scilicet nimis faciliter credit quod audiuit hoc est temeritas non calumpnia. Prevaricari est in iudicio vera crimina absconde fraudulenter. ita quod

fraudulenter abscondat ea de quib; accusacōe;
 pponit colludens cum reo p̄prias probaciones
 dissimilando. **N**ergiuerſari est in vniuerso ab ac-
 cusacōne in iudicō defistere oīno. s. aim accusan-
 di deponendo nō qualiter cūq; s; in ordinate. **S**ecundū
 si ordinate ut si in accusacōis processu cognouerit
 falso esse id de quo accusauerat et sic pati con-
 sensu se absoluant accusator a reus. **S**imiliter si
 princeps ad quem pertinet cuā boni ſuis quod p̄
 accusacōnem intenditur accusacōe; abulet. pena
 taliois tenetur soluē ille qui accusauit alium na-
 dose intencōne nocendi et in p̄bacōne deficit. **S**e
 cus si ex animi leuitate accusauit Aduocātū p̄ri-
 quam credit esse iniustā a dampnificans sic autē
 tenetur ad restituicō em eius dannū qd̄ otia huius
 eiā p̄ ei⁹ auriliū altera p̄s incurrit. Si vero igno-
 rāter iniustum causā defendit. excusatū in reo
 vel in nullo vel in tanto sedm qd̄ ignorācia fuit
 varia. **D**e ignorācia hēs supra c. 8. §. 19. et 20.
 Aduocatus aut recipiens pecuniam in probitate a
 immoderācia extorquēs peccat licet tñ p̄iōamū
 ſuū vendere. & vſum ſācētē qui est corporal. **S**i hoc
 facē d; moderate accipiendo cōſiderata cōdicē p̄ſo
 narū a negocioꝝ a laboris a cōſuetudinis patric
 Idē dicendū de medico. **N**Judex non d; vendere
 iniusta ſmām ideo de publico fuit inducībus ſupē
 dja dāda laboris. Judicare aliū in gūb; peccatis

existente nō licet iudici qui publice in similibus sor-
det, ymmo nō licet **Judici** qui in occulto in graui-
bus peccatis est alium qui publice in similibus est
reus iudicare nisi iudicet cum humilitate et timo-
re et cum necessitas imminet. **Judex** preterea qui
alias iuste iudicat peccat tamē si hoc facit nō ex
benivolentia sed ex animi amaritudine. **Judex** pec-
cat si iudicat non sibi subiectum aut non sibi veri-
tatem quā nouit aut sine accusatore vel infamia
aut si penam relaxat sine consensu accusatoris et
cum no[n]cumento publice utilitatis. **Defendere** se
armis vel manu etra iudice quādū quis cōdem-
natus est ad mortem iuste coram iudice. **Hoc** nō
licet. **Fugere** tñ potest talis de loco sic condempna-
tus. vt p solam fugam se liberet. **Tenetur** etiam
nō resistere agēti quin paciatur qui iustū est qñ
detinetur. **Sicut** etiam si aliquis sit cōdemnatus
vt famem moriatur; nō peccat si cibum sibi occulce-
ministrari finat quia tunc nō sumere esset seipm
occidere. **Appellare** causa afferēde more ne con-
tra aliquem iusta sentēcia pferatur est peccatum. qd
Hoc est calumpnioso se defendere.

De A sacramentis. Capitulū. 12.

Quia sacramēta q̄ sint necessaria poit **Can.**]
pluēs regulas sequētes videlicet. In omni
sacramēto si deest intencō actualis vel hi-
qualis faciēdi illud qd xp̄us instituit et eccl̄ia in

tendit nichil agitur. Similiter si forma obmitat
aut corrumpitur. Aut materia debita. aut si ydone
us minister defuerit. Ex hoc precise q̄ aliquis sc̄i
maticus est l̄ hereticus ul̄ p̄scifus a excommunicatus l̄
degradatus non redditur impotens ad efficiendum
ul̄ offerendum sacramenta nisi deficit aliunde l̄ po
testas ordinis vel intencio debita ul̄ materia l̄ for
ma. Quāvis extendit talia in casibus prohibitis
gravis delicti reus sit. Fiat semper quod melius e
rit de passionibus dum circa sacramentorum mi
nistra conem dubitacō aliqua contigerit l̄ supple
atur caute id quod omissum fuit a sub quadam
condicione si non erit illud iterandum. In casu du
bio vehementer. An alijs sit vel nō sit baptisatus
ut si sit expofitus vel baptisatus in nomine ifefu
tantum. Aut alio tali dubio iteretur baptismus
sub hac condicione. Si tu non es baptisatus ego
te baptiso in nomine patris et filij et spiritus sancti.
Amen. Ea que sunt de decentia notabili sacramen
torū instituta a promulgata ab ecclēsia nec abo
lita sunt p̄ non usum et sīnō sunt de necessitate sa
cramēti ad faciendum id quod intēndit̄ sūt tamē
de necessitate p̄cepti ad obligadū ne sciēter et ne
gligēt̄ absq; racōali causa dimittatur. Forma in
oi sacramēto pot̄ corrūpi aut p̄ addicō et p̄ sub
tractō; à variacionem à interrupcione; nōbile q̄
modica nō ipedit. sīl it addicō sub tractō et valacō

Car. 12th

siue quod habeat formam ad sensum alium neque intellectibilem reddunt. licet autem indiscretè a culpabili
habet fiant verba aliquando. tñ sacramentum non sp
annullant. In baptismo hec sunt de necessitate sa
cramentum. minister ydoneus. materia quod est aqua et
lementaris fluida ad defunctorum luto et aquarum quod sunt
artificiales. Intencio actualis vel habitualis fa
cienda quod ecclesia intendit. Intingendo non submer
gendo ex aqua illa baptisandum aut eius pre
cipitale nudam. Et quod aliqualiter consenti
at scilicet actu vel habitu vel in precibus. Dicendo
simul hanc formam ego baptizo te in nomine patris et
filii. Amen. Confirmacionis sacramentum tenetur
quilibet christianus habens usum racionis non aetem
pnere. presertim imminentे piculo confessionis
christi coram infidelibus faciente. De eukaristie
sacramento sciendum quod discrimen noui peccati
mortali in celebrando viratur si post discussio
nem conscientie quod regulariter in talibus habeti so
let a celebraturus non habeat conscientiam fixam aut
eque firmam sicut de opposito quod sit in peccato mor
tali vel alio legitimo impedimentoo. ut est irregu
laritas. Et hec vocatur certitudo moralis vel cui
lis quod homo sufficienter probatus est. Illi pueri sunt pro
donei suscipere eukaristiā et ad hoc ligari videntur
semel in anno quodcumque leges censentur habiles
ad nubendum. potest quod deuotio etatem hanc

preuenie sicut in quibusdā etatem supplet mali
 cia. Audiē missam iregrā est de obseruacōe sab
 batū hoc est diez festorum pro tempore legis e
 uangelice nisi p impedimētū legitimū aliquis
 se tueat. tale vero impedimētū scdm loca a tpa
 a etates a cōficiūcīmes vāie iudicatur. **C**onfes
 sionem sacramentalem post mortale peccatū fie
 ri actu oportet in ser casib⁹. **P**rimus ex insci
 ence ecclēsie semel in āno. **S**cđs in suscep̄tōe et
 carissim⁹ vel celebracōne a sacramentorum alioz
 suscep̄tōe scđm quosdā. **T**erci⁹ in piculo mortis
 verisimilit iminentis. **Q**uart⁹ qñ osciā dicitat q
 alias nō habebit oportunitas peccā cōfiterendi **Q**ui
 tus si osciālic⁹ erronea sibi sib mortali peccato di
 citat. **S**extus qñ vout ināuit l sibi precipit iuste
Circūstancie in aliud genus vel in aliā spēcie tra
 hentes peccati mortal fūt necessario cōfiteſe. **C**on
 fitēs debz regularit in peccator⁹ suorū explicacō
 ne telaē oplices suos nisi dū aliter cōfiterinō pot
 sicut inincestu cū matre l vnicā sorore. **A**ut nō
 dicat a apud talē q̄ reuelatio debeat pdesse non
 obesse eis qui deteguntur. **Q**uo tamē easu nichil
 omin⁹ magna cautela ēq̄ritur apud cōfiteſe a cō
 fessorē ne zelo p̄ficiendi in discreto fallantur. **D**e
 hoc vide sup. c. 6. f. 12. 28. 29. a.c. **O**mnia ad con
 fessionem perfinētia ut pmā inūcta a interrogā
 cōnes facte a cetera nō inducentia ad malū sunt

de confessio mis secreto. propter quod peccant si eos non
 excusat ignorantia illi qui penitentias suas et ea quod
 sacerdos eis dixit passim dicunt et qui etiam super
 hoc inquirunt. quoniam talia per directum causante
 aliquando irrisio nem sacerdotis aut confessi cul-
 pam. Qui seduxit alios ad peccatum tenetur per posse
 eos postmodum ad viam veritatis reducere. non
 minus quam de dampno temporali illato. Sic de infamati-
 one et similibus. Et ad hoc debet confessio inducere
 cōfitemēt de qua materia habes in nostro ma-
 nuali confessoris. Confessus volens peccatum suum re-
 uelari per confessorem. petat illud extra confessionem
 degere. neque tamen ad huc est tutum confessio
 ni illud onus assumere si remedium possit aliter
 in modum adhiberi. Si confessio presumitur re-
 similiter sollicitae aut sollicitai ad peccatum utputa
 ad lubricitatem persona hoc timet de ab isto si sit
 fuis curatus petere licentiam altei confiteri
 non obtentare potest nichilo minus altei confiteri
 et absolui. Peccatori quis non sufficienter penite-
 ti. ut quia positum habet actuale peccandi in fu-
 turum. utile est cōfiteri et abstinentias certas reci-
 pe. Cui tamē confessio expresse iterum et iterum pro-
 testetur quod neque absoluitur neque protestetur neque pei-
 tencie tales aut talis confessio eundem liberat quoniam
 iterum eadem peccatum cōfiteri teneatur. Tuncius est
 cum pia pnia que sponte suscipitur et verisimiliter

adimplebitur ducere confessos ad purgatoriū q̄
 cū magna non implenda precipitare ī īfernū
Nulli ī multo īmūgenda est penitēcia publica pro
 peccato secreto securus de publico. **S**imilē nullus
 p̄ castigacōnem scandalisandus est publice pro
 peccato occulto securus p̄ publico vbi si scandalise
 tur peccator leādalum illud nō imponēt sed fibi
 qui meruit imputetur. **D**iminio cōfessionis si ob
 v̄poccisim aur prenīmō pudore fiat impedit vit
 tūtem absoluōnis. **S**ecus vbi auctoritas supen
 oris ī casib⁹ reseruatis et bona fides simpliciū
 hec faciūt et excusant. **A**ut vbi cōfessor forte pre
 sumeret scandalisari ex peccato cōfessi et nō ha
 beretur pro tunc cōfessor ali⁹ secretus cui absq;
 p̄babili scādalo peccata oia reuelai possent aliq
 tamē possent. **V**ideat tñ quilibet p̄ racōabilitē
 cōscienciam scādoli fibi fingit. **D**um nescit confi
 tens de quibusdam actibus an fecerit illos aut q̄
 īteuōe et quomodo fecit ut sepe cōtingit dicat
 sub condicōne scrupulos suos ut sic neq; mentia
 tur nec absoluōne defraudeatur. **F**orma absolu
 tiōnis ab excommunicacōe est ista et debet primo
 fieri. **E**go absoluo te a smā excoīeacōis a ēstiuō
 te sacmētis ec̄c. **I**n noīe patris a filij a spūs san
 di amen. **D**ēm seqtur absoluōne ap̄ccis si ī excoī
 caciōe p̄ccm includitur nēcīo cōfitedū sacramē
 galit. **E**go absoluo te a p̄ccis tuis ī noīe patris

q[uod] h[ab]et a sp[iritu] sancti amen. Tunc q[uod] est istis fo-
 mis nichil immiscere. Confessio facta reiterari
 d[icitur] ex integro s[ecundu]m probabilior[um] opinionem. quia
 duriorem non est tamen fictio si pccat dicat oia
 quoq[ue] actu recordatur quia non omnium recor-
 detur. Sed est fictio dum scienter celat aliquid. a
 in deposito peccandi pseuerat aut seit aut scire d[icitur]
 q[uod] a tali no[n] potest absolu[re]. Vnde extrema habet
 materiam a formam in liberis suis expressam. et
 obligat non contempnere dum simis vite secundu[m]
 probables conjecturas per infirmitatem expectatur
 que preterea iterari potest simili causa rufus
 veiente. Extrema vnde rite suscep[ta] debet veialia
 primo videtur q[uod] absolu[re] ab omni culpa. coniu[n]ctio
 da petitione recipientis. videtur etiam q[uod] ab omni
 pena libet tibi virtute sacramenti. tibi quia petit
 pie pseueranter. per se et iuste. Matrimonium con-
 trahens ficte in foro ecclesie quantumq[ue] carnalis co-
 pulas subsequeatur eadem fictione remanente. no[n]
 coniungitur matrimonialiter. Conpelletur tamen
 ab ecclesia in foro exteriori. Cuius est consilium ut po-
 dius omnes sententias ecclesie tolleret q[uod] pccato consen-
 tiat potest tamen nouo sensu adhibito fictum
 matrimonii si nichil aliud ostiterit in verum co-
 mutare. Votum simplex castitatis non dirimit
 matrimonii iam tractum. peccat tamen qui vovit dum
 primo contrahendi voluntatem habet votu[m] contrariaz.

10

11

non aut postea dum reddit debitum ut est concors sententia sed negant petitionem posse fieri. Nullus coniugii tenetur reddere debitum in detrimen-^{tum} notabile a cetero sui corporis vel fetus nascituri. Et secundum hoc cognoscitur quando leprosis vel pregnantibus aut menstruatis aut furiosis aut epydemicis et similibus casibus reddi vel non debet debitum ad tempus.

Contra impedimenta matrimonii contrahendum non contractum Capl. m. 13.

Nam de impedimentis matrimonii latius tractare necesse est ubi maxima sunt picula. ^{ap pnti tamē dicēda fuit tria sibz cōpendio.} Primo q̄ impeditant matrimonium contrahendum non contratum. 2. que impedit non solū contractum sed etiam contractum iam matrimonium. Tercio q̄ faciunt ut fieri possit diuocium de quibus oibus pe. de. pa. sup. e. d. 12. recitat et declarat versus. De impedientibus enim solū contractum fuit nouē impedimenta. vñ versus Ecclēsie veritū nec non temp⁹ feriatū. Hostiens ad dit alios videlicet Incestus raptus spōsate mors mulieris. Suscept⁹ proprie sobolis mors presbiteralis vel si peniteat solēmpter aut momialem. Accipiat prohibet hec cōviciū sociandum. Primum impedimentum est ceterū veritū ne videlicet clam et siue vbi suetudo est bāmis fiat matrimonia et peccat mortaliter spōsus vel maritus si an benedictōe nuptiale

dō gloscat sponsam vel uxorem in loco ubi de con-
 ficiūdine solempnitas obseruātur. Idem ē de
 cēdīcē debita. vñ hic includitur interdictum ab
 ecclia factum de clandestino matrimonio. qđ ē pre-
 ceptum iuris. Et etiam interdictum p ministerium
 ecclie puta prochialē sacerdotem q̄ habz impe-
 diēta in matrimonij considerare. vel p officialem e-
 pis copi qui habz de talibus iudicare. vel p ep̄m
 qui habz in talibus dispensare aliquā. **T**er autē
 clandestina desponsatio seu matrimonij contracō-
 clandestinus s̄m hosti. o. mo 8. Primus quādo
 fit sine testibus. Sedus qñ cōueniunt clandestinē
 ante p recipiant bñd cōnem nupciālem p loco
 q̄ tpe quo petere possunt q obtinē. Qd dicitur q̄
 si est terra interdictazō tenetur exire p ea petē-
 da neq; vsq; ad septēmū exspectaē. qñtū forte
 ducabit. nec durante illo ibi potest fieri nec in fe-
 bris in quibus solemnia celebrātur. sicut natal
 pascha penthecostes. quia tūc sunt nupcie inter-
 dicte. nec in festo assumpcionis quia tūc etiam in-
 terdictē sūt. Similiter si traxit in vigilia septuage-
 simae p verba de presentiō tenetur vsq; ad octa-
 vas pasche exspectare. **T**ercius quādo sponsali
 bus nō solutis s̄ soluēdis solum auctoritate Ju-
 dīcīs epis copi vel qui de cōficiūdine in causa ma-
 trimonij cognoscit sine cuiq; licētia orahic
 q̄ ex quo nō erat soluta pmissio adhuc ligatus

erat nisi forte a mortalitate excuset exceptio sibi
competens. Sed hic accusat ecclie phibico Quar-
tus quando contrahuit matrimonium ante puberitatem
sine iusta causa. sine licentia episcopi ubi non est tam
peccatum in puberum qui nesciunt quid faciunt si
aut amicorum qui hoc peruerant. Quintus contra in-
terdictum vel spale sicut isti interdicitur ne contra-
hat cum ista propter impedimentum iniciatum vel q
uite pendente non contrahat cum alia vel generale
ut tempore feriato. Sextus quando obmissis ban-
nis ut supra §. 2. q infra §. 7. Et quocumque isto
modotum di. pe. pa. matrimonium dadeatur contra-
hatur culpa mortalis est propter inobedientiam. So-
de benedictione toties peccat quociens contemp-
nuit eam petere quando debet et puram eam obtinere sed
nichilominus noluit interim conteneret. Cladestina
desponsacio etiam est in honesto. quando dote non habita nec
petit et a parentibus et ab amicis fecit conuenienter cui
nihil sine benedictione. Nam contraheere cum filia vel fi-
lia familias iniurias parentibus vel insciis est lede-
re in patricie praetatis et a filio quod exterio vnu et rap-
tor virginis dicte non solu quod iniuriam sed etiam quod iniu-
ris parentibus et insciis ducit de quo habes §. c. g. §.
12. de bannis autem vnu quod leges applicas arbitrii
suetudinem ecce siue vnu agnoscere ante bannationem
nuptiarum et ante oblationem solenem mortale est nec tenet
edere ante non tam toties peccat quociens reddit.

Sciendū tamē q̄ sup clādestīna dispensatione
seu cōtractu clādestīmo matrimonij potest fieri
dispensatio iuste in. 6. casib⁹. **P**rim⁹ magnati
bus. quia talium matrimonīa cū magna delibe
racione ⁊ p amicos ⁊ aliquā sup impedimento ad
papā mittendo solēt tractari. **S**ecundus quādo val
de nobilis ignobilem ducit. **T**ercius qñ diues
pauperem. **Q**uart⁹ cum senex iuuenem. **Q**uint⁹ cū
timent pntes. **S**extus cum diu sic fuerūt et hoc
pter verecūdiam. **E**t ista. 6. possunt reduci ad
tres causas ppter quas iuste dispensari potest i
obmissione bānoꝝ ⁊ būndōne. nō q̄ nō fiant; ⁊
q̄ occulte fiant. **P**rim⁹ quādo nō est timor de im
pedimento. quia tunc cessat causa. vt inter eminē
tes ysonas. **S**ecundus quādo est timor ne oppositū
vel peius sequatur ppter inēqualitatē eoꝝ q̄
nolūt se habere. aliter formicabūtur. et pntes si
scirent vel inferiorem interficerēt. vel pocius fal
los testes supponerent. sic male impedirent. **S**i
autem sciant ex toto celebratum: extunc quia nō
est remediu pntes sustinebūt. **T**ercius ppter ve
recediā senū l' qui diu cohabitauerūt. **E**t i istis
occulte inquirendū est de impedimentis. ⁊ si nō
sunt; licet ciari possunt ppter hoc q̄ nō est piculū
vt in primo. vel quia est piculum graui⁹ vt in se
cundo. vel ppter scandalū vt in tertio. **V**nde nec de
bet se nec cōtrahentes deridēri. quia sit iniuria

8.

sacramento. **N**ō enim irridēdi sūt qui auctorit
ate dei & apostolorū ac ecclie sacramētū cipiū
dispensare autē potest epus ut prefata siā non
inferior mīsi ex spāli omīssione. **N**ec non rēpus fe
riatū id est temp⁹ nupciatū impedit celebritatē
eoz. **S**unt enim tria tēpora eis inter dicta scilicet
ab aduentu usq; ad octauas ep̄hie. A septuage
fima usq; ad octauas pasche & a dominica aī af
fessionē usq; ad octauas pentecostes. vñ versus.
Aspiciēs veterem. circū quasi quis benedicta id
est. **A**spiciens designat primam dominicā adue
tus cui⁹ primū responsoriū incipit. **A**spiciens. **v**e
terem octauā epiphaniē cui⁹ prima aī in laudi
bus incipit. **v**eterē. **C**ircū dominicā in. **A**o. cui⁹ in
troitus incipit. **C**ircū dederunt. quasi dominicā in
albis cui⁹ introitus icipit. **Q**uasi modo. **Q**uis pri
ma dies rogatōnū cuius euāgelū incipit. **Q**uis
ex vob habebit amicū. **B**enedicta. dominicā tri
mitatis in octaua pentecostes cuius introitus i
cipit. **B**enedicta sit sancta trinitas. **P**refatis die
bus phibetur benedictō nupcialis. **I**tem festum
cōiugij nupcialis ppter lastuias que tunc sunt
Et pari racōne videtur traductō solemiss que a
liquādo post nupcias sit de domo pntū ad domū
viri in qua etiā multe īsolectie sunt aliquando.
Ite prohibetur tunc contrahere per verba de pntū
ex si nō tūc damdestina matrimonia essent licita

Sed non prohibetur strata p verba de futuro. Nihil
quam tribus tibi nuptias celebrare esset peccatum
mortale apter expressa; prohibitionem licet non es-
set mortale debitum petere a viuge prius rite bennicita
¶ Incestus est; cum quis cum propinquaque uxoris
scienter luxuriatur. et tunc perdit peccatum debitum. te-
netur tamen reddere nec potest contrahere cum adul-
teria quia affinitas est. sed nec debet cum altera. sed
vix sit sine spe coniugii. Et econtroverso uxori scienter
cognita a propinquuo viri perdit debitum ne exigit et
spem coniugii. Incestus igitur cum consanguinea car-
nali vel affine impedit contractum fiendum. nec
refere utrum sit incestus cum adulterio vel sine. Sed
econtroverso adulterium non impedit sine incestu. mi-
hi in tribus casibus dicendis. Non autem legitur de in-
cestu cum cognata legali aut spirituali sed de pu-
blice honestatis iusticia. Et intellige scienter. sicut
adulterium scientia requirit. vide de hoc sequentia
tibus secundum etiam et iuste. ¶ De eo preterea quod
agnoscit consanguineam uxoris sue nota tres con-
siones Prima quoniam quis cognovit consanguineam
sponse sue tunc sponsalia soluta sunt nec ultra talis
potest habere sponsam illam in coniugem obstante
affinitate contracta. Nec econtroverso illam quam co-
gnovit obstante publice honestatis iusticia nisi
papa dispensante. Sed potest ducere tertiam episcopum dis-
pensante. punita sibi de incestu imposita. Secunda

cōdusio est de illo qui agnouit consanguineam
 vroris sue matrimonio cōsumato sc̄iēter q̄ matr̄
 monū tūc nō dissoluitur s̄ tenetur reddere debi-
 tū petēti nō aut̄ potest petere nisi sc̄iū p̄peti conn-
 nēcie difficultatē per ep̄m dispensetur. Tercia nō
 dūcūsio est de illo q̄ agnouit consanguineā vroris ma-
 trimonio nōdū consumato. De q̄ videtur q̄ cū
 possit religionē intrādo debitū negare q̄ teneat̄
 intrare ne cōmittat incestum cognoscēdo. I. affinē
 suam. Nam matrimonio cōsumato ab incestu cō-
 dendo excusat̄ q̄ necessitat̄ nō habens viam
 negandi Sed sicut matrimonio cōsumato potest
 ep̄s cum eo dispensare in petendo sic matrimonio
 non cōsumato potest ep̄s cum eo dispensare
 in non redēdo in seculo remanēdo. Si autem cū
 hoc velit petere debitum duplex dispensacō nere-
 faria est. Nota etiā hic q̄ non est p̄petri incestus
 cognoscere cognatam suā legalem vel spirituālē
 v̄l ad quā est publice honestatis iusticiā quia in-
 testus non est nisi cū vera cognata vel affinis. Sd
 papa vel imperator nō potest facere q̄ sit cognat̄
 v̄l affinis qui non est quia ista sunt iura san-
 guinis que mutari nō possunt. Sed licet nō sit in-
 testus est tamē sp̄uale peccatum sc̄ilicet pecca-
 tum inobedientie ad eccl̄iam. Itē parī ratione
 non ē incestus nisi in gradu prohibito lege natu-
 re a qua est sola consanguinitas vel affinitas reā

Raptus est. & impedimentum qui rapit sponsam
 alterius. vel qui rapit uxorem alienam. Secus hiso
 lutam rapiat virginem. vel corruptam. quod tunc potest
 contrahere cum ea si velit iure canonico. **Uxori**
 autem suam licet rape de raptoribus cum causa. **Vide**
de raptu supra c. & f. 12. **Sponsatae mors mulie-**
ris est quintum acutum puta si quis interficat uxorem
apriam. secus si alienam nisi forte sit interactor iu-
uenis. et de incotinencia timeatur. Et hoc nisi in ad-
ulterio forte sponsata sit deprehensa: tunc enim non
est reus huius pene. licet sit reus gehenne. quod in fo-
to conscientie nullo modo licet viro propria auctoritate
interficere uxorem in adulterio deprehensam. Dicitur
aprica auctoritate. quod ubi hodie est lex vel consuetu-
do quod adultera accusata occidetur sicut tempore legis
moyensis quod cum sit iudicalis: non ligat. quia deus
repcit mulierem in adulterio deprehensa. ubi tamen est
lex hodie talis: vir zelo iusticie accusans non per-
caet. **Potest** preterea quis uxori occidere tripliciter
Uno modo prosequendo matrimonium ut scilicet contra-
hat cum adultera. et istud impedit contrahendum
a dirimere contractum. quando scilicet machinatur in mor-
tem eius cum effectu. ut contrahetur cum illa. Et i-
dem est econuerso. Secundo occidit quis uxorem pro-
sequendo culpam putat in vindictam adulterii et
istud impedit contrahendum. non post contractum.
Et hic etiam faciliter cum iuuene dispusat incotinente

12

13

Vero occidit q̄s vrorē naturā psequēdo ut q̄
 erosā habi xp̄ turpitudinē l̄ alium defectū non
 culpabile. Et istud c̄mē ipedit nō dirimit. Et iſus
 duob⁹ casib⁹ fili⁹ impedit mulier coñhē si veni
 uū dedit viro l̄ aliter morte ei⁹ p̄ciāuit de hoc ei⁹
 à vide sequēti. c. 9. 7 Suscep⁹ ap̄tie sobolis eō
 impeditimētū q̄n q̄s insidiando matūmō p̄cipiū
 filiū de sacro fonte suscep⁹ ut possit priuaētiū
 carnali copula l̄ debito a copia sui. de hoc sequēti
 . c. 9. 8. M̄ois p̄sbite alis ē. A. q̄ peccat in misteriū
 m̄rimonij et ideo in eo pumēdus est. vel si penit
 at solēmiter est. s. sc̄ te m̄pe pm̄e quia talis lugē
 debet ideo contrahere non ei licet. Aut moniale ic
 accipiat in vrorē. s. de facto post p̄fessam q̄ in iū
 riatur m̄rimonio xp̄i est. impeditimētū a tabu
 est excoicatus per noua iura. Quāmuis autē iſa
 criminā a forte aliqualia impediāt m̄rimoniu m̄
 hēdū solum tamē si adoleſcētes sunt a timetū de
 incōtinēcia ipsoy etiā debz eis a cēdere licētā
 contrahēdi. Ep̄us autē est dispēsator in talib⁹. Et an
 fine licētā contrahētes peccēt in quolib⁹ casu mot
 taliter opinōnes sūt de hoc.

Que ipediāt m̄rimoniu coñhēdū a ditimāt contr
 a. Nam de ipediētib⁹ m̄rimoniu coñhēdū a. c. 10.
 contrahēdū a ditimētib⁹ etiā p̄pus contradū eo
 q̄ in talib⁹ eēcialia nō suant m̄rimonij
 sunt usus. Error condicō votū cognaciō crimen

Cultus disparitas. vis deo ligamē honestas. **S**i
his affinis. si forte coire nequibus. **H**ec socianda
retat onubia iuncta retractat. **S**ed intellige q̄ il
la impedimenta impediunt a dirimunt qn̄ p̄cedunt
matrimoniū tractū. **S**ed si post tractum matri
moniū supueniunt. nunq̄ dirimunt iā cōtractū
matrimoniū. nisi forte quo ad thoy vel etiam ad
sohabitationem de aliqua vel aliquibus vt infra
parebit. **Q**ue sic intelligūtur. **P**rimo error nō
omnis. s̄ solum psone. a cōditionis persone vt si
iobes dicat se esse petr. **R**acō quia nullus est ibi
osensus. **D**uplex enim est error q̄ non impedit.
Vnius vt qn̄ creditur virgo q̄ est corrupta. q̄ sa
na q̄ est leprosa q̄c. a tūc imput; fibi qui talem e
legit. **A**liq̄ error est diuiciaꝝ paupertatis. nobili
tatis q̄m̄ redūd; in errorem psone. **S**ecundo cō
ditio id est seruitus. q̄ nō hab; talis potestates
corpis sui sufficien tem. vt quādo libera cōtrahit
cum seruo. ignorante ea seruitutem. **S**ecundus si scit
vel si post tractum sc̄ens ad hoc osentit iam fa
cto. vel p̄ carnalem copulam. **A**d hoc autem q̄ f
uitus dirimat matrimonium reqruntur tria ex
pte illius qui vult dirimere. primam est libertas
quia seruus nō potest queri de ancilla. nec ecō
verso quia verum matrimonium cōnhunt seruū
s̄ nō quādo ex vna pte tantum est finitus. **E**st i
taq; verū matrimonium. inter seruos sine vterq;

sit sciens siue uterq; ignarus siue p alterius codi-
 cionis ut si seru^o supbus nollet contrahere nisi cū
 nobili a eō uerso libera nollet contrahere nisi cum
 seruo ut tenet primatū. Sed o reqrīt q ignorā-
 uerit seruitutē is qui pdamat q scienti dolus nō
 īfertur vñ op̄itet q sit liber a ignarus seruitu-
 sis alterio. Tercio reqrīt q ignorācia ducit. Nā
 si post q agnouit codicōe; ei⁹ cōsentit verbo p fa-
 ãto petendo debitum p reddendo sibi preiudicat
 Si inq⁹ habet pbabilem opinionem de seruitute
 alterius extunc sibi preiudicat. Secus si leuem a
 temeraiam suspicōnem cui credi non debet. Vo-
 tū est. 3. videlic; solēmisatum p suscepōnem ordi-
 nis sacri p pfessionem approbate eligionis siue
 tacite fiat siue expresse. Sic etiam quando matrī-
 monio cōsumato solemissatur votū per professi-
 onem cōiugis vel etiam matrimonio nō cōsuma-
 to per suscepōnem sacri ordinis alio in seculo et
 in aente cū voto simplici h̄ec si contrahit religio-
 so mortuo matrimoniu dirimitur. Votum autē
 simplex non dirimit cōtractū sed impedit cōtra-
 hēndū. vñ quādo cūq; a quo cīēs cūq; tal' votū sim-
 plēx peccat mortalit. Dirimit etiam votū sim-
 plēx sponsalia. Et qui scient contrahit cū aquo que-
 sit votū simplex emisse peccat etiam mortaliter
 vñ q post votū simplex contrahit matrimoniu a mri-
 momiū nō cōsumavit si cōiunq; petat ab eo debitū

tenetur religionem intrare. Ideo etiam votū sim-
plex impedit primā redditionem matrimonij de-
bet in eo qui vovit. quia ista est in voluntate vo-
uentis qui potest intrae religionē. nō autē impe-
dit redditionē scđam debiti. Et verior opinio vi-
deatur qđ iste qui vovit nō contrahē matrimonij ab-
solue nichil cogitās de actu carnali: tenetur fa-
cere vt p̄missum est de eo qui vovit cogitās. a vo-
vens nō luxuriari ac. Cognatio est quartum
videlicz carnis. a p̄ntibus. Spūalis p̄ baptismū
et confirmationem. Et legalis ut est adoptio. Con-
statio ergo carnis id est consanguinitas diri-
mit vsq; ad quartū gradū induisse. Et. 1. 7. 2. gra-
duis sunt iuris positui. Ideo in eisdem potest so-
lū s papa disp̄sare. Cognacō spūalis sc̄ilicet a
que in solis sacramētis baptismi et confirmationis
contrahitur h̄z tres species. prima est paternitas
vel maternitas. a filiacō spiritualē fīm quā fūsci
piens sacramētū dicit̄ filiol⁹ vel filiola. Dans
autē vel tenens patnū vel materna. Scđa spe-
cieς op̄paternitas vel omaternitas q̄ attendit in
spūalem patrem puei et carnalem Et directe qui
dem contrahitur inter patrem et matrē natura-
les fūscip̄tis sacramētū et dantē sacramētū
vel ad id tenētem. Scđa inter p̄ntes carnales fu-
scip̄tis sacramētū et iugem dātis. vel tenen-
tem coniugē parentis fūscip̄tis. Tercia dicitur

fraternitas spuāl que cōtrahitur inter filiolū
 a filiolam id est filiū vel filiam spuālem fuscipē
 tem sacramētū ex vna pte a filios naturales dā
 tis sacramētū l' ad id tenentis siue fuerit ante si
 ue post. Non aut̄ inter fratres fuscipientis sacra
 mentū a filios dātis vel ad id tenentis quādā
 q; fuscēptos. Quādo aut̄ pp̄t cognacōnem spuālē
 matrimonī dirimatur dicēdū q; si precedit fīm
 oēs tres spēcies precedētes dū imit tūc post pīta
 dū. Si aut̄ sequitur nūq; soluit vinculum nec adū
 sine necessitate aut ignorātiā pbabili. Sed si m
 industria l' maliciā tūc pdit ius petendi a posteac
 rit sine spē cōtagij. Si aut̄ ignorātiā iuris tunc p
 titur q; non nocet in dampnis vitandis. Hanc
 quia non vult perdere debiti peticōnem certat de
 dampno a non leuare filium sū solo iure posī
 uo est phibitū. Cognacō autem legalis que cō
 adoptione scilicet puenit que etiā dicitur affi
 mitas legalis impedit a dirimit p̄t hales i.e.
 di. 82 Crimen est quintū impēcimētū nō q̄llī
 bet crīmē s̄ triplex primū est cū vxor machine
 tur in mortem viri a postea cōtrahit cum adulē
 ro vel ecouerso. Ad qd̄ tria req̄tūe ad dicimēs
 scilicet adulteriū a hoc est primū. Scdm̄ ē actual
 occīsio. Itē cō trahēdi in occīsō. Scds cō est
 si prestet fidē adultere de contrahēdo cū ea post
 mortē viri l' ecouerso. Sed s̄b noīe fidē etiā nuda

promissio intelligitur. Et tunc ista duo requiruntur scilicet pollutio a promissio. **T**ercius casus quando cum adultera contrahit de facto. Ethic etiam duobus requiriuntur scilicet adulterium et de facto matrimoniū. Item in hiis duobus casib; quod uterque sciens impedimentū. Nam altero ignorante non datur matrimonium. **C**ultus disparitas est sextū. vñ baptisatus cum non baptisata vel econtroverso quis cathecatus mina non potest imere matrimonium. Quod si fiat. ne legitimum est ubi autem velque est baptisatus licet alter vel uterque sit infidelis; verum est matrimonium. Sed contrahere non debet; quis cum in fidei nichilominus tamen hereticus baptisatus sicut alia vera sacramenta confert et recipit. sic et istud. **T**amē inter fideliū et infideliū sponsalia possunt contrahi. cū hac conditione si infidelis ouertatur. **V**is enim id est violencia est septimū. seu metus. unde circa personam inductam per metum cadentem in constantem virum ad consciendum interius in plectrone verborum matrimonialiū. et quia non vult mentiri; potest postmodum matrimonium dirimi tamē nullum. Sed de seductione per blandicias non ita. Est autem metus cadens in constantem virum qui duplex scilicet metus mortis. Cruciatus corporis. See uitatis et stupri. Cruciatus in qua corporis putat cū quis capitur vel trahitur. inuitus ducitur vel ligatur nec differt utrum profane. et fiant in persona propria.

Capitulum

siue in persona liberorum siue in persona virorū vni
vhus Stupri siue status verbū atq; necis. ¶ No
ta tamen q̄ respectu adulterii qui est forniciatio nō
potest esse iustus metus quia melius est omnia
mala pene pati q̄ soli malo culpe cōsentire. ¶ Ad
uertendum etiā q̄ matrimonium per metum iniū
licet non valeat tamē cōfirmatur per cōsenſū
quentem durante primo consenſū et dissensus
potest transire in cōsenſū. Sic etiam si metū in
ferens peniteat nō est matrimonium quia nō fit
ibi mutui cōfēsus. ¶ Ordo est octauū impedimentū.
et intelligitur de ordine sacro ut subdycla
natū & supra & de professione in religione appro
bata & dicimt cōtractum & impedit contrahen
dum. ¶ Sit etiam irregularis cōtrahens de facto.
Non autem econtrario matrimonium impedit os
dimem sed viroratus semper recipit characterem
Si autem virore consiente recipit etiam expe
ctionem. professio etiam facta in ordine appro
bato et etiam sit irregularis si de facto contra
hit. ¶ Ligamen est nonum scilicet quando quis
prius cum vna contraxit sic ligatus est q̄ cum a
lia contrahendo cōtractus nullus est ymmo si
cum secunda coit adulterii est. ¶ Honestas est
decimum id est publice honestatis iusticia que
est propinquitas ex sponsalibus prouemēs ab
instituto ecclie propter eius honestatē. Nam

8

9

10.

qñ aliquis despontauit aliquā. vñ annoꝝ vel vi
tra licet eam nō cognoscat tñ nullus de consang
uitate eiꝝ poterit eā habere in uxorem. nec ipse
eius aliquā consanguineā. Et impedit publice ho
nestatis iusticia matrimonii. sicut consanguini
tas & affinitas bꝫ in eosdem gradus. Sunt autem
sponsalia re pmissio futuraꝝ nupcialꝝ. Ex hoc qꝫ
dicitur re pmissioꝝ patꝫ qꝫ requiriēt utriusqꝫ pio
missio. nec altera sufficit pmitte. si vir promitt
it. a mulier tacet. a consentit. idem est ac si manū
portigat ad fidem recipiendā. Si autē nulla sig
na apparet probabilitia de sensu eius. nulla fuit spo
salia. Et pñt contrahi inter absentes p nuncium
vel epistolā tunc qñ primo cōsencuit p pñtes e
stiam tam cōsanguineos qꝫ extraneos. nisi expre
sse redamaret. Cōtrahūtur itaqꝫ sponsalia pu
te id est sine modo a cōdīcōne. A. modis. Primo
ānuli subarracōne. nisi ageretur de matrimonio
tacite vel expresse. puta ante valvas ecclie. Seco
ndis sponsaliter etiā sine verbis. Alias ipa ver
ba sufficeret reputari habitu tractatu inter ami
cos. misit iocalia nomine arte spōsaliorꝝ. nichil
dicens aliud. et illa acceptauit. Tercio turamen
ti interuecōe. Quarto nuda pmissioē affirmatiā
& negatione. vt sic dicat pmitto tibi qꝫ nūqꝫ ducā
si velit cōtinē. si si velit contrahē. non licet cum alia

Quinto p traductōnem. vñ si etiam ante septen-
mū puella traducatur despōnsata & traducta se-
ptēnum complens non reclamat sponsalia con-
firmantur. **S**xto p acceptacōe. Quādo enim
spōsalia precesserūt nulla ppter defectum etatis
a se tutus est conatus de q̄ dubui est an habue-
runt effectum cōsentit sponsalia. Si enim essent
certū q̄ non habuerint effectum. non sponsalia
essent. Si autem certum esset q̄ eam cōgivit tūc
oritur affinitas. **S**eptimo per tacitam cōueni-
tōnem quia quotiescumq; cōtrahitur matrimonio
mū p verba de presēti & non valet ppter causā q̄ ē
impeditua matrimonij non sponsalis tunc habet vi-
sponsalium & cōtrahūtur tacite ista tec aūt locū
habet multū de foro cōtentioso sed in foro cōscie-
nūq̄ videtur esse sponsalia sicut nec matrimonio-
um nisi quis in talibus voluerit se obligare pre-
fīce & in talibus credendū est eis. **V**nū sēper spō-
salia sunt nulla ppter defectum cōsensus ut in fu-
riosis infantib; mētecaptis manifestū ē. **S**ut
igit̄. io. q̄ impeditū ne sponsalia cōtrahantur no-
tata per verbus hos. scilicet. Crimē. dissensus. fuga
tempus. ordo. secūda. Morb;. affinis. vor publica
cūq; reclamat crimen scilicet fornicatiōnis si est
publicum per se dimittere pot si occultum tunc est
indicē etiam vir uxorem fornicariam dimittere
potest. dissensus alterius scilicet l' aborū h̄ in illo

casu cum licentia **J**udicis fieri debet ppter reuere
ciam matrimoniij. **C**ifuga quoniam alter fugit nec in
se bienium coparet. quod tpus tamē **J**udec abbre
viae potest. **T**ep certum quoniam laphi fuerit. **O**rdo sa
ter scz subdiaconatus et supra supuemens quo
cumqz. sine inscia siue iurata sponsa. Non debet
tū spousus inscia vel iurata sponsa. ad quos cumqz
sacros ordines promoueri. immo non debet ad or
dines futuros licenciaribz ab uxore siue a sponsa.
Et si petat. inhibendū est ei sub pena excommunicatis
ne in vita et inscia sposa ascēdat et precipientū
matrimonium contrahat. **O**rdo etiam eligiois ap
plicare in professione eius et non in introitu ordinis
vel nouiciatu dissoluunt. **S**ed a id est per matrimonium
contractū per verba de presenti cum. sed a impedire
sponsalia pcedētia etiam iuramento firmata. **M**or
bus pura leprosa palitica. amissio oculorum vel na
si. epilepsia. et quilibz enormis deformitas supuem
ens dissoluunt. que iudicū cōmitatue determināda
Affinis quia sponsus cognoscēt spōle consanguī
neam impeditur cū veraqz contrahē. quia incestus
impedit matrimonium contrahendū. **V**ox publica
in matrimonio dissoluendo. quia vox vnius vox
nullio. vnde fama impedit. Cūqz redamat alter
scilicet de quo vide summas. **D**issoluunt etiā sposa
lia omnia q̄ dirimunt prius contractū matrimoi
um supra tacta. **S**imilit ea q̄ impediunt matrimonium.

cōtrahēdū. Sic etiam quādo spōsalia sīnt oīno
occulta sicut in occulto cōsenserunt ita sufficit q
in occulto sine iudice dissentiāt a se q̄etent. Ita
etiam quādo impedimentū est occultum licet spō
salia publica sīnt. ut si spōsus est certus de formi
caōne nec possit p̄bare non tenetur petere līcē
tiam cum alia contrahendi. quāa sibi denegare
tur. sed p̄pria auctoritate potest. Sic quādo alter
approbatam religionē p̄fitetur. Sic quādo alter
publice formicat. sic etiā quādo alia impedimenta
sūt notoria ut si sponsa iā facta leprosa in lepro
sorio posita est: sine iudice factū est. Alias autem
cōit līcētia iudicis haberi debet puta ep̄i vel eius
offici. Et archidiacōi à alteri⁹ ordinarij Et alterius
delegati nō tamē prochial sacerdotis auctor
itas sufficit. **C**Si sis affinis est. ii. impedimentū qđ
m̄rimoniū etiā prius tractū dieimit. Cōnīhiatū
aut affinitas duplicit. uno mō p̄ m̄rimoniū etiā
si carnalē copula nō seq̄t per m̄rimoniū. Dico pri
mū non. 2. à. 3. q̄ affinitas nō est in v̄su. Alio mo
te vel illicite scđm naturam vel cōtra naturā. dū
tamē semē virti in vase debito recipiat. **P**ollu
cio aut exordiaria. qua semē virti nō in debito
vase recipitur nō causat affinitatē misericordia
ritali affectu. Nam p̄tumq; inuadat uel infrin
gat vase pudoris nisi in vase eius semē emittat

no cōtrahitur affinitas. Requiritur enim sc̄imū
cōmīctio sc̄ilicet seminis a menstruū. Et de calibus
affinitatis impedimentis est regula ista. Omnes
consanguinei uxoris mee sunt michi affines. et i
eodem gradu in quo sūt cōsanguinei uxoris. Sili
ter omnes cōsanguinei mei sunt affines uxoris
mei in eodem gradu in quo ipi sūt mei cōsanguinei.
Et qd dictum est de uxore; intelligendū est de
quāq; alia carnaliter coginta modis supra di
ctis. Sed cōsanguinei mei nullo modo sunt affi
nes cōsanguineis uxoris mee. nec inter eos mē
moriū prohibetur. Si forte coire nequib; ē
i.e. impedimentū qd habet locum i frigiditate na
turali. vel maleficio accidētali. vel atracone men
tri feminici vel in pubertate vel castratione. Nā
frigiditas impedit si est ppetua. similiter male
ficium si est ppetuum. ppetuum autem iudicat
post triennū pbatum legitime. In pubes etiā
contrahere nō pnt siue vterq; sit ipuber siue al
ter. dicitur autē imputet mas infra i.e. annū con
pletū. Quella infra annum i.e. Et ante cōtrahē
non possunt. nisi eent propinquū pubertati. ut si
non distent nisi p sex menses. vel malicia supple
beret etatē a possent carnaliter omiserit nam impu
ter alter. Ille tamen qui sciuit i se vel in alio ipo
tentia aliquā coeudi non pot inuito alio discedē

pter tale impedimentū sibi q̄ talē elegit.
Tuando vir possit vel teneatur dimittere uxori
 tem. Capl. m. 17.

De p̄tē autē quando vir posset dimittere
 suā uxorē l̄ teneat̄ fūt̄. & pe·pa. cōdūsiōes.
Prima matrimonio etiā cōsumato licet
 viro dimittere uxori ex causa formicacōis car-
 nalis ad correctionem eius vel vitandum infami-
 am et prolis incertitudinē etiam si iurauit nō di-
 mittere vel non accusare. non tamen licet talem
 lucretur dotem sed zelo iusticie ne delictū mane-
 at impunitū a vnius pena sit metus multorum si
 aut regina vasti repudiata ē. Sed hic distingue
 dicit pe·de·pa. Nam si formicatio sit occulta tunc
 quo ad thoz dūtarat auctoritate p̄pria potest
 uxorē dimittere alias sibi preiudicaret si eā ag-
 nosceret scienter a sponte. Cognoscēs autem ad
 ulteram coactus per ecclasiā l̄ ignar⁹ sibi non
 preiudicat quin possit eam repellere quando p̄t
 probare. Si vero formicatio est notoria puta si est
 deprehensa in lupanari vel per sententiā iudici-
 cīs a confessionē in iure vel p̄ facti euidentiā q̄ nulla
 tergiversacōe p̄t celari tūc licet auctoritate p̄pria
 uxorē dimittere adulteram etiā q̄ ad cohīrācōe.
Si autē deplēsa in adulterio nō p̄pē hoc iudicat̄
 notoriū q̄ ad hoc. **S**i p̄tē ipe non posset p̄bare

posset tñ ipse **Jus** dicē. quia defectus p̄baconis
non est ex culpa sua. **Sicut** debitor em fugiētem
hic; accipe. Similiter si quis furatus ē michi. C.
ho. licet nō possit p̄bariznō solum possum tenē
ti suo retinere sed etiam occulte recipere. Quando
enim copia **Judicis** haberi nō potest. aut ppter
defectum **Judicis**. aut aduersarij aut alias fine
culpa hmoz iste potest sibi **Jus** dicē. Alias oia
bella essent iniusta. Nam vindicacō est etiam v
tus subditū. nō solum **Judicis**. Quo ad probatio
nem autem adulterij sufficit violentia presump
ti. q̄ p̄t detinē etiā sacerdotē cū vpxore deprehēsi
fine excoicacōne. ut vocet testes per quos proba
ti possit. **Scđa** oclusio de spūali fornicatione idē
est sicut de carnali. vt si incidit in heresim vel in
Judaismū vel gentilitatem. quia tūc est cōtra bo
num prolis a contra bonum sacramēti. a ciūdō
nem animoz. Differit tamen q̄ ppter carnalez
fornicationem semel om̄issam dimitte potest. sed
pter spūalem nō si se velit corrigē nocens.

Tertia oclusio idem est de fornicacōe in natuā
li sicut de carnali naturali. puta in pccō zodomi
aco vel etiā pollutioē extraordīmaria. purata cū
alio vel cum alia om̄issa. idē de omnī pccō contrē
natūrā om̄isso q̄ mechia est. a plus p̄ adulteriū
appie dictum. vide infra. c. i. A. f. A. **Q**uarta oclu
sio prefata om̄ia se extendūt etiā ad fornicacōis

f. 4
fuspicionem violentā ut si fuit solus cū sola nu-
dus cū nuda in eodem lecto iacens loco et hora
secretis a ad hoc modis. Non potest autē for-
nicās dimitti in septē casibus. Prim⁹ si ipse for-
nicatus sit. Etiam si vir fornicatus est occulce et
ipsa manifeste sine peccato eam dimittere nō po-
test nec accusare. Si tamē vterq; fornicatus est
tūc iste qui corrigitur habet ius dimittendi in cor-
rigibile vel incorrectū et econuerso. Si autem vterq;
coractus ē tunc pacta nouissima seruanda fune-
rita q; qui prius fornicatus est ius p̄didit et recu-
perat alio posterius fornicāte. Et sic semp alnan-
do qui posteri⁹ fornicatur perdit ius qd habebat
debitum negandi a dimittendi. Qui ergo forni-
cando prius ius petendi perdiderat recuperat ip-
sum alio post fornicāte. Et sepe vltimo fornicās
succumbit saltem āte sentēciā ecclēsie. vbi au-
tem mulier est ignata vel oppressa excusat q;
adulterium dolum respicit. Sec⁹ ppter crimen
lenocinij si vir ipsemēt eam p̄stituit a ipa scūt
a non prohibuit cū potuit. Secus si indirecte ci-
occasione dedit expellendo eam vel necessari-
a negando nisi vir expellendo eam hoc intendis;
a voluisse. Tertius si probabiliter credens post
longam absenciam virum mortuum alteri nup-
serit nisi scienter cognita fuerit a sedo post p̄pri
mus venit. Quartus si latēt fuerit ab extraneo

In ita si specie vici sicut excusatur Iya a iacob.
Quintus si vi fuerit oppressa. qd intelligit. de vi
 absoluta. nā si metu vel precepto pntum vel ista
 tia sanguineorū vel alia o simili cā formicetur cū
 aliquo. etiam contrahendo cū isto de facto: non
 excusaret. vnde nō excusatur Michol a filia petro
 lomei primi. Mach. ii. a uxori Sampsonis Judi
 cis i. **S**ext⁹ qn̄ recō ciliauit eam. sc̄ienter et
 sponte cognoscendo. nā si ignorāter aut coact⁹
 pcciam secus. tamen non recōciliat qui nō statū
 repellit. cum nō possit auctoritate ppria. Et idem
 ignorāter. nō cñ tenetur debitu ēddere ex quo
 certus est de iure suo. **S**eptim⁹ est quando se
 cūdum legem suam infidelitati est repudiata vel
 adulterata. sicut post repudiū alij nubendos. **R**ū
 vero vir necessario teneatur expellē adulterā in
 penam. Nota si m̄ pe. pa. & triplex est correō in
 adulterio & alibi. Prima verborū. a illa est cā ma
 titi p̄ uxoris. sc̄; fraterna correō. Vir tamē qui
 est caput habz in crepare. uxori vero obsecrare
 sī illud. Non des mulieri p̄tatem aie tue. muli
 et si primatū ac. Sc̄da est verberz et hec est solū
 uxori. Tercia est electō. p̄ hoc ad. questionez. Si
 mulier est corrigibl̄ et adulteriū eius est occul
 tum: tunc sī m̄ pe. de tar. dimitū nō debz ppter sc̄ā
 dālum. ne crimen occultum p̄dē videatur. quo
 ad thoy tamē potest se separare. **S**i autē formicatio

est manifesta et ipsa non penitet stultus est si re-
tinet et crimen leno canum omittit unde tenetur expel-
lere. Sed autem incorrigibilis debet expelli de-
pa. Ulterius hoc intellige quando melius corrigitur
per hoc quod per aliud et ipse consideret de sua continen-
cia nam si ipsa per retentionem corrigitur a tanto
et si non a toto cum ipsa per electionem sit cum plu-
ribus et pluries formicatura magis corrigit eam
retinendo quod retinendo. Unde si propter aliud non tene-
tur cicere nisi ad correctionem ideo ac. Similiter si
ipse diffidit se posse contineat etiam si ipsa non ma-
gis contineat etenta quod expulsa ad huc propter se
non propter eam potest eam continere. Et hoc magis es-
tendum cum propter dimissum videamus frequen-
ter adulteram prostitui et illum qui prius erat i-
nocens per adulterium polluit. Sunt preterea a. et ca-
sus in quibus vir innocens non tenetur dimittere
adulteram. Primus est quando occultum est ad
ulterium et tunc non tenetur licet possit quia cessat
ratio respectu scandali etiam si est corrigibilis po-
test dimittere licet non teneatur quia nulli facit
inimicium qui utitur iure suo licet contulendum sit
ut supra. Secundo etiam si publica est quando est corre-
cta vel spes de correctione. unde quando in spe vel in
fine peccati continere quod licet viro renunciare sibi potest
qui incorrigibile non potest apesce inducendo ne erat.

Ca^m. 19^m

Et q̄ null⁹ intret. a sic cohíbendo. Quarto quan-
do saltem plus cohíbetur p̄ hoc q̄ retinetur q̄ ex
polita. q̄ eo ip̄o se p̄stítuer; Quinto quādo sibi vir
etinet de in continentia. q̄ nō tenetur plus vir cor-
rigē v̄xorem. q̄ dñs famulū. s̄ domin⁹ famulū l̄
seruum ex cōsciatum non tenetur expellē. s̄ licet
potest debitum seruicium ab eo repetē. et tamē ē
minus debitum famuli domino q̄ ab vroē viro
Sic igitur cū detrimēto Jūris sui a piculo suo nō
tenetur expellē. Etiam nō obstante scādalo pha-
tiseoz. s̄ scientibus adulterium dicat. q̄ retinet
vt eam a pccō plus cohíbeat. nō ut in crímme e-
am foueat. Auctoritates ergo que dicunt q̄ nō
licet eam retinē loquūtur quādo nō potest sine
scādalo simplicium. vbi ex ignorantia p̄cedit.
non autem vbi ex malicia vel quando p̄ hoc q̄ ē
tinetur dēterior efficiatur. vel quādo nō ppter sui
piculum tec facit. De muliere vero dicendum q̄
quādo vit forniciatur. nō sic eū tenetur dimittere
vt dictum est de viro. quia non hab; sic corrigē
facto. Et est verisimile q̄ q̄cumq; accedens ad v-
xorem tanto minus accedit ad fornicalam. vnde
in illo casu quo licet viro adulteram retinē: mul-
to magis ecōuerso a plus. quia cum ipsa nō ha-
beat viꝝ corrigerē facto s̄ verboꝝ ipsa non tene-
tur eum dimittere. nisi quādo veller ea; cognosce
desolūm innaturaliter. tūc quo ad thoz oio deb;

8.

3

61

eum dimittere ut potius se permittat occidi q
 sic abuti sodomitice. Item propter fornicacionem
 spiritualem. si timeret ne cohabitado ipsam conuer
 tat. tunc etiam quo ad dominum tenetur ipsum
 dimittere. Alias si non timeret de hoc ius suum
 petere non prohibetur maxime propter periculum
 incontinetie. An autem propter alia crimina possit
 cum aliis dimittere quo ad cohabitandum
 sunt tres conclusiones prefati p. de pala. **P**ri
 ma licet non sit fornicatio carnalis nec spiritua
 lis superueniens matrimonio si tamen scit tale
 crimen in altero q alter timeret corpori suo nec po
 test sibi secure aliter prouideri; tunc dimittere
 licet. **S**icut vir in cuius vtero vir per seuiciam
 tres pueros occiderat quia si non tenetur debi
 tum reddere cum periculo corporis sui multomi
 nus tenetur coabitare. **N**on quando aliqua vi
 det virum suum latrocinijs deditum. non posse
 corrigi propter quod vir omni hora pericula
 tur. **I**dem dicendum est. Et licet dominus non excepia
 nisi causam fornicacionis. Si tamen unus machi
 nature in mortem alterius vel per venenum vel per
 gladium non tenetur quis cum periculo corporis sui
 cohabitare ut patet extra de c. sp. salia. c. lras q v
 bi estata seuicia viri. q non potest secure per caucom v
 pori pruideri non est sibi reddenda. Et patet ratio
 q maior est in matrimonio obligatio ad edendos debitos

¶ ad cohabitandum. si non tenetur reddere debi-
 tum ubi probabiliter ex redditione inninet sibi pi-
 culum morbi vel mortis. ergo multo minus cum tali
 piculo tenetur cohabitaे. Et generaliter verum est
 quod ubi coniunctus non potest aliter prouidet de securi-
 tate vice nisi coniuge dimitendo. non tenetur
 ei debitum reddere nec cohabitare cum piculo co-
 pis fui. ¶ Secunda conclusio Idem videlicet quoniam coniunctus non
 vult aliter cohabitare. nisi proximitas eum peccare et
 est incorrigibilis. et pertrahit ipsum ad crimen.
 ita quod licet non cogatur peccare sicut nec corrigi po-
 test. tamen propter piculum sue fragilitatis ne co-
 ingalis societas ipsum pertrahat ad peccatum; tene-
 at illud. Si oculus tuus dexter scandalisat te serue
 eum a pice abs te quia si cum piculo corporis non te-
 netur manere. multo minus cum piculo anime.
 Et sicut non tenetur propter piculum infidelitatis;
 Ita nec propter piculum aliorum criminum. licet ad nul-
 lum possit cogi. immo minimum piculum aie pro-
 derat maximo piculo corporis. ¶ Tertia conclusio
 propter alia crimina in quibus coniunctus non timet proba-
 biliter aie sue. nec corpori suo non debet dereliquer-
 terius etiam si sit incorrigibilis nisi sit formicatio
 carnal. in qua propter vinculum actum potest ditti. aut spiritual
 ¶ Quoniam actus matrimonialis sit meritorius vel mo-
 tale vel veniale peccatum.

Capitu. 16.

Nunc vltimo de cōiugatorū in continentia
 restat tractandū. Et q̄q̄ professum casti-
 tatis sc̄imoniā plus de celibatu q̄ de v-
 neris vicio decet et edifferet tamē q̄p. 2. thi. cōsidero
 si c̄ de nostris tēporibus p̄phetauit. Apl's. In no-
 viissimis diebus instabūt tempora periculosa et e-
 ruit homines se ipsos amantes cupidi incontinenti-
 tes voluptatum amatores. magis q̄p dei. haben-
 tes quidem sp̄m pietatis. virtutem autē eius ab-
 negantes. Idcirco nūc cogor verbū vti magnil-
 ius. Alberti quibus sup quarto di. 21. dicit hu-
 istimodi inquit turpes questiones nūq̄ tractari
 delerēt. nisi illa coegerent monstra que h̄ijs tem-
 poribus in confessione audiuntur. Ceto itaq;
 a lectore ne scandalisetur in sequentib;. si vltre
 q̄ placet sordices peccatorū detegetur carnalit̄
 que certe medicari nequūt non patefactis tali-
 bus vulneribus. C̄irca que tamen nū noui di-
 sturus sum. sed tantū ea que doctores magnim
 suis maſſeſte ponūt voluminibus. C̄erit igit̄ de
 cōiugatorū in continentia triplex cōſideratio.
 Prima de coniugalis adus merito a demerito.
 Sc̄da de reddendi debito vel in debito. Tercia de
 tēporibus in q̄bus cōtinentia indicet. Quo ad
 p̄mū nōnda fūt. i. videlicet q̄n ad cōiugal sit me-
 ritori⁹. q̄n nec meritor⁹ nec demeritor⁹. et nullū
 peccāt. q̄n p̄ccāt mortale. et quād sit reiale peccāt.

z
¶ De primo sciendū q̄ in. e. calibus actus con-
iugalis est meritorius vite etne. Primiū q̄ s̄
habens grām. reddit debitū tpe loco i circu
strāctis oportuniſ qđ est actus iusticie. Sedus
quādō petit debitū cauſa plis tū tpe et loco
et modo debito. qđ est latrie. Tertiū qn̄ cauſa
preseruandi cōpareni a fornicatiōne qđ est
cautatis. Quartus f. plures qn̄ cā vitaude
fornicatiōis i se. quā. pbabilit̄ credit alit nō
bitanda. Ita q̄ voluptas i ullo mouet eū. s̄ lo
lū amor vitaude fornicatiōis. quā. p tūc nō po
test melius vitare. utputa q̄ necesse habet
loqui dñi in secreto i loco suspecto altei mu
neri i exptus ē de ea lepe se temptai. S; qn̄
semel vltis est actu isto. ad mltos dies refrige
ratus est. i tūc nō temptatur. Ratione dictor. e.
est. qz oīs actus virtutis i formatus caitate
est meitorius. sed huiusmodi ē actus cōiugal
i hijs calibus. ergo. ¶ De scđo qn̄ actus co
iugalis sit iudifferens ita q̄ nec sit meitoriu
s nec demeritorius notat idem pr. q̄ h. cōtū
git qn̄ cōiux carens grā uno de. e. modis
dictis actu illū exerctet. Qia oīs actus qui ē
meitorius hnti grām. ē iudifferens nō hnti.
Nō eū est meitorius ppter carenciā grē. nec
de meitorius ppter carenciā culpe cui soli debe
tur pena. ¶ Quo ad ctiū vi. copula carlis i giugno

3

et peccatum mortale in dece talibus; quorum p.
pa. lex primos declarat. unde s. eundem i oes
est primus. propter inordinacionem intentiois et
frenate libidinis quoniam limites matuorij ex
cedit. idem sturis cum quacumque alia dum tunc
eq; pulchra Sed quod habitibus non deminuit
sed actibus. h. est quoniam actu sic cogitat. de hoc
dicit ihesu. Nichil est sedius quam uxore amare
quasi adulteria. Et certus pectoris amoris aut
Omnis ardenter amator proprie uxoris. adult
e. Sedius est ratione aborsus tpe conceptus vel par
tus si probabilitas timetur. quia contumaciam
est quod quis velit delectum cum primitie vite prolixi
est enim patrem est petere debitum utrumque id different
tpe conceptus et partus quod etiam bruta continet.
Elephas enim ad ipregnata non accedit. i quide
si probabilitate de aboru timetur tpe conceptus et par
tus. quod matre quoniam propter delectacionem appetitur
i manu non dum profecte coagulata dispigitur i effunditur
Et istante partu ne puer opprimatur est patrem
qui homicidij i mortale sciente petere vel reddere
alii non est patrem reddere. veniale petere maxime
mulieri. quod s. medicos ipregnante magis appetitur
tum coitu. Tertius est ratione pueri ifectio
mestruum tpe mestruorum. De isto dicit hugo. quod
qui reddit mortaliter. Sed qui reddit centus

nisi peccat. potest tamen denegare sine peccato. si videat exigēti imminentē piculum formicacōmis
Sed dicit Albertus sup illud Ezech. 18. ad mulie-
rē mēstruatā nō accesseris. Putam⁹ inquit q̄ aē
cedere ad mulierē menstruatā que vxor est non
esse mortale peccatum sibi se. Concordat p̄. de tar. di-
tens q̄ tunc exigē est in voluntate cōiugis sibi red-
dere de necessitate iuris. Nec opinio securior est
et communior. Addit Albertus sibi tunc exigere signū
est ardentissime libidinis si sc̄ienter hoc fiat. Et p̄
pter hoc inter mortalia prohibetur a prophetā Iudeo
Jeromim⁹ sup isto ysaie. Qd omnes iusticie no-
stre quasi pann⁹ menstruate. dicit tunc viri absti-
nere debent ab eis. tunc enim cōcipiuntur mēbris
dampnati. cecū. claudi. leprosi. vt quia patres nō
erubuerūt in condāni cōmiseri; eorum peccatum pa-
tent et apte a cunctis redarguantur in parvulis
Nec Albertus. Ex quib⁹ apparet q̄ reducitur il-
le tertius ad primū quasi quia dicit q̄ est signū
ardentissime libidinis. Tamen p̄. de pal. m. 2. di-
g. tenendo q̄ non est mortale sic concludit. Epī-
logando dicendū q̄ non est mortale reddere etū
am sc̄ienter ex parte mulieris nec per consequens
ex parte viri ex quo uxor non vult abstine. Secun-
do non est peccatum perte ignorantia infirmitatem.
Tertio sciens infirmitatem sed nesciēs monstru-
sōle generali non facturus illud si sc̄ient nō peccat

Quarto sc̄es nō generari vel p̄babilit̄ et̄as
ut quia sterilis. & quia cōfuerit tunc non cōcipe
re. quia virinosunt melius cōdicones vrorum
et cōuerso per erpientiam. Cōfulendum est igi
tur mulieri mēsteuate. quia sc̄it aut probabiliter
credit virū se erosam habituram. et tunc non te
netur reuelatiō. si reddit sine peccato. et ille ppter
ignorantiā non peccat aut nō. sed credit q̄ nō
pter hoc dimitteret eam cognoscere et tūc etiā
debet dicere. ne eum grauius fac̄t peccare s̄ ad
huc vterq; excusatūr a mortali. et hoc vror potē
rit perpēdere ex alijs viciis quib⁹ rēnuent nō
acquieuit. aut neutrū sed credit q̄ adulterabi
tur vel peius fac̄t et nec tunc debet dic̄e sed red
dere. Aut nichil horū sed q̄ abstineat credit. et
tunc sibi dicat. Qd si audiens non acq̄escat. red
dens non peccat. sed petens sic nō tamen mortali
ter peccat. hec pe. Est tamen in predictis casibus
tunc petentib⁹ terror incutiendus per cōfessoriē
quando erpitur. tum ppter irreuerētiā facta
mento illatam. tum etiā ppter periculū fetu
tū etiā ppter autoitates terribiles q̄sdā scriptu
re et sāctorū ac dōctorū. Quart⁹ ēq̄ū sit in loto sa
cro et ali⁹ loc⁹ haberi pot̄ mōrliter peccat ut di
wil. glo. ray. et pe. pa. ymo s̄ me eūdē tā petens q̄
reddes tūc pnta in ecclā v̄l in cimiterio bñdido
hoc enim ē sacrilegiū crīmē q̄ recōciliari debent

sūm veriorē opīmōniē. Si autē aliū locū non
 potest haberī: nō est mortale si exigēs cū plādu
 & abstīnere nō valet gemitū. Et iā si aliū locū
 habet nō potest: nō tenetur quis reddē in loco
 sacro quia ut sanctus thomas dicit q̄ licet debitu
 reddendū sit omni tpe & omni hora. salua tñ de
 bita honestate q̄ in talibus exigēt quia nō oportet
 & statim in publico debitum reddat. **C** Quintus
 est si mutat naturalem vsum in eum qui est con
 tra naturā. qd̄ sit duplicitē. uno modo dicit pe.
 pa. v; Quādo vas debitū p̄termittit semp̄ est pec
 catum mortale. q̄ p̄les sequi non potest unde to
 taliter intencō nature frustrat. Ideo cūdā preg
 nāti quā vir cōtinere nō valens a tergo sodomī
 tice ppter puerū cognouit. cū nō fuisset forte pei
 us occidē puerū: cōsultū fuit q̄ nullo modo per
 mitteret se sic cognosci vpro. si prius occidi aut
 illum adulterari vel in mento humiliari. Si alie
 noller cōtinere docēt eum cōmīscere sūm sicut lō
 gitudinis oppositū. & sic p̄seruata est a pecō sodō
 mitico & ppter necessitatē excusata. **S**ed q̄ri
 tur quid de illo qui ideo semen extra vas debitū
 fundit ne habeat plures filios quos nutritre nō
 potest **R**ef. pe. pa. q̄ detestabilem rem cū filio Ju
 de facit. **D**e quo Gen. 38. quem deus occidit ideo
 ne semen emittat. ne habeat plures filios quos

nutrire nō potest. **R**es. id. Nō videtur mortaliter
peccare. nisi ex hoc forte mulier ad seminādū pro-
uocetur. **S**imiliter si ppter hoc obmittit cognoscē-
re uxorem & ex cōi consensu negat debitum: non
videtur q̄ etiam peccet reialiter quia licet appetē
non habere plures liberos q̄ possit nutrire nec
ipse tenetur debitum reddere nec actum inchoa-
tum consumare nisi uxore petente. caueat tamen
necessē est ne se vel alium polluat. **C**ed querit
Alb. di. 32. de viris qui habēt caliditatem debilitē
hic enim calor sufficit mouere mēbra ad cōcupi-
centiam. sed cito euaporat & debiliter extendit.
habeat ergo iste uxorem virginem. **I**ste cū non
habeat nisi primum impētū: deflorare non potest
& tamen cognoscēt corruptā si talem haberet
uxorem. **Q**uid isti esset faciendū. nam si alterum
corrumperē eā facit: fit causa adulterij. quod nō
licet. **S**i vero corrumpat manus est species sodi-
mitica cum non fiat instrumento debito. **R**espō.
videtur inquit dicendū salua melioris smā q̄ p̄
applicacōnem manus via fieri possit. **A**d id autē
quod obicitur. videtur esse dicendū. q̄ differt ap-
plicari manum ut medicantem vel ut polluentē.
Manus enim polluens applicata inducit molliē-
m vel sodomiam. sed manus medicans non in-
ducit. **S**icut etiam dicimus in mulieribus in qui-
b⁹ descendit matrix in os vulue. **P**recipim⁹ enim

ut digitis reponat ea. et tñ nō dicim⁹ man⁹
illæ pollue eas vñ corrūpe sed potius me
dicū eis. **H**ec ille. **A**lio⁹ mutat q̄s nālē vñ
quātū ad sitū. et tūc exculatur a peccato
qñ dispositio corporis ul' ifirmitas. ut apostole
aut vētrīn grossies nālem sitū impe
diūt. **C**uādo eī in hīs ⁊ līlibus calibus idō
nō audet accedē a pte antēiori vrōre. nō
peccat mortalit̄ ex alia pte accedes dū tñ
vasculo mlieis alias nō abutat̄. nec semē
ex scient effundat. **A**d questionē eī qua
querit. vtrū vir cognoscens vrōre suā mō.
nō consueto peccat mortalit̄. **F**indet idē alb
tus q̄ nichil eoz que fāt maritus cū vrōre
sua seruato valse mortale pccm. si p̄t eē sig
nū cōcupiscēt̄ mortalis. qñ. s. nō sufficit ei
modus quē nā determinat. **V**t aut h̄. meli⁹
itelligat. q̄s. s. sit modus nālis ⁊ q̄s plus ul'
min⁹ ab illo nāli mō deuiet. f̄. eūdem no
tandū albū. q̄ debitus modus quē nā do
det. e. ut mulier iaceat in dorso. vir aut in
ventre īcubat ei. et sic etiā facili cōcipiunt
mulieres nisi p̄ accidēs sp̄edui. **A**minor aut
deuiatio ab illo ē latealis cōcubitūs. ⁊ maior
sedētis. ⁊ adh̄. maior stāciū. ⁊ horz maxim⁹ q̄
ē itro⁹ mō iūmetor. et idō qđā hūc ultimū
dixerūt eē pccm mortale. **E**rd tñ michi nō

11

12

13
placet. Hec alibi. Satis hijs concordiae vide.
tho. in sc̄pto i q̄stionib; lealib;. Nullū modū per-
sumū concubendi tangit pe. pa. cōclūdes. Si sit
tata inatālitas q̄ nō possit sequi proles ex
natā facti. sive q̄ abutit vasculo muliebri.
Sive q̄ nubit i feminā fī sitū se suppone-
do. ut demon succub. mortale ē. Alias autē
sū i loco debito scient ul' quocāq; se aget aliē
inatālitas. si fāt hoc i calu ubi naturālitas nō
posset. non pectaret. putn. ppter bonū pos-
ul' fidei. i necellitas infirmitatis alteius ul'
ipregnatio hoc requirit n. patit q̄ alit fā-
at excusat. Si i calu ubi alias eēt veniale et
necellitas patit modū nāle. nō vide. mea-
le. sed ē grauius veiale qm̄ ab ista inālitate
se nō tpat ad tpus. q̄ secus si eēt ipedime-
tū ppetū. Si autē ppter voluptate sine natā-
litate modū nāle. licet nō quo ad vas mo-
tale ē. q̄ nō ē vror eī n̄ quo ad actū nāles.
Alias abutit sacramēto coīngū. sicut q̄ ppet
vslū i ritū alicui sacramēti scient. eēt transgred
sio precepti. nō solū in eccelialib;. s; eā i actū
dentalib;. **S**extus ē qm̄ cōūr voluptatem
puenit i prouocat eā mālb; vel confricācōe
ul' calidis vtendo et incensuus ut possit plu-
ries cū vrore coire. **S**i notādū dicit pe. pa.
q̄ istud potest fieri sp̄licit. primo. sive oī pat-

14

pulta si quis causa prolis generande vel formicacionis
 mis in uxore vel in se vitande aut debiti reddendi
 cum alias sit impotens. se prouocat efi vel potu ca-
 lefactiuorum. aut osculis aut amplexibus. quibus
 etiam aialia se prouocat ut vrsi et columbi. et ali-
 quibus alijs tactibus in quibz no querat ppter
 se delectacionem. si solum ad actum illu pparato-
 ria. no videtur peccatum quia licet iuuare natuaz
 corporalem ad obedient recte racom. Sed modo
 ut sit potens to gnoscer uxorem ap delectacionem
 quam tamen nolle cum alia expeririz a tunc licet
 gravium peccet pueniendo temptationem. no tan-
 tio mortali. quia non querit in hac prouocatione delecta-
 tionis. sed solum in actu singuli. Vnde videtur idem
 specie qd de actus fine. Tercio quando in talibus
 pparatorijs ppter se delectatur ut si sic cofeciacom
 bus impudicis membra attractado sequitur pollu-
 tio. no est dubium q omnis pollutio extraordina-
 ria peccatum mortale est. que vigilando pcuratur
 Sed in primo videtur etiam q si tactibz in natura
 libz se prouoce; qui aliter no potest. dum tamen
 no faciat hoc ppter voluptatem. quia necessitas
 excusat. no peccat etiam venialiter sicut nec is q
 causa prolis vel reddendi debiti cognoscit in na-
 turaliter. qn aliter non potest. dum tñ non pre-
 mitat vas debitum. Nam si ipsa habeat morbum
 in illo membro sic q non possit ibi cognosci non

ppter hoc potest alibi cognosci. Sed cognoscere
 innaturaliter quando aliter non potest ppter w
 luptate non est mortale. dum tamē vas non ob
 mittat. Sed est grauius veniale. sic etiam hic q
 sener vel frigidus nō potest coire. nisi se prouo
 cet tali modo. quāvis voluptatem querat. Quia
 tamē non faceret cū extranea. grauius quidē pe
 cat preueniendo. sed nō mortaliter. Si enim os cu
 la & etiam amplex⁹ ideo solum dicūtur mortalit
 ī solutis. qz ipse act⁹ ē mortalis ergo ī cōvaga
 tis ī quibus actus nō est mortalis nec incitacō
 ad ipsum est mortalis. Nec p. Dicunt etiam qui
 dam magni qz vxor tenet se exhibē viro suo ad
 oscula cōsueta si exigit & qz nec venialiter peccat
 virū etiā nō petētem āplexādo & osculādo debito
 mō bona ītēcōe ut s. eum ab ita v̄l ab alio pccō
 reuocet. Hjs vide tertius scripture cōcordare cō
 filio salomonis p̄v. 7. dicitis. Letare cū muliere
 adolescentie tue. Cerua carissima & gratissimus
 hinulus vbera eius īnebriens te ī omni tēpore
 & ī amore illius delectare iugiter. Quare seduce
 ris fili mi ab aliena et fouveris ī sinu alterius q
 omnia tam scdm glosā itlinearem qz sm. nicola
 um de hyra ad lrā exponūt sm latīnos doctōres
 Septim⁹ est de eo qz ante benedicōne; nuptia
 le post osēfū tamē de p̄sēfū cognoscit vxorē. Tal
 enī ut wil. sup. Ray. di. peccat mortaliter si p̄fata

absq; dispensacōne ecclie a fine hysta causa faciat
 in illis locis vbi conuenienter est bñdictōnem nupci
 alem adhiberi. Idem dico si obmittantur alie con
 fuetē solētates. De istis vide supra. c. iij. f. 8. Oc
 tau⁹ est ppter simplicis obligacōnem. Nā iste q
 ante matrimonī vuit ppetuam castitatē. cōtē
 bendo matrimonī cum ea persona q debitū vult
 habere. frangit votum. nec postea vnq; pot exigē
 debitum. licet reddē possit post cōsummatum māt
 monium nō dum tñ cōsummato matrimoio. mo
 nasterium intrare debet si posset s̄m tho'm qdli.
 Item si duo iuges in domo emiserint votum p
 petue cōtinēcie. et alter eoz velit frangē. dicit de
 eis Alb. super. x. di. 2A. Ego plane cedo q post
 votum etiam simplex ppetue cōtinētie mulier pec
 cat mortaliter recipiendo maritū nec tenetur de
 bitum reddē. Satis accordat Ray. et Inno. Itē pe
 ter. in questioē quā tangit d. 32. Vtrum vœ
 cōtinētiā sine licecia iugis sit peccatum mōrle
 R̄ndet q aut fertur intencō determinate ad non
 reddendum. nec exigendū debitum. et tunc sciē
 si ius. est peccatum mōrle si fiat ex deliberatione
 aut in cōiza tūc non est pccm mōrle. quia salual
 potest in eo q est licitū sc̄m erigēdo. Ecce de vo
 to. casus habes rel. x. p̄ticulares. Vide supra de
 hoc. c. 8. f. 23. Item. c. ii. f. 10. Item. c. ix. f. 2. C No
 nus ē de copula carnali damdestina p̄ sp̄osalia

de futuro de qua di. pe. de. tar. q̄ huiusmodi copula aut sit affectu fornicario et tunc est mortale peccatum. Nec facit verum matrimonium sed tantum p̄fuptum. Aut affectu maritali. et tunc p̄sonae aut signare iuris et ecclastice consuetudinis tunc non est peccatum mortale. Aut non sunt ignareza tunc non peccatum mortale. maxime in locis illis ubi ecclie prohibito comunit seruatur. Tū sādus. hoc dicit simpliciter sponsam excusari a peccato si credes sponsum velle consumare matrimonium admittit eū nisi aliqua signa expressa appareant fraudis sicut si sunt multū distractis oīdicōis vel p̄ceptum ad nobilitatem et quātum ad fortunā et aliud signum apparet. **D**e. & prīmā pali quādo actus coniugalis sit peccatum veniale. **R**es. pe. pa. q̄ quandoq; voluptas q̄ritur p̄et prediōis casus. s. i. q̄bō ē mortale: tūc sēp̄ est veniale. In spali aut̄ notat. b. ca⁹ in q̄bus est act⁹ singul̄ reial̄ tm̄. **P**rim⁹ q̄nūq; p̄cedit aliq; de ordinacō ratiōis s. non tāta sicut in p̄dictis casib⁹ puta p̄te tpe sacro et si appetit⁹ sit ad delictōne; et grauis ē culpa. **S**i ad lubricū et infirmitatē suā cui⁹ est sibi oīcius et a reiale. attū virḡ oītingit q̄ in p̄cipuis dieb⁹ non est ḡue p̄cēm s̄m bo. ven. **S**cđs petē cā delictōnis ista lites sēp̄ ē reiale sic oīmedē p̄p̄ voluptate. Qđ ei cib⁹ ad salutē h̄ois. hoc coit⁹ ad salutē ḡnis h̄uam ut. aug⁹. di. a ē i. & di. z. in littā c. l.

Tercius petere causa formicacōmis vitande in se
 Sic q̄ cognoscit vroxē causa vitande in se formi-
 cōmis. q̄uis possit aliter vitare. s̄ magis vult
 isto modo delectabili vitare. q̄ alio modo nō delecta-
 bili vel penali. puta quia et domando carnem &
 fugiendo alioꝝ oſoria vel nō loquendo solꝝ cū
 sola. Et si ergo possit faciliter vitaē. s̄ magis vult
 tum voluptate q̄ sine ista. q̄ tūc peccat venialiter
 quia prefert voluptatem carnis absorbētem ra-
 tōnem. q̄d seruat vſum rāconis & eque attingit
 ad finem. Sicut si homo sitiens pot̄ & que satissimē
 vel sic currē necessitatī nature bibēs vīnum lim-
 phatū minus delectabile nō ledens caput. et eli-
 git statim extingueſ ſitum cum vīno forti. qd̄ est
 magis delectabile. qd̄ imebriat eum in toto vel in
 pte. peccat nō tamen rācone ſimis s̄ rācone medijs
 incompetentis. Et q̄uis ſic petere debitum causa
 formicacōmis vitade in se ut dictum eſt fit veniale
 non tamen contrahere hac intencōne eſt venia
 le. Et differt iſte tercius modus multū a quarto
 qui eſt meritorij ſupra tadiſ. f. 2. **Q**uartus eſt
 q̄n fit cauſa infirmitatis vitande. q̄uis enī vtrū
 q̄ ſe oſum li ceat appetē: nō tamen vnum ppter
 alterꝝ quia iſta cauda nō eſt iſtius vituli. Rācon
 di di assignat etiam tho. in. &. quia talis querit
 sanitatem p id qd̄ ad hoc non eſt ordinatum ſi
 tut quā sacramētum baptiſmi tantum ad ſalutē.

corporalem quereret. **C** Quintus est si qñ incepit petere vel reddere bona intencione; postea mutet intencionem. ita. s. q̄ nunc vellet istam libidinem apter se etiam siquidem actu hoc cogitaret extra horā decisionis. semis qñ non habet vñ tacōis. **C** Sextus quādociq; aliud intēdat q̄ ad quod ordinatur cōtingūt. vel ad prolē. l. ad reddēdū debitū. hec de pe. Plures alios casus hales s̄ itcō dicoes qñ est mortale vbi sepe ē veiale. c. g. a etiā s. j. r. i. sti. c. **D**e reddēdi debito l. idebito. c. 1A.

Nunc de scđo principali videlicz de reddēdi debito cōvngali l. nō debito. **P**ro cui⁹ intel lectu fms. tho. pe. pa. a cōfōes theologos tenendū est pro regula. q̄ coniugi debitum p̄tēti a tempore debito vmo etiam tempe sacro reddēdū est. siue petat expresse siue infptatiue. q̄ nō refert quo q̄s voluntatem suā ex̄pmat. verb⁹ aut facitis. a maxime infirmiori vasculo in hoc spāne dum est q̄ verecūdīus est mulieri petere. Item q̄cūq; intencōe siue causa sobol. p̄creāde siue fornicacōis vitande. siue etiā libidinis faciande. siue voluptatis habende. nec hoc est reddere gladiū furioso. **S**ed magis ne incidat idāpnabiles coruptelas. sicut i theothomia. vñ or militis negatis in vigilia pasche debitum. q̄ continuat tō. gō. fratre eius impechit et negantem iugulauit et transuersa ad virū dixit. tu fecisti. quia facere coegisti

Alia autem supposuit se iumento unde. A. ethicorum
 c. 3. Concupiscentie venereoꝝ quibusdam Isaías
 faciunt. nisi dissuadendo cessare faciat ab exadio
 ne alteri coniugum. Qd tamen nō cum multa insta
 tia faciendum est. Et hec nisi an̄ duos menses et
 matrimonii consummatum quā licet intrare mona
 strium. De quo habuisti. S. c. 13. f. 2. vsq; 9. Ratiō
 autem dictorꝝ duplex est. prima quia sicut fuius
 est in potestate dñi sic viuis coniugum in potestate al
 terius. quo ad redditionem debiti. quia vir non
 habet potestam corporis sui. sed mulier ut dicitur. i.
 Cor. A. Sed seruus tenetur ex necessitate precepti
 domino suo reddere debitū seruitutis ergo viuis
 coniugum tenetur ex necessitate precepti alteri red
 dere debitum. Sc̄da ratiō Sicut est contra iusticiā
 alienū accipere inuito domino. Ita est enim iusticiā
 alienum pertinēt nō reddere. nisi contra hoc legitti
 ma exceptio haberetur. Sed primū est peccatum
 mortale. ergo et sim. Sed corpus viuis coniugū
 est res alterius quam ad actum matrimonij se
 cundum illud prima Cor. A. vir nō habet potesta
 tem corporis sui sed mulier. nisi habeat legitimam
 causam negandi. Ex quibus patet quod magna pec
 cata incurrit coniuges sibi mutuo in debito in obe
 diētes. nam rapinam faciunt. et insuper alteri occa
 sionem adulterii tribuunt. Idcirco clamat ubi
 supra Apk̄us Nolite fraudari iniuste. sed quia non

3

semper oportet obedire: subiungit exceptio em. si forte ex consensu ad tempus. ut vacatis racom
 Et iterum reuersum in idipsum ne sepetet vos sa
 thanas propter incontinentiam vestram. **T**um ante
 ser casus in quibus a precepto reddendi debiti quis
 erat suscitur. primus de lepra de qua dicitur secundus tho
 que licet reneatur sanus leproso coniugi reddere debi
 tum: non tam tenetur ei cohabitare. quia non ita
 cito inficitur ex coitu sicut ex cohabitacione. **R**ea
 dio autem quare tenetur reddere est. quod melius est
 nato si concipitur etiam leprosus esse quod non esse
 nec leprosus prohibetur vesti in suo quodvis malum
 ex hoc alteri perueniat temporaliter. Maxime si timeat
 sibi periculum spuiale. puta incidere in adulterium
 quia leprosi propter interioris calorem dicuntur mul
 tum appetere actum illum debet autem secundum conceptum op*i*
 mionem. **A**lanus pro domino leprose contingit ma
 nere. Non tamen tenetur sanus ut per pa. dicere.
 reddere debitum si ex hoc sibi immineat periculum
 mortis vel infirmitatis. unde dicitur. tenendum est quod nec
 reddere nec cohabitare tenetur. nisi supposito quod
 ex coabitacione vel redditione debiti non imm
 ineat sano periculum infestonis. Quo supposito lo
 quuntur iura. extra de contingio leprose. c. 2. **V**trum
 autem ex redditione debiti immineat periculum infestonis
 quod esset a medicis. et credendum eis. unusquisque
 enim in arte sua sapiens est. eccl. 38. dicit autem medicus

Q[uo]d viro accedenti ad mulierem leprosam immixtum
 probabiliter piculum infectionis multo magis q[uo]d
 mulieri si cognoscatur a viro leproso quidq[ue]
 tamen de hoc fitz non videtur dubium q[uia] q[uo]d mu-
 lier est infecta ultima specie lepre scilicet leomina i[n] q[uo]d
 est tanta infectio q[uia] p[otes]t corporis frustatim decidunt
 ppter q[uo]d non videtur q[uia] mulieri sic infecte tenea-
 tur vir debitum reddere quia reddendo vir posset
 evadere piculum. Secundus casus est de piculo
 psonae. quia non tenetur quis eddere nisi salua-
 vistentia subiecti. sicut natura. primo retinet nu-
 triens et augmentatue potentius grauia subiecti. q[uia]
 ministret generatue gratia speciei. Inuminet au-
 tem ex multo coitu piculum. unde p[otes]t de longi-
 tudine et breuite. ceteri dicunt q[uia] sperma amplius
 emissum desiccatur et senescunt tales cito. ppter q[uo]d
 mulus longioris vite est equo et ainho ex quibus
 genitus est. Et femelle masculis. si coitum sint ma-
 sculi. ppter q[uo]d etiam pascens masculi breuioris vi-
 te sunt femellis. Si autem infirmus vel vulneratus
 sit quis. et coitus mortalis sibi esse posset. nec ed-
 dere tenetur. et ex isto principio dicit aliqui pro-
 babiliter. q[uia] si vir fur est incorrigibilis. ppter q[uo]d
 vir quoquidie peditatur cum eo ad mortem erga
 iusticiam. q[uia] potest fugere et cum relinqueretur mori-
 atur cum eo. sicut et de naufragio cui licet ei soli
 evadere si posset nec tenetur cum eo sponte mergi

hec de pe. pa. vñ etiā Hugo super. 2. notat. Si mu
lier p̄babiliter timet deprehendi cū viro suo fu
re qui est in nemore. et non audet venire ad eum.
vel si timet probabiliter q̄ vir compellat eam ad
eūdum secum in furto faciendo: non teneat ire
ad eum ut soluat ei debitum ut hales. c. 17. f. 9.

Terci⁹ casus est de impotētia ppter quā q̄s ex
cusat q̄ impossibilis b̄m ita nō ē aliq̄ obligatō
sive sit propter actū precedētēm. quod tñ in mu
liere locū non habet vel raro. sive ppter aliam
causā. Ita tamē q̄ si ppter culpā suam peccauit
reddēdo se impotētem. afflictōe indiscreta l̄ pmā
imputat sibi si ppter huiusmodi altius incidet in
dāpnabilem corruptelam. vñ nec viro iniugēda
est tam grauis pmā q̄ sit impotēs reddere debi
tum vrori inuēcule feruentī. puta ieiunia a vigi
lie que desiccant sperma. nec eōuerso consulen
dū est vrori facere tam graues pmās ut redde
tur deformis viro suo vel q̄ sit in matēm vel per
mīciem sue prolis. vel impedimentum conceptus
nec etiam tenetur vir vt̄ calidis ut sit potens. s̄
sufficiat q̄ se non faciat impotentem. **Quartus**
casus est racōne fornicationis quia ut Raymū.
Et wi. dicunt. Fornicans incontinenti commissio
adulterio ipse committens amittat ipso iure ius
petendi debitum licet non statim perdat semper
talis ius quo alter tenetur reddere sibi debiant

quādo videlicet fornicatio est occulta sic & probat
nō potest. Si enim fornicatio eēt notoria. tunc nec
redē nec exigē debet debitum ille qui īnocens ē
nisi reus penitētiā velit agere a nisi in casib⁹ cer-
ties quos ponunt doctores in quibus fornicatio vel
adulteriū nō diuociat iudices hoc de Ray. et glo-
rificat de hoc supra. c. i. p. totū p̄mo dicit magni et
multi q̄ si p̄ certo vro scit. q̄ maritus ei⁹ fornicia
dus vel adulteratus ē. etiam h̄z testes quib⁹ hoc
p̄bare potest: nō tenetur ei reddē debitum etiā;
si non est ab eo ppter fornicationem p̄ sentētiā
sepata. si ipsa vult continere. Idem dicunt q̄ si mu-
lieri firmiter dicit oscīentia q̄ maritus ei⁹ cogat
eam ad mortale si venerit ad eam in lectum vel
alibi: nō tenetur venire ad eum pro reddendo
debito. q̄ diu sibi hoc dicit; oscīentia nō erronea.
Notat p̄ terea p̄. pa. di. i. q̄ triplex fornicatio in-
ter iudices potest exurge. scilicet carnalis spūalis
& īnnaturalis. De carnali. quo ppter eam q̄s pos-
sit dimittē alium dictū est. De spūali puta quan-
do quis incidit heresim Judaismū vel p̄dolatram
aut paganismum idem dicēd est sicut de forni-
cione carnali dictum est. nisi q̄ ppter vnicam for-
nicatiōnem carnalem quis potest tales dimittē-
s; ppter spūalem nō sic. si se velit corrigere. De na-
turali idē dicēd est qd̄ de carnali. que īnnatura-
lis extēditur ad vitū zodomitū et ad pollutiōes

extra ordinariā cū alio l^e cū alia cōmissam. Et sē
ditūt quidā et p^e. pa. approbat de oī peccato con-
tra naturā. probat per: 3l. q^z. meretrices. vbi di-
citur q^p nomine mechie omnis illicitus cōcubit⁹
at q^z istoz membrorū non legitimus v̄sus intel-
ligi debet. Vñ q^p mechia simplex causa est dñs
enī sufficiens. cū sit equaliter v̄mo ḡuor mechia
in omni peccato cōtra naturā. q^p in adulterio pro-
prie dicto. Ideo si alter agat in membro cū altero
in naturali vel posteriori. l^e polluit se ap̄tis mani-
bus. Idem est effectus sicut de simplici mechia a
fundantur ista in verbo xp̄i qui ob causam forni-
ca cōmis v̄xorm dimittere posse determinauit.
Cūntus casus est racōne votū ut si de licentia al-
terius cōmagis facit votum de castitate āmodō se
uanda. simplex in quam vel solēne votū quia ex
tunc perdit ius p̄cedere reddere tenetur ut su
prae caplo. 12. §: 8. patuit. **C** Sextus est racōne
loci. put. S. c. 16. §: 8.

De temporeibus in quibus cōtinētia īdicitur
cōmagib⁹. Capl. m. 18.

De tertio p̄ncipali videlicet de t̄pib⁹ ī q
b⁹ cōtinētia cōmagib⁹ etiā īdiciē. **N**ōn
q^p ad hoc sūt. i. tpa. Primiū t̄pe sacro nō
sicut pete debitu. puta t̄pib⁹ p̄cessiōm. ieumor⁹
festo z. vñ. Exo. 19. **N**ō appropinq̄tis v̄rouib⁹ re-
stris. di. tñ. p^e. pa. q^p non ē p̄cēm mōrle h̄ rialte

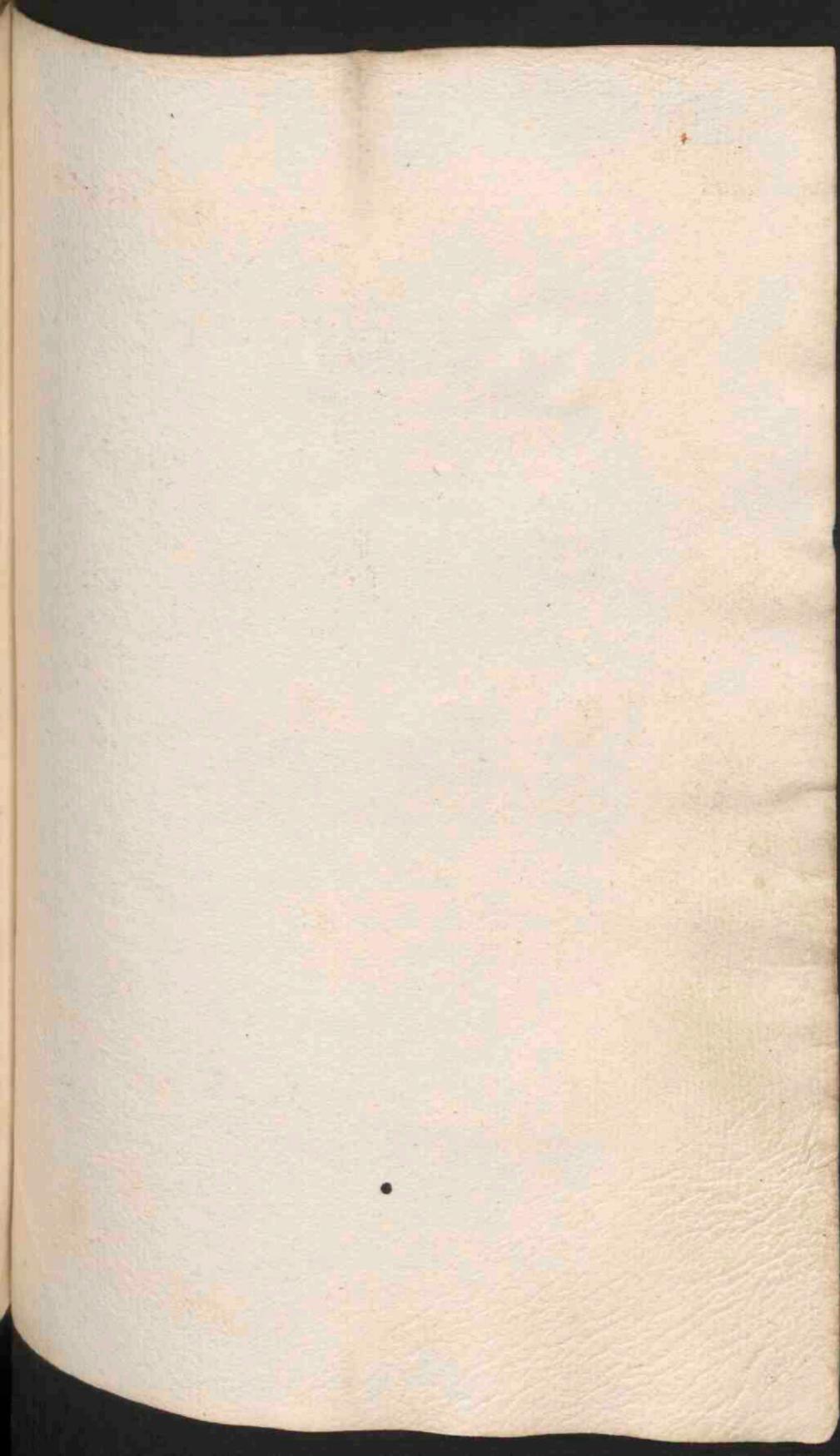
nisi committetur temptationis nimius. ita etiam quod propter
 tpus si deus precepisset non abstineret. quia sicut
 furari tpe sacro non mutat spem: ita nec debitum
 in coniugio petere tpe sacro. Sepe tamen est annexa
 irrecuerentia sive irreligio. in tempore coniugatorum
 voluptrati vacancium. ex quo et graue veniale et
 mortale sepe omittitur. Vnde primo dialogorum
 Greg. narrat de coniuge quod videt carnis illecebris
 non abstiens in nocte in crastino ad ecciam de
 dicadam cum reliquis beati Sebastiani martiris
 veniens cum alijsa dyabolo arrepta fuit. Hoc
 tamen non cogit quod illud fuerit mortale. quia etiam
 propter peccatum veniale traditur quas satiane. vnde
 nimis propter a leone occisus est. Non enim in a
 fice. Redde vero cum displicentia tpe quantumque
 sacro nullum peccatum est. quod debitum est et necessarium.
 ex quo verbis ab exactione compensari non potest. Secundum
 dum et tertium est tpus quod est post conceptum pro
 prie quod propter de quibus dictum est supra. c. i.
 Et quia ut per pa. dicunt semper est peccatum petere de
 bitum utriusque indifferenter tpe acceptum et per quod etiam
 bruta continet. Elephas autem ad ipsam non ac
 cedit nam si quis ad impregnata accedat et preter spe
 opprimat puerum aiatur: fit irregularis quod scilicet dabat
 opem rei illicite. unde enim sibi imputatur ad penam quodquid
 sequitur ex eo. Quartum est tpe purgacoris coniugis

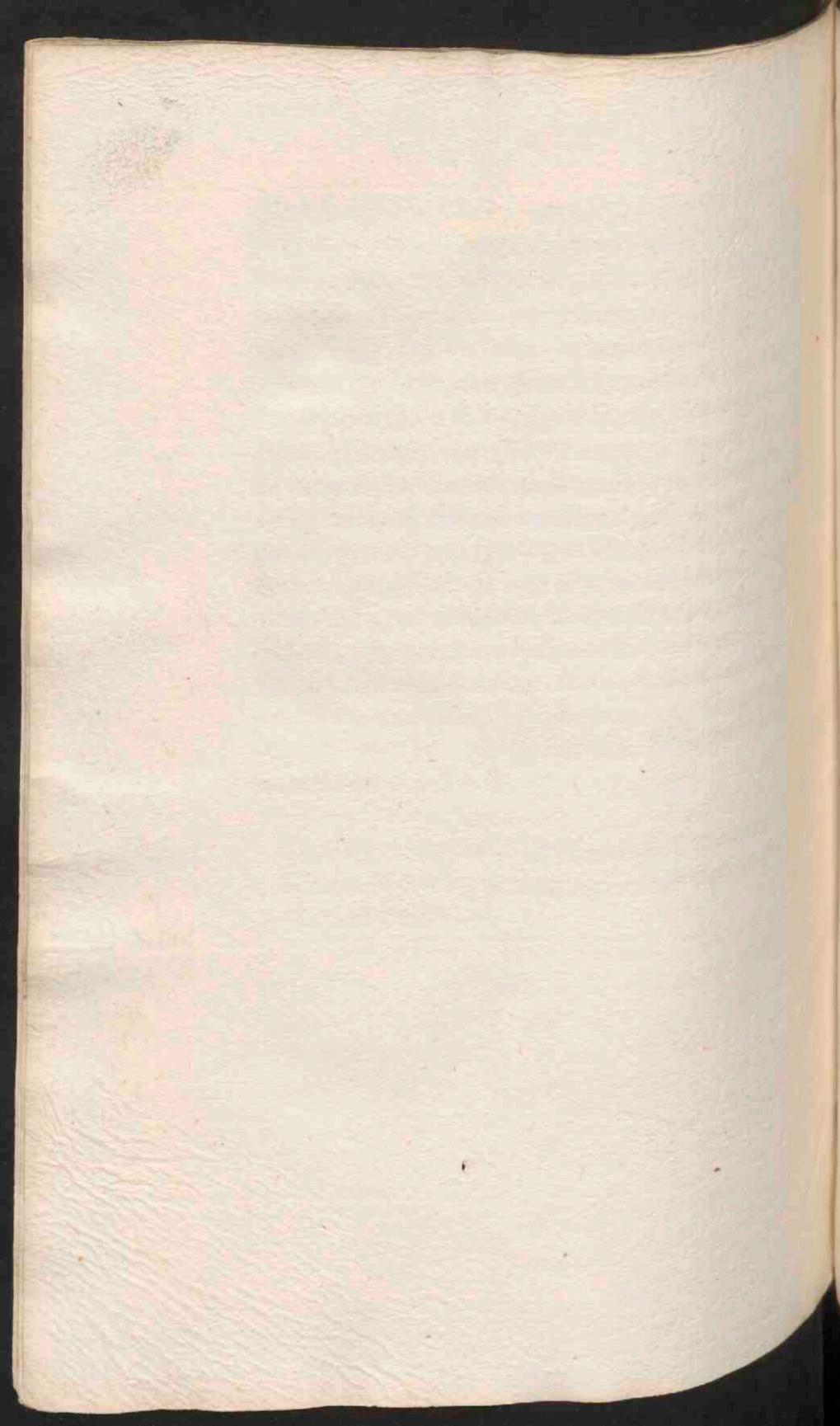
post partū infra. eo. dies. verū q̄ in veteritate
 mēto usq; ad q̄dragesimum vñ octuagesimum
 mulier a viri thoro sicut & a templo abstinebat
 ceremoniale fuit. ideo hodie non ligat. vñ sicut
 mulier i noua legē statim post partū sine morta
 li posset ecclēsiā intrare nec debet prohiberi. Si
 autē ex veneratiōe voluerit abstinere. deuotio e
 ius non est improbadā. Ita si statim post partū
 alteruter petit debitū: non est mortale sed rema
 le. Et indecens est. q̄ non abstineat a consilio
 viri q̄ dñi abstinet ab in gressu cōpli. Cōfī
 probatur extra de purificaciōe post partū. c. i. Et
 go post partū in puerperio nō est peccatum morta
 le. quia timetur de egritudine uxoris. Ad puer
 ram igitur accedere erat prohibitum lege mosay
 ca. hodie tamē non prohibetur templū īgredi.
 q̄ & emorioissa tetigit fimbriā vestimenti & pī ut
 patet vbi supra de purifi. post partum. aī dñe
 tis dis. i. ad eius cōcubitū. nichilominus rāmen
 ibid. prohibetur vir ad eam accedere nō aut rāmen
 cessitate nisi adhuc esset infir. et ppter hoc esset
 piculū mortis vñ agguacōis infirmitatis. hoc pē
 pa. E Quātū est tpe mēstruoz. de hoc etiā supra
 dictū est. vñ di. idē pē. Si innatural & accidēta sit
 fluxus a q̄ mulier dicēt emorioissaznō intercedat
 pericō & reddicō. q̄ quādo est infirmitas ppter
 tua & nimis dīturnarz. piculofū esset cōvagans

aliquibus prohibere. **T**unc etiam mulier cōcipe
nō potest sūm quosdā vñ nō timetur proli. Ideo
tunc est veniale petē. cū nō sperretur ples misi p
pter formicacōnem vitandū in se vel in alio vita
tum est supra. c. 16. §. 7. **S**i autem sit naturalis in
mense a quo a menstruata dicitur ad huc non
videatur mortale sc̄ienter petē vel reddē. vñ mu
lier si sine sc̄ādalo viri se pōt excusare; dī subter
fugere. **A**liter nō peccat cū dolore reddendo sūm
bonā venturam a pe. de tar. h̄ dicit q̄ exigere sc̄iē
ter est mortale. mōsi auctoritatibus. Augustini
supra allegatis. c. 16. §. 7. **E**c isto leuitici. 18. ad mu
lietē que menstruū patitur nō accedēs. **S**i dicit
pe. pal. q̄ illa opinio nō videatur vera. q̄ non est
maior timor de infectione prolis tpe menstruorū
q̄ tpe lepre. tunc aut̄ petē nō est mortale; ergo
nec nūc. vñ Alb. a pe. pa. soluū argumēta bo. vñ
tu. a pe. tar. **C**ertum est de tpe qñ lic̄ habē vel
nō habē nupcias. nō dico debito reddendo l̄ exi
gendo. quia de isto supra dictum est. c. 17. §. 2. **T**ri
bus enim t̄pibus celebritas nupcias interdicta
est. **P**rimo b̄ndicō nupcial. **S**econdo festum cōiu
gnit nupcial ppter lascivias q̄ tūc fiūt. **E**t pari ra
tione dic̄. pe. pa. vt supra tacitū est. videatur tēdu
ctio solemnis que aliquā p̄ nupcias fit de domo
p̄tum ad domū viri interdicti. in qua etiā multe
insolentie fiūt istis t̄pibꝫ discordantes. **S**unt aut̄

illa tria tpa inclusiue a dominica pma abuentis
 inclusiue vsq; ad octauas epiphanie inclusiue a
 inclusiue a septuagesima vsq; ad octauas pasche
 Et dominica ate ascensione exclusiue usq; ad octa
 uas pentecostes exclusiue. Tamē qz cōfuetudo est
 optima legū imp̄res. Ideo ē se quēda t̄c cōfuetu
 do. de principio & fine exclusiue l̄ inclusiue dictorū fe
 storū. Nec festū oīm sāctorū nec assumptōis tra
 te virginis marie. nec qd cūq; aliud tēpus ieiūni
 orū p̄cessiōnū festorū nec annus post mortem in
 terdicitur. nisi tria tpa supra dicta. vñ sicut alij
 t̄pibus petere debitū non esset mortale nec forte
 veniale. sic nec contrahere cū non sit exp̄esse p̄bi
 bitū. Sed h̄js tribus t̄pibus esset mortale nup
 tias celebrare ppter exp̄ressam p̄hibicōem licet
 non esset mortale debitu petere a iudge rite prius
 benedicta ut supra late dictū est. Et sic de lepra
 morali dixisse sufficiat.

Explícit tractatus de lepra morali. **F**ratis. **J**o
hāmis. M̄yder sacre theologie professoris ađi
 mis predicatorum.

634

